

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.

İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayıma
(BİLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur. ©

Cilt: 40 • Sayı: 470 • MART 1999
(KDV DAHİL) 750.000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Halûk HACALOĞLU

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın Sorumluları:
Levent KOSOVA - Tank ARIKDAL

Basım-Yayım Uygulama Yönetmeni:
Levent KOSOVA

Dizgi ve Mizanpaj Sorumlusu:
Neslihan PARLAK

Çeviri ve Redaksiyon Sorumluları:
Yasemin TOKATLI - Ayhan TOLAYBENK

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 - 249 34 45 • Fax: 252 07 18

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: 243 18 14 - 249 34 45

Kapak ve İç Baskı
Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: 284 11 55 - 56 • Fax: 284 12 39

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi
RUH ve MADDE YAYINLARI P.K.9
80072 Beyoğlu / İstanbul

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 9.000.000 TL.
(Öğrenciler: 7.200.000 TL.) Yurtdışı: 60.-DM
Posta Çeki No: 655294

Banka Hesap No: Garanti Bankası,
Galatasaray Şubesi 6200604-4
Ayda bir yayınlanır.

http://www.bilyay.org.tr
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr

ISSN 1302-0676

İÇİNDEKİLER

- SEVGİLİ OKUYUCULAR 1
- REALİTE-GÖRÜNMEYEN MANTAL YAYINLARIMIZ 2
- BİR DEN ÇOK BEDENE SAHİBİZ 5
- SORUMLULUK ANLAYIŞININ BİREYSELLİKTEN
BÜTÜNSELLİĞE DOĞRU GENİŞLEMESİ 8
- TEKÂMÛL ve REALİTELERİ 9
- DUYGUSALLIK ve UYUM 11
- KADİM GELENEK ve İNANÇLARDA
AĞAÇ SEMBOLÜ 15
- DÜNYA DIŞI YAŞAM 17
- KONFERANS DUYURUSU: ULUSLARARASI
PSİKOSENTEZ KONFERANSI: "İRÂDE"
18-23 Haziran 2000 18
- GELİŞİMDE İYAKAT 19
- ÖLÜMDEN SONRA BİZE NELER OLMAKTADIR? 21
- YARATICILIK - HAYATIN ŞARKISI 24
- DERİN GEVŞEME ve RÖLAKSASYON
TEKNİKLERİNİN KULLANILMASI 27
- DÜŞÜNMEK 30
- SAĞLIK İÇİN SES TEDAVİLERİ 31
- YENİ İNSAN 35
- DÜŞÜNCE ve RUH HÂLLERİ 37
- LEY ÇİZGİLERİ 40
- SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER:
TEKÂMÛLDE YARDIM SORUMLULUĞU 41
- RUHSAL AKTÜALİTE:
MARGITTA WIGREN VAKASI 42
- UFO AKTÜALİTE: DÜNYA DIŞI
BİR YARATIKLA KARŞILAŞMA 45
- ETKİNLİKLERİMİZ 47
- KİTAPLAR ARASINDA: KARTALIN UÇUŞU 48

Sevgili Okuyucular Ergün ARIKDAL

Tekyanlı hayat görüşünün insanı ne kadar anlamsız bir manzara içinde bıraktığını fark etmemek imkânsızdır diyebilirim. Meselâ, sadece faydacı, sadece akılcı, sadece duyumcu, sadece mistik... Ya da her şeyi ben bilirim deyip ukalâlığı (bilgisi az olduğu hâlde her konuda fikir ileri sürmek zevzekliğini) alışkanlık hâline getirmiş olmak. Bence en tehlikeli olanı, her fikre, her düşünce ve bilgiye sözde bilgiçlikle çamur atmaktır. Gerçeklerin örtülmesine azmedenlere ve ısrarla bunu meslek edinenlere, gölgeyi asıl diye yutturmaya çalışanlara İslâm'da fasık'lar ve küfr ehli denildiğini biliriz.

Bu insanlar "kara güneş"lerinin alçaltıcı ışınlarını kendi muhitlerine salarak, ukalâ-bilgiç'liklerinin yardımıyla, dosdoğruyu epeğri yaparak, Musa karşısındaki büyücüler gibi hareket ederler. Bekleyiniz... yılanlarınızın yutulacağı zaman yakındır.

Vakfımızın manevî sınırları dar değildir. Nefsaniyetinin derecesine göre oraya er-geç gelecek olanlarla halka genişliyor, genişleyecek. "Ruh'un Bilgisini" öğretmek, bu üstün realiteyi insanımıza ve insanlığımıza aktarmakta "ER'lik" isteyenlerle birlikte, durmadan, olduğu yere çakılıp kalmadan, hep yürüyerek eylemdeyiz. Herkes kendi kıyametinin sahibidir. Kimse kimsenin şefaâtçisi de değildir. Herkesin kendi vicdanı ile hareket etmesi, kendi yolunu kendisinin bulması, taşıyabileceği kadar sorumluluk yüklenmesi hakikat iken, ne diye bunu örterler ve örtenlere hizmet ederler, bilinmez?!

Sevgimizi, her yerde ve zamanda, sizlere bütün içtenliğimizle aktarmaya çalıştığımız yazılarımızla, konuşmalarımızla, yardımlarımızla, gerçekçi olarak göstermeye çalıştık. Sevmek bilgiyledir, bilgidendir.

Selâm ve Sevgiler

GÖRÜNMEYEN MANTAL YAYINLARIMIZ

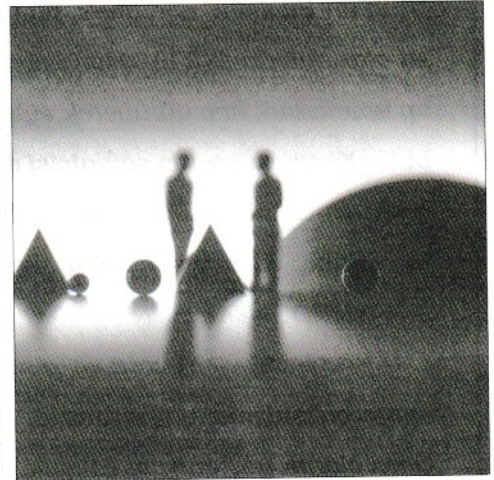
BİRARADA bulunma meselesi bütün dostlukların, bütün sevgilerin, bütün işe yarar işlerin, yani daima pozitif değerler içerisinde kalabilmenin temelini teşkil eder. Birarada bulunabilme, bir mantal uyum sağlamaktır. **Mantal seviyede uyum sağlamış insanlar, fizik plânda, hangi mekânda olurlarsa olsunlar, birarada olan varlıklardır. Daima her yerde aynı işlemi yaparlar ve aynı istikamete yönelik yüksek tesirlerini gönderebilirler veya o merkezden beslenebilirler.** Biri kuzey kutbunda, güney kutbunda olsun hiç fark etmez. Gerçek dostluklar bunlardır, hakiki sevgi bu şekilde kendini ispat eder, ortaya çıkarır. Yoksa bunun dışında, göz görmez, gönül katlanır gibi manasız lâflar söylemenin hiçbir değeri yoktur.

Çağımızın şu kesitinde sevgisizliği yaşamak zorunda bırakıldık. Sevgisizliği yaşamak ihtiyacı doğdu. İster istemez her insan kendi durumuna uygun olarak bir şeyin sevgisizliğini yaşıyor ve bunun sıkıntısını çekiyor. Bunu dile getirebiliyor veya hiç farkında olmuyor. Sevgisizliği çok değişik tipteki tepkilerle ortaya koyuyor. Sevgisizliğin ortaya çıkışında çok çeşitli sebepler ileri sürülebilir. Normal dünya şartları içerisinde veya enerjetik yönden incelenebilir vs. Ama bir de bu işin gerçek ruhanî yönü vardır. Buna göre bu durum, mantal düzeyde varlıkların birbir-

(Geçen Saydan Devam)

lerine uyum sağlamamış olanlarının birarada bulunmalarından meydana geliyor.

Uyumsuzluğun neticesinde meydana gelen bu kaotik devrin, bu kıyamet devrinin özelliklerinden bir tanesi ıstırabın sadece dış kaynaklı değil, temelde iç kaynaklı olduğu gerçeğidir ve ıstırabımızın temeli iç kaynaklıdır. Dışı-

Fizik plândaki birliğin temelinde, mantal birliğin sağlanması yatar.

mızda bize ıstırap verecek herhangi bir fenomen söz konusu değildir. O fenomeni yorumlayan ve o fenomenin değişik şekiller almasına yardım ve hizmet eden, bizim içimizdeki bir yanlış programdır. Bu da mantal düzeyde insanların birbirleriyle uyum yapmadan enkarne olmalarından doğmaktadır. Ya da enkarnasyonda uyumluluk varsa da çok sınırlı olarak basit ilkel enkarnasyon alanında kalıyor. İkel enkarnasyon alanındaki uyum anne baba veya ona yakın olanların, çevrenin yani fizikî tabiatta olan bir bağıllık içerisinde kalan varlıkların birarada oluşu demektir. Ama daha yüksek seviyede olan enkarnasyonlar vardır ki, bunlar sadece anne baba ile değil, hatta onlar göz önüne bile alınmaz, kitlelerle ilgili bağlantılar, büyüklükler, yücelikler vardır. Meselâ **Mustafa Kemal'in enkarnasyonu** buna çok tipik bir örnektir. O, anne babadan akrabalarından ziyade, **milliyle beraber fonksiyon görmüştür. Onun hazırlanışı, zihinsel birliği, bağıllığı çok geniştir ve çok yüksek bir seviyededir.** Bunu kendi sözlerinde, verdiği talimatlarında, bilgilerinde zaten açıklamıştır. Halkıyla bütünleşmiş insan olmak kolay iş değildir. Ne kadar zamana kadar bütünleşebiliyorsun? Bir de zaman içerisinde, zaman enerjisinin değişikliğine maruz kalıp kalmamak meselesi de var. Birçok varlıklar bu zaman enerjisinin değişikliği altında unutulur giderler. Bakarsınız belli bir süre toplumu ile kaynaşmış gibi gözükür. Fakat bir süre sonra bu kaynaşma giderek çözülür, zayıflar ve yok olur ve bir anı tarzında kalır.

Toplumumuzun ıstırabı, genellikle mantal düzeydeki birlik ve beraberliğimizin olmayışından ileri geliyor. Mantal seviyede böyle bir şey

kuramamışsak bunu astral seviyede de kuramıyoruz. Bizim duygusal seviyeleri-mizle orantılı bir durumdur. Duygusal olarak da kuramadığımız için onun daha yoğun şekli olan fizik hayatımızda bu-

nu hiç yerine getiremiyoruz. Eşimiz yok, dostumuz yok, komşumuz yok. Herkes birbirinin gözünün içerisine, acaba bu kaç paralık adam diye bakıyor. Paran kadar konuş, lâfları geçerli. Bunu normal karşılamak gerekir. Nostaljik yaşamının hiçbir manası yok. Onlar boş değerlerdir, onlar öyle gelmiş öyle gidecektir. Ama bütün mesele insanların mantal düzeyde eş ve dost ol-

malarını sağlamaktır.

Acaba bugün bu sorulara cevap verebilecek bir bilgi, bir mantal yayın, bir kişi, bir ruhi kudret var mı ortada? İnsanları psişik yapının en tepesinden, mantal seviyeden birbirine dost edecek, gerçek dünya barışını, sevgiyi, anlayışı, haki-ki adaleti, şefkati, merhameti onlar üzerinde tatbik edecek herhangi bir şey var mı? Şimdiye kadar, olanını gördük, yapılanlar büyük bir gayretle yapıldı, tatbik edilmeye çalışıldı. Ama zaman buna artık fazla müsaade etmiyor, belli bir yerde bir tür yıpranmaya maruz kalmış vaziyette, eskidi. Ya da varlıklar o tip bilgilerle yetinebilecek seviyeyi aşmış vaziyeteler. **Şu ana kadar kendilerine verilmiş olan bilgiler onları artık tatmin edecek durumda değil.** Oturup da onu ele alıp, bu tamamdır, ben bununla bir icraatte bulunayım demiyorlar, yapmıyorlar. Tatbikatta bunu görüyoruz; evet öyledir, deyip gene bildiğini yapıyor. Onun dışında herhangi bir şey yapılamıyor.

Peki burada ne yapılması lâzım, bu nasıl bir iştir? Bu kervan böyle mi gidecek, bu yol böyle hedefe mi gidiyor? Bu beşerî sıkıntılarımızın sonunu nasıl karşılamamız lâzım? Elbette ki ruhi plânlar, mantalin de üzerinde olan bütün plânlara hâkim olan Yüksek İdareci Plânlar maddeye enkarne olmuş tüm varlıkların maddenin sıkıcı çemberi içerisinde boğulup kalmalarına asla müsaade etmemiştir. Maddeden alınabilecekler alındıktan sonra, onların oradan azat edilmesi, kurtarılması, bir kurtuluşun olması meselesi karşımıza çıkıyor ve bu çok önemlidir. Bu kurtuluş şunun bunun elinden, şunun bunun kendisini feda etmesiyle,

masallarla olmaz. Böyle şey yok, hiç kimse hiç kimsenin yerine fedakârlık yapamaz ve buna da ihtiyaç yok. **Her ruh varlığı kendini kurtarabilecek, kendini yükseltebilecek ve kendi tekâmülünü**

sağlayabilecek kudrete sahiptir. Bu cevhere sahip olarak yaratılmıştır, herhangi bir şefaate ihtiyacı yoktur. Şefaate ancak dünyadaki işlerin istenilen koşullara, alınan verilen vazifeye uygun tarzda olması için yapılan yardımlardan ibarettir, ki o da her zaman mümkün değildir. Her zaman şefaate müessesesi çalışmaz ve üstelik buna lâyük olmak lâzımdır.

YÜCE BİLGİ IŞIĞININ YAYINIMI

Elbette dünyamız bir değişim içerisinde. Bu değişimin hedefi ruhsal varlığın bir kez daha asıl hürriyetine kavuşması için, kendisine büyük bir imkân hazırlamaktır. Bu imkânın hazırlanmasında birçok konular birarada işleniyor. Bunların büyük bir kısmı fizik plânda meydana gelecek olan değişiklikler, fakat asıl büyük bir kısmı yaşamakta olan insan varlığının mantalitesinde meydana gelecek olan değişikliklerdir. Şu ana kadar yapılan eğitimler bu değişikliği yapabildiği kadar yapmış, buraya kadar getirmiştir. Bundan sonrası artık başka bir sürecin ortaya çıkmasına bağlı kalmıştır. Bundan evvelki süreçler birbirlerini izleyerek, birbirlerine bağlanarak, âdeta sonsuz bir tren katarı gibi vagonların birbirlerine bağlantısı hâlinde sürüp gelmiştir. Bundan sonra artık daha yeni bir makinenin, daha yeni lokomotiflerin ve vagonların ilâvesiyle bu büyük varlık katarının daha yüksek seviyeli yerlere çıkartılması lâzım. Bunu da Yüksek RİM, Yüce Varlık Plânları, müşterek bir şekilde zaten hazırlamış vaziyettedir ve mantal bir yayın içerisinde. Biz buna Yüce Bilgi Işığı diyoruz.

Yüce Bilgi Işığının ışınması, ışın salması çoktan başlamış ve bütün varlıklar üzerinde olumlu tesirlerini göstermektedir. Sürekli mantal yayından bahsediyoruz, durup durup aynı şeyleri söylüyormuşuz gibi bir izlenim doğabilir. Doğrudur fakat anlatmak istediğimiz şudur: Bugün yeryüzünde çok yüksek, fevkalâde yüce bir mantal yayın vardır. Bu yayın bütün varlıkların mantal düzeylerine sürekli etki etmektedir. Ve her insan, fizik plândaki hayatını yavaş yavaş kendi mantalinden gelen bereketin etkisi altında kendi işlerini bitirmeye, yarım bırakmış olduğu bütün amaçlarına kavuşmaya, eksik taraflarını tamamlamaya çalışıyor. Eğer onların içerisinde eprövlere varsa bunları sıklıkla üst üste kullanarak bir eprövden diğerine, bir imtihandan diğer bir imtihana, bir acıdan diğer bir acıya, bir sevinçten diğer bir sevinç -o da eprövdür- geçerek kendisindeki denge-sizliği meydana getiren fazla birikintilerden, kabuklardan sıyrılı sıyrılı yavaş yavaş yukarıdan gelen yüksek mantal etkiyi alma yoluna girmeye başlamışlardır.

Toplumumuzda, dünya toplumu içerisinde yüksek vicdanî ve sevgi hareketlerinin oldu-

ğunu görüyoruz. Ama bunlar öyle sıradan değil, epey güçlü şeylerdir. Ve insanların bilhassa kendi beşerî şartlarının dışındaki boyutlarla alâkalı olmak üzere birtakım araştırmalara girdiklerini görüyoruz. Bunlar insanın içinde bulunduğu fizik boyuttan daha üst seviyede olan bir ruhanî boyuta doğru yavaş yavaş geçme hazırlıklarıdır. Bunun bilgisi yeryüzünde mevcuttur.

Bu bilgi önce görünmeyen yayınlar yaparak doğrudan doğruya varlıkların mantaline nüfuz etmek suretiyle büyük bir uyum devresi yaratmıştır. **Çok büyük bir bilgi ışığının nuruna kendimizi adapte edebilmemiz için bize fevkalâde yüksek değeri olan bir zaman ayrılmıştır.** Bu zaman içerisinde bu adaptasyonu yapmaya çalışıyoruz, ama unutmayalım ki bu zaman ayırmak sonsuza kadar sürecek bir iş değil, onun da kendine göre bir akışı var. Özellikle zaman enerjisinin kendi yoğunluğu içerisindeki bir pozisyonudur bu. O zaman enerjisi vaktini asla boşa harcamaz. Tam istenen an, istenen kıvam geldiğinde bütün olaylar ortaya çıkacaktır.

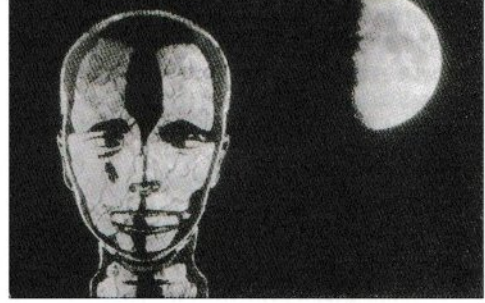
Bütün varlıkların mantalitesinde mevcut olan en büyük isteklerin, en büyük eksikliklerin tamamlanmasını, bütün varlıkların bir merkez üzerinde toplanmalarını, sevginin, kardeşliğin, dostluğun, insanlığın bir anda bahar çiçekleri gibi ortaya çıkmasını sağlamak için, mantal düzeyde bunun hazırlıkları yapılmaktadır. Ve bir gün bakarsınız ki etrafımızda yüzlerce, binlerce insan hiç fark etmediğimiz anda aynı şarkıyı, aynı niyeti, aynı şiiri okuyor olabilir. Hepimizin zihninde aynı düşüncelerin geçmesini bir mucize olarak kabul etmeyelim. Bu bütün insanlığın yapmış olduğu çok büyük bir gayretin, çalışmanın sonunda bir mantal birliğin kurulmasından ileri gelen bir sonuçtur. Hepimiz o güzelim hayat şairini, o güzelim sonsuzluk türkülerini söylemeye başlıyoruz ve hep beraber aynı anda söylüyoruz. Bu ne kadar büyük bir ahenktir. Bir işaretle bütün ritimler bozulmadan, bütün insanlar aynı şeyleri ifade edebilecek duruma geldiği vakit, bilirsiniz ki kıyamet işini bitirmiştir. Artık dünyayı, eski şairlerden, yazarlardan birinin söylediği gibi, Dünyayı Allah'a teslim etmek vakti gelmiştir. Buyrun alın artık, bizim işimiz bitmiştir denebilir. Biz gidiyoruz buradan; büyük göçmenler olarak büyük bir insanlık kafesi ruhsal dünyanın yardımıyla çok daha yüksek beşerî seviyelerde kendi tekâmülünü devam ettirmek üzere başka bir hayat sistemine sıçrayacağız. Bizim inancımız, bilgimiz bu yöndedir. ■

BİRDEN ÇOK BEDENE SAHİBİZ

Maria KSIFARA

BİR elektron üzerinde kim gezinti yapmak istemez ki?! Atomun çekirdeğine yakın bulunmak ne kadar da ilgi çekici bir şeydir! Olayları yakından görüp sonra da arkadaşlarına anlatmak ne kadar güzel bir şey. Oysa bu olayı göremezsiniz, duyamazsınız. Kimseyle de karşı karşıya gelemezsiniz, bunun sebebi de, elektron ile atomun çekirdeğinin arasında büyük bir mesafenin bulunmasıdır. Bir an için hidrojen atomunu ele alalım. Çekirdeğini bir futbol topu kadar büyüttüğümüzde, elektronunun büyüklüğü bir iğne başı kadar olup, çekirdekten uzaklığı bir kilometre olacaktır. Elektron ile atomun çekirdeği arasında büyük bir boşluk vardır. Bedenimizin bu çeşit milyonlarca atomdan oluştuğunu göz önünde bulundurursak, **bedenimiz büyük boşluklardan oluşan bir ağ gibidir. Bu boşluklar birbiriyle nasıl irtibata geçer acaba? Ve "ağ" şeklini nasıl korumaktadır?**

Günümüz bilimsel araştırmalarının kabul ettiği göre, paralel iki âlem (kozmos) ile etkileşen, en azından bir elektromanyetik bir alan vardır: Bu paralel dünyalar görünen maddesel dünya ve görünmeyen enerji dünyasıdır. Fiziğe göre insanda iki jeografik alan mevcuttur. Biri "madde" denilen bir enerji durumundan ve diğeri ise "elektromanyetik" denilen bir enerji durumundan oluşur. Aralarında benzerlik ya da analogi bulunur. **Enerji bir tanedir. Fakat değişik kalitelere sahip olabilir ve bunu biz sonuçlarından anlamaktayız.** Birçok halkın metafizik veya inanç geleneklerine göre, insan, yedi enerji alanı toplamından meydana gelir ve bunlar yedi enerji bünyesinin ve yedi gelişme alanlarının karşılığını oluştururlar. Bu yedi alanın, birden aynı anda bilincine varılması; insanın ne beş duyu organı ile sınırlı olmadığına ne de son kulla-

Insanın başka şuurluluk alanları da bulunmaktadır. Metafizik Bilginin binlerce yıldan beri ileri sürdüğü gibi, çağdaş, bilimsel araştırmalar da enerji bedenlerinin varlığını kabul etmektedir.

nım tarihi olan bir ürün olmadığına inananların amacı olmuştur. Böylelikle bu yeni bilimsel bilgiler, yeni bulgular peşinde olanlar için sarsıcıdır.

PİL GİBİ, ELEKTRONİK BİR ŞEKİLDE YAŞIYORUZ

Tıbbın, molekül bedenimiz (çünkü moleküllerden oluşur) hakkındaki tespitine göre, sürekli elektronik fenomenlerden oluşuyoruz. Bu fenomenler temel olarak kalp ve beyin bölgesinde odaklanır. Bu elektronik fenomenlerin akışı, elektrokardiyolojik veya ensefalojik ölçümlerde açıkça belirlenir. Aynı şey bütün organlar için de geçerlidir. Ayrıca hücreler de, hücrenin zarın genleşme-daralma fenomeninde olduğu gibi aynı elektriksel harekete sahiptirler.

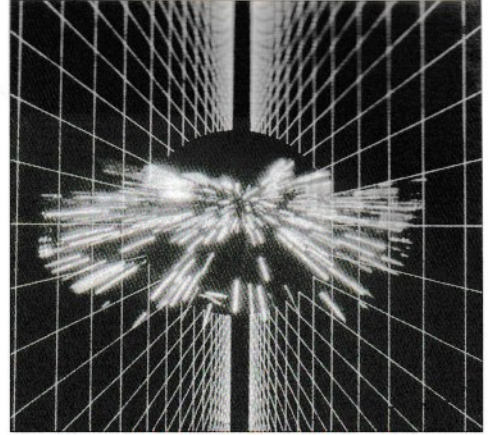
Hidrojen atomu, bedenimizdeki elektriksel değişimlerin ana unsurlarından biridir. Çekirdeğinde bulunan proton, artı yüke sahiptir ve bunun etrafında dönen elektron ise eksi yüke sahiptir; yani bir çeşit pil gibi. Bütün bünye aynen bir pil gibi çalışır. Bedenimizin sahip ol-

duğu elektronik yüklerin toplamı, bir elektronik ve bir de manyetik alan oluşturur. Her hücremiz, 70-90 mikrovolt arasında değişen elektromanyetik bir yüke sahiptir.

Elektrik enerjisi bedenimizden sinir ağlarını kullanarak geçer. Bu olay sonucunda sinir uçlarından kimyasal maddeler ortaya çıkar ve bunlar da sırasıyla elektronik bilgiyi, kimyasal olarak taşırlar. Bu elektrik enerjisi, duyuşsal uyarılmaları Merkezi Sinir Sistemi'ne iletir. Beyin ile bilginin geldiği yer arasındaki işaret değişimi de sinir ağlarından geçerek gerçekleşir. Bu şebeke, çok eskilerden beri enerji dönüştürücüler olarak adlandırılmıştır. Bu dönüşümler sonucu serbest kalan enerjinin, fotoğrafı çekilebilir. Bunu gerçekleştirecek elektrofotonik araçsa, bunu 1949 yılında icat eden Sovyet bilim adamı Semyon Kirlian'ın ismini taşır. Bu araç bedenün ürettiği enerjiyi tespit eder. Peter Mandel'in oluşturduğu topografik haritanın yardımı ile, Kirlian'ın belirlemelerini okuyabiliriz.

Elektromanyetik alan ile ilgili olarak ilgi çekici bulunan nokta, her kişinin kendine özgü bir elektromanyetik alana sahip olmasıdır. Bunu 1930 yılında keşfeden ABD Yale Üniversitesi anatomi profesörü Harold S. Burr, "hayatsal alan" veya L alanı olarak adlandırmıştır. Yoğunluğu mikrovolt olarak hesaplanır. New York Bellevue Hastanesi kliniğinde 1000 bayan üzerinde Burr ve grubu tarafından gerçekleştirilen araştırma sonucu, bu alanın etkilenmelere veya genel sağlık durumuna göre değiştiği tespit edilmiştir. Ayrıca oluşumunda aylarca önce, rahimde gelecekte oluşacak kanseri tespit etmiştir. İşte o zamandan beri Burr metodu, önleyici tıpta kullanılmaktadır.

Gerçek bir transistör gibi çalışıp, çok sönatlı düşük enerjiler üreten kemiklerimizin bulunduğu bir gerçektir (aynen eklemlerde olduğu gibi). Fransız Biyofizik öğretim üyesi Regis Dutheil şöyle yazıyor: **"Değişik bir tıbbi plânlamanın zamanı gelmiştir. Bunun anlamı, etkilerini genel olarak bilmediğimiz ilâçları imal ederken, moleküler özelliklerini hesaba katmalıyız.** Kimyasal tıp özellikle antibiyotik konusunda çok büyük başarılar elde etmiş olsa da, şekil değiştirip dayanıklı hâle gelen mikroplar konusunda çok şey söyleyemez. Bir patoloji kitabını incelediğimizde birçok hastalığın sebebini bilmediği-

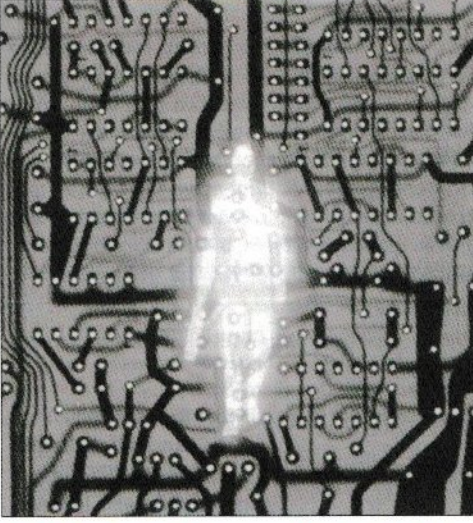
"Bu paralel âlemin nerede bulunduğu konusunda sizlere bir fikir vererek şunu söylemek istiyorum: Oluştığımız içsel bünyelerimizin bütünüdür."

mizi görürüz. Bu hastalıklar arasında kanseri, AIDS'i, Parkinson hastalığını belirtebiliriz."

Burr'in çalışmaları, kalıttan sorumlu olan elektromanyetik alanda devam etmiştir. Döllenmiş yumurta, bir kâğıttaki demir tozları üzerinde dolaştırılan mıknatıs gibi hareket eder. Demir tozları, mıknatısın manyetik çizgi kutuplarına göre hareket ederler. Hücrenin bölünmesini ve embriyonun oluşumunu inceleyen biyofizikçi R. Dutheil şöyle tarifte bulunuyor: "Aynı şey embriyonun organize olmasında da gerçekleşiyordur. Molekül biyolojisi, embriyonun en son oluşumuna kadar, her hücrenin nasıl bölündüğünü ve belirli bir hizmeti yerine getirmek için belirli bir yere nasıl gittiğini açıklamamaktadır. Elektromanyetik alanın varlığı, bunu açıklayabilir. Ayrıca hücrelerin neden ölüp sürekli yenilendiklerini de açıklayabilir. Bütün molekül organizması ölüm ve aşamalı olarak tekrar yenilenir. Turn-over diye bilinen elektronik alan, her bireyi, her hücreyi yönlendirip gitmesi gereken yere gönderir."

İŞIKLI BEDENLERİMİZİN İZDÜŞÜMLERİYİZ!

R. Dutheil, maddenin tekrar belirlenmesi konusunda ilgi çekici ve cesur bir öneride bulunuyor. Kızı ile ortaklaşa yazdığı kitabında şöyle diyor: "Görüşümüze göre, bilincimiz, takyonik

R. Dutheil, Karl Pribram'ın görüşlerini kullanarak âlemi şöyle tarif etmiştir: Aşırı parlak şuurun, düşük parlak yansıması.

maddeden oluşan kuantum alanından oluşur. Bu takyonik madde ana bünyelerden biri olup, ışık hızından daha süratli hareket eder. Işık duvarı ötesinde bulunan değişik zaman-mekânı hakkındaki bilgileri içerir. Bu değişik dünyada, zaman hareket etmemektedir. Bu matematiksel olarak da ispatlanmıştır. Burada organizasyon artan bir düzenle sağlanır. Tersine bizim dünyamızda düzenden başlayıp düzensizliğe doğru gideriz ve bu aşamalı olarak artar. Fizikçilerin dediğine göre, bu olasılıkta entropi (bir sistemin düzensizliği) artmaktadır. Aşırı parlak zaman-mekânda ise bunun tersi olur: Entropi azalır.”

R. Dutheil, Karl Pribram'ın fikirlerini kullanarak, **kâinatımızı, aşırı parlak şuur bilgilerinin düşük parlak bir yansıması olarak ele almıştır.** Buradaki yansımanın anlamı şudur: Başlangıçtaki bilgi veya işaret, zaman-mekân içinde iletilmesi esnasında o kadar zayıflar ki, ilk hâliinden bir şey kalmayabilir. Yansıma tam olarak gerçekleşir. Yansıma üç boyutlu bir görüntü olup, aydınlandığında bir heykel görüntüsü verir. Bu görüntü bir kaynaktan gönderilir. Kaynak ile görüntü arasında veya aşırı parlak şuur kâinatı ile düşük parlak kâinat arasında elektromanyetik alan bulunur. İşte bu alan, aynen demir tozlarında olduğu gibi maddeyi çeker ve yönlendirir.

R. Dutheil, aşırı parlak kâinatın bedenini

mize giren bilgilerin “giriş” noktasını bulmaya çalışmıştır. Bedenimizin belirli bir noktasında, aşırı ve düşük parlak dünyalar arasındaki irtibat veya birbirini etkileme noktalarının bulunması gerektiğini ileri sürmüştür. Onun inancına göre, kafatasımız ve takyonik madde arasındaki etkileşim sonucu, bilgiler beynimize geçer. Böylelikle bilincimiz bu sistemi inceler ve bunun sonucunda dışarı yansımalar olur. Bilgi ve dönüşümü, şekil değiştirerek gerçekleşirler. Aynı zamanda, paralel kâinatıta sahip oldukları bütün özelliklerini kaybederler. Bunun da nedeni, beynin ve belki de bütün bedeninin, beş duyu organı vasıtasıyla filtre aracı olarak hareket etmeleridir (rezistans).

KUTSAL BÖLGE: ALGILAMANIN ANATOMİSİ

Beyin zarının, parlak âlem ile parlak olmayan âlem arasında sınır görevi yapan bölümü “kpozagöz töbos”tur. Beyin zarı bölgesinin duyma ve görme ile ilgili kısımlarından gelen duyu tecrübelerinin düzenlenmesi ve yorumu da bunu desteklemektedir.

1950 yıllarında Kanadalı sinir cerrahı Penfield, elektrik etkisi ile sinir ameliyatları esnasında beyin zarının bazı işlevlerini tespit etmiştir. Günümüzde fizyolojinin ileri sürdüğüne göre, beynin Wernicke bölgesi, beynin yüksek algılama fonksiyonları konusunda beyin zarlarının diğer bölgelerinden daha fazla öneme sahiptir. Bu bölge “beyinsel işlem” veya “genel yorum bölgesi” veya “gnostik bölge” ismini taşır. Wernicke bölgesinin elektrik aracılığıyla uyarılması çocukluk döneminin karışık olaylarının, yalancı hislerin veya başka bir kimsenin sözlerinin hatırlanmasını sağlar. Wernicke bölgesinin zarara uğraması genel bir duyarsızlık ortaya çıkarır. Çünkü dil veya sembolizm ile ilgili anlama fonksiyonlarının neredeyse bütünü ortadan kalkar; okuma yeteneği, matematiksel hesapların yapılması, düşünce aracılığıyla mantıksal problemlerin çözülmesi yeteneği gibi.

Penfield bölgesi, elektronik hesap makinesi gibi hareket ederek bizim gerçeğimizi oluşturur. İşte bu bölge, kendi dünyamız ile aşırı parlak âlem arasındaki alışveriş ve etkilenme sınırını oluşturur. Bu sonuncusunu (aşırı parlak âlemi) algılamamız çok zordur ve burada

mekân ve zaman değişik özelliklere sahiptir. Geçmiş, şimdiki zaman veya gelecek bulunmaz. Matematikte bu sonsuz sūrate eşittir. Başka bir deyişle, bu âlemin yurttaşı öyle bir sūratla gitmektedir ki, çizdiği dairenin her noktasında sūrekli aynı yerde bulunuyormuş gibi olur. Bu kişi her yerde mevcuttur ve her şey aynı anda olur. Dutheil şöyle diyor: "Bu sonsuz sūrat, sonsuz zaman ve her yerde mevcut kişi âlemi, bizden binlerce ışık yılı uzaklıkta bulunmaktadır. Gerçekte ise bu bölge çok yakınımızdadır, hatta bulunduğumuz yerdedir. Bu 'diğer âleme' geçiş uzaklık sorunu değil, frekans sorunudur.

İzafiyet teorisine göre, elektron siyah küçük deliğe benzer. 'Bunun dışında mekân-zaman düşük parlaklıktadır, fakat içinde ise aşırı parlaktır. Bu paralel âlem orada bulunabilir. Yani oluşturduğumuz cisimlerin iç âlemlerinin ta-

mamı olabilir."

Dr. Dutheil'in bu görüşü, bilimsel dünya için bir seçeneğe gibi görünüyor. Vurgulamamız gerekir ki, Rönesans'tan sonra Batı bilimi mutlak olarak dışarı doğru yönelmiştir. Belirli sayıdaki aksiyonlara dayanan metodları kabul etmiştir: deney, sebep vs. Bilgi açısından bilimsel metodoloji çok zengindir. **Fakat bizleri kuşatan âlemin ve içimizdeki âlemin, bilimin olanaklarıyla sınırlı olduğunu söylemek kısır bir ütopya olur.** ■

Bibliyografya

Aşırı Parlak İnsan (Pr. R. Dutheil-Br. Dutheil)

Aşırı Parlak Tıp (Pr. D. Dutheil-Br. Dutheil)

İçsel İbadet Yeri (Jean Letchert)

Evren Sarsıntıları ve Şuur (Hzhak Bentov-Dangles)

"*Ilisia Pedia*" dergisi

Kasım 1995, Sayı 6

Çeviren: Mehmet İSMAIL

Sorumluluk Anlayışının Bireysellikten Bütünselliğe Doğru Genişlemesi

Elvan ÖGÜT

SNSANI geliştiren ve onun değişiminde çok büyük bir etkisi olan başka bir etken de, insanın sorumluluk anlayışına sahip olabilmesidir. Çünkü içinde bulunduğumuz dejenerasyon devrinde, insanlık olarak, sorumluluklarımızdan mümkün olabildiğince kaçma eğilimleri gösteriyoruz. Sorumluluk anlayışı ailede bile dejenere olmuş durumda.

Sorumlulukla karşılaşınca, "Aman işim mi yok, bir de bu işi üzerime alacağım..." "Enayi miyim, aç değiliz, açıkta değiliz, şurada rahat rahat oturmak varken, ne diye çalışayım?" "Benim sorumluluklarım bana yeter, başkalarının dertleriyle uğraşamam." "Herkes kendinden sorumludur." vs. gibi düşüncelerimiz olabiliyor.

Oysa sorumluluk sahibi bir insan olmak oldukça önemlidir. Eğer biz başkaları için de sorumluluk duyabiliyorsak, -ama karşılık beklemeden- ve bunu yürekte yapıyorsak, ender insanlardan biriyizdir.

İnsan çocukluktan itibaren sırtına sorumluluk verildiği oranda daha fazla gelişip, olgunlaşmaktadır. Önce insan kendisinden sorumlu

olacak ki, bunu yavaş yavaş çevresine karşı hissetmeye ve uygulamaya başlayabilirsiniz. Kendisine verilmiş olan, yahut üzerine almış olduğu sorumluluklarını hiçbir zaman aksatmadan yerine getiren bir insan, toplum içerisinde her zaman güvenilirliğini korur.

"Bu insan, sorumluluk sahibi bir insandır, ona güvenebilirsiniz." izlenimini yaratmak, özellikle de bu zamanda, gerçekten değerlidir. Bu yaşam içerisinde, insan için oldukça önemli bir fonksiyondur. Fakat sorumluluktan kaçmayı her zaman tercih ediyorsak, o zaman gelişmek ve değişmek, insanlara yararlı bir kişi olmak bizim için hayal olacaktır.

Yepyeni bir Çağ'ın değişim etkilerine daha rahat, daha hızlı uyum sağlayabilmek için sorumluluk anlayışımızın sınırlarını zorlamalıyız. Hatta önce kendimizden başlayan sorumluluk anlayışımızın sınırlarını giderek genişletebiliyoruz. Bu, aileden başlayarak, tüm insanlık için hizmette bulunmaya kadar çok geniş bir yelpazeyi kapsamaktadır.

Değişimimiz, kendi ayakları üzerinde durabilmek ve giderek sorumluluklarını otomatik olarak yerine getirmekten ziyade şuurlu bir şekilde yerine getirebilmek çabası yönünde olmalıdır. ■

TEKÂMÜL VE REALİTELERİ

(Geçen Sayıdan Devam)

Ergün ARIKDAL

J. J. Rousseau, *Emil*'inde şöyle der:

“**V**İCDAN! Vicdan! İllâhî içgüdü, ölmez ve ilâhî seda; cahil ve görgüsüz olanların, zeki ve hür in-

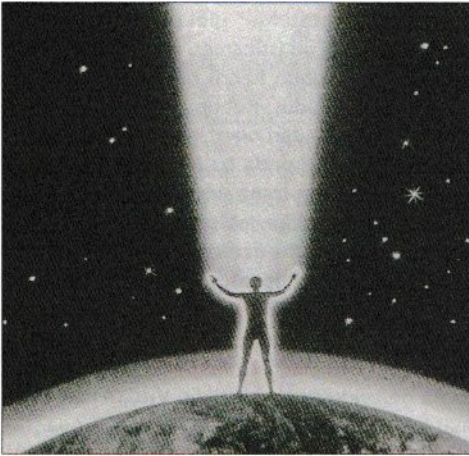
sanların en emin KILAVUZU; hayır ve şerrin hata yapmaz hâkimi.... sen olmasan, beni hayvanların üstüne yükseltecek kuvvet ne olurdu?...”

Rousseau, Descartes gibi filozoflara göre vicdan bir nevi içgüdüdür, doğuştandır ve yanılmaz bir yargıçtır. Yukarıdaki sözlerinde, Rousseau, bu düşüncesini heyecanlı ve kudretli bir şekilde ifade etmektedir.

Vicdanın Mahiyeti Nedir?

Bu soruyu cevaplandırabilmek için muhtelif izah şekillerini gözden geçirmek faydalıdır.

1- Vicdan anadan doğmadır, diyenlere göre, âdeta bir nevi içgüdüdür. Vicdanın hükümlerine ve duygularına dikkat eden herkes,

Vicdan beşerî kanaatlerin üstünde, insan ruhunun takip edeceği kaderi tekâmül yolunu gösterir.

bunların kendiliğinden, doğrudan doğruya oluverdiğinin farkına varır.

Başkaları yahut bir iş hakkında tereddüt-süzce hüküm vermemiz ve bir işi vazife telâkki etmemiz gibi davranışlar insanda doğuştan mevcuttur. İyi ve kötüyü ayırt etmekte, vicdan, yanılmaz bir yargıç gibidir.

İyi ve kötüyü doğrudan doğruya sezme bizi muktedir kılan ana kuvvet ruhun doğuştan getirdiği bir melekedir.

2- Kant'a göre vicdan, ahlâkî bir kanundur ve aklın mahiyetinden doğmuştur. Diğer bir deyişle, vicdan hareketlerimizi idare eden bir aklıdır.

Akil pratik sahaya yayıldığı zaman “yapmalısın, yapmakla mükellefsin” şeklinde emir hâlini alır. Bu emirler ahlâkın tek unsurudur ve vicdan da budur.

3- Vicdan eğilim ve tecrübe eseri olarak kabul edenler de vardır. Meselâ kendini severlik duygusu, hayat tecrübesi arttıkça, umurun saadeti için çalışmanın kendimizi daha bahtiyar edeceği neticesine döner. Karşılık beklemeden duygular meydana gelir, denmektedir.

Eğitim ve tecrübe “doğal yateneği” meydana çıkarmaya yarar. Yoksa, mevcut olmayan bir şeyi var edemez. Burada, hareket kaidelerini, bazı beşerî nezaket prensiplerini vicdanî davranış olarak kabul edemeyiz.

4- Sosyologların iddialarına göre: Ferdi vicdan kolektif vicdanın bir kişide kendini göstermesidir. Herkes cemiyetin ortak ahlâkını kendine göre, özel bir şekilde anlar.

Yukarıda kısaca tanımlamaya çalıştığım kanaatlerin tümü, çeşitli açılardan bakılarak vicdanı ele almaktadırlar. Ancak bunlar, çok genel bir vicdan tanımının değişik görünüşleridir. Topluca mütalâa edilirse:

“Anadan doğma olan iyiyi kötüden ayırma melekesi hareketlerimize yön verirken, akli vasıta olarak kullanır. Cemiyetin ortak ahlâkına”

uyumak toplumsal bir dayanışmanın zarureti ve icapları olmaktadır. Toplumsal dayanışma ise bir terbiye neticesinde şekil bulur ve ferdin ruhunda vicdanî duyguların tepkisine yol açar."

Vicdanî kabuller ve vicdan hükmü (anlayışı) zamana ve cemiyete göre değişir denmektedir, fakat bu değişiş tesadüfî ve gelişigüzel olmamaktadır. Vicdan hükmü belli bir istikamet takip eder.

Vicdan, gitgide, kendine has olan sahayı elde etmektedir. Dinî ve ahlâkî emir, kaide ve yaptırımlardan ayrılarak "Hususî bir mevki" almak yolundadır. Bu hususî mevki ferdin iç yapısı ve idrakî olmaktadır. Yani böylece, vicdan "manevîleşmekte", yaptırım gücü doğrudan ferdin iç bünyesinden fıskırmaktadır. Çünkü vicdan, birtakım dış hareketleri emretmekte idi. Şimdi ise, iç hayatımızla ilgilenmekte ve bir iyi niyet tarzında yavaş yavaş ortaya çıkmaktadır.

Vicdanın konusu genişlemektedir.

İlkel insanın ödevi, kendi klanına karşıydı. Eski çağ sitelerinin hak ve ödev telâkkileri ise sinenin duvarları dışına taşmamıştır.

Halbuki, bugün bunları göremiyoruz. Vicdanındaki sürekli mana değişimleri ahlâkî ödevleri genelleştirmektedir. İnsan ve insanlık içinde genişleyen, yayılan bir tesir göstermektedir. Artık pek çok inanç ve görgü kaideleri ferdin vicdanı ile karşı karşıya gelmiş bulunuyor. Bu yüzden:

Zamanımız insanlığında vicdanın gelişimi "düşünme ve tenkit" mekanizması ile birlikte gitmektedir. Hareketlerin anlamı hakkında düşünme ve onların tenkit ve yorumlaması vardır ve temel teşkil etmektedir. Bunlar, davranışlarımızın iyi ve doğru olmasını hedef edinmişlerdir. Vicdan Realitesinde ortaya çıkan ihtiyaçlar nelerdir? Şunları gözlemek mümkündür:

a) Yaptığımız her hareket bize ve başkalarına tatbik edilebilecek olan genel bir kanuna uygun olmalıdır. Burada, şüphesiz, bilgili bir hareket söz konusu olup, otomatik yaşayış istenmemektedir.

b) Çeşitli işlerimiz, hüküm ve kararlarımız birbirini yalanlar, birbirine uymaz nitelikte olmamalıdır. Böylece akıl ve mantık kuralları ile ahlâkî davranışlar birbirlerini sarmakta ve ferdin iç bünyesi ile kendi aksiyonlarını denge içinde tutmaktadır. Dengeli insan böylece ortaya çıkmaktadır.

c) İşlerimizi yürütürken kabul ettiğimiz ilkeler (prensipler) mümün olduğu kadar, birbirine bağlı bir sistem içine sokulabilmelidir. Genelleştirme, aksiyonların değerlerini kaybetmeye karşı iyi bir koruyucudur. Burada, şimdi gerçekleşen bir aksiyon, ötede ve sonra gerçekleşecek olanla, kök itibarıyla aynı değere sahip olursa ilkelerin sistemli olarak yürürlükte olduğunu söyleyebiliriz. Böyle olmadığı hâllerde, vicdanın gereken genelliğe ulaşamadığına hükmedebiliriz.

Görülüyor ki, yukarıdakiler, ferdin bilgisi ve tatbikatı ile ilgili olmaktadır. Kişisel eylemlerimiz ne olursa olsun vicdanda, ödevlerimizi fikrî bir temele dayandırmak ve makul olmak esastır.

Neo Spiritüalizma'nın elimizde bulunan kaynaklarına göre VİCDAN TANIMI yaparak, bize göre, Vicdan Realitesi hakkında bazı bilgilere ve tasvirlerle ulaşmamız mümkündür.

Gerçekte, bütün tanımlar, vicdanın gerçek niteliğini ve insan ruhunun tekâmülündeki asıl yeri hakkında açık bir bilgi vermekten uzak bulunmaktadır:

Vicdanın çeşitli yönden tanımlarını, Neo Spiritüalizma şöyle yapmaktadır:

A- Vicdan, toplumsal (insanlık özgü) ahlâk kaidelerinin üstünde, insan ruhunun takip edeceği kaderî tekâmül yolunu gösterir. Demek ki vicdan bir "gösterge" gibi çalışmakta ve ferde daima belirli bir istikameti işaret etmektedir. Bu istikamet, ruhun kendi çabası ile izlenecek bir tekâmül yoludur. Ruhun güçlülüğü oranında açılacaktır. Kaderî olan, insanın tekâmül etmesidir. Bunun dışında başka bir yöne gitmek mümkün değildir. İnsan ancak tekâmül ile varlık bulan bir niteliğe sahiptir. Tekâmül yok ise insan da yoktur. Bu dercede önemli bir olayı yöneten kuvvet vicdana verilmiştir.

Vicdan öz varlığını içinde cereyan eder. Böylece vicdanın temposu dışarıdan alınacak bir mahiyeti kendinde bulundurmaz. Aksiyonların ruhta gerçekleşmesi yeterlidir. Vicdan mekanizmasının sorguya çekmesi için kaba aksiyona (faliyete) ihtiyaç yoktur. Ruhun bunu yaşamaması sorgunun doğması için elverir.

(Devam Edecek)

DUYGUSALLIK ve UYUM

Duygu GÜNER

BİZLER hepimiz, tüm dünya insanlığı olarak belli vazifeleri yerine getirmek üzere enkarne olmuş ruh varlıklarımız. Her ne yapıyor olursak olalım, ister fark edelim, ister etmeyelim, hepimizin yeryüzünde kendine özgü bir vazifesi vardır. Tekâmülümüzü sağlamak amacıyla kendi isteğimizle üstlenmiş olduğumuz bu vazifeleri en iyi şekilde yerine getirebilmek için de her yönden iyi bir durumda olmamız gerekmektedir. Bu durum ise idrakli olmayı, sezgilerimizi, anlayışımızı kapatan örtülerden kurtulmuş olmayı gerektirir. Bu örtülerden bir tanesi hatta en büyüğü bizim duygusal hayatımızdır.

Bizler fizik realiteleri tanımak, anlamak ve uygulamak amacıyla, adına dünya dediğimiz bu fizik ortam üzerinde bulunmaktayız. Varlığımızı burada, dünya üzerinde enkarne edebilmek için de beden dediğimiz fizik bir araca ihtiyaç duymaktayız. **Duygularımız da fizik bedenin bir aracı olduğuna göre duygusal yaşam, fizik realite içinde bulunduğumuz sürece sahip olacağımız bir durumdur.** Çünkü bizlerin algılamaları fizik bir beden içinde bulunduğumuz ve fizik ortamda yaşadığımız için duylar ve duygular kanalıyla olmaktadır.

Konuya bu açıdan baktığımız zaman duygusallıktan kurtulmak, bu dünyada yaşadığımız sürece mümkün değildir. Bu noktada bizim yapmamız gereken, duygularımızı kontrol altına almayı öğrenmektir. Yani bizler bir anlamda **duygularımızı eğitmek ve duygularımıza hâkim olmak için dünyada bulunuyoruz.**

DUYGU ve DUYGUSALLIK NEDİR?

Varlıkların ve olayların bizde yarattığı etkiye, yaptığı basınca bizim verdiğimiz tepkiye duygu diyoruz. Duygular konusunda ilk söyleyebileceğimiz şey, duyguların muhakeme etme-

mesidir; duygular ya sever, ya sevmez. Yani antipati ve sempati kanunlarına göre hareket ederler. Zevkli ya da zevksiz denildiği zaman, aynı merkezden hareket ediliyor demektir. Duygu fonksiyonlarıyla faaliyet gösteren bir kişi için, kıyas da yapsa, muhakeme de etse, mantığa da vursa, prensiplere de bağlı olsa, karşı tarafın sempatik veya antipatik oluşu yüzde yetmiş oranında bir değere sahiptir. Demek ki hiçbir varlık duygusal olarak tarafsız kalamaz. Eğer insan duygusal fonksiyonla çalışıyorsa, zevkli veya zevksiz ikileminden birini seçmek zorundadır. Olayı zihin yoluyla kontrol altında tutamaz.

İnsanların duygusallığı, henüz şuurlanmamış bilgilerinden ileri gelir. Duygu; bilgi partiküllerinin yerleşmemiş, yerine oturmamış, farkına varılmamış olmasından, birtakım bölük pörçük bilgilerin karmaşasından ileri gelir. Yani duygu karmaşadır, bir mücadeleden ibarettir. Kısaca söylemek gerekirse bizim nefsanî dediğimiz hâllerin hepsi duygusal hayatımızı oluşturmaktadır.

Öyleyse duygusallıktan kurtulmalıyız dediğimiz zaman anlamamız gereken, nefsanî hâllerimizden kurtulmamız gerektiğidir. Duyguların bizi kontrol etmesinden kurtulup, bizim onları kontrol eder duruma gelmemizdir. Yani attığımız adıma bakmak gereklidir. Attığımız adıma bakmak demek, yaptığımız bütün işleri mümkün olduğunca bilerek, şuurlu olarak yapmaya çalışmak, her yaptığımız hareketin kontrol altında olmasına çalışmak demektir. Dizginler her zaman bizim elimizde olmalıdır. Böylece duygusal yaşam bizim için ıstırap olmaktan çıkar ve gelişimimiz açısından pozitif bir hâl alır. ➤

Kendi uyumumuz hakkında fikir sahibi olmak için olayları yaşarken ne tür tepkiler verdiğimizimize bakmamız gerekir.

Örneğin, sevgi duygusunu geliştirebiliriz. Çünkü şu anki sevgi anlayışımız tamamen duygusal seviyededir. Dünyalar kadar seviyorum dediğimiz bir kişi biraz bizim egolarımızı rahatsız edecek bir şey yaparsın, biraz işimize gelmeyecek şekilde davransın, o sevgi hemen nefrete dönüşüyor. Böyle bir durumun gerçek sevgiyle uzaktan yakından ilgisi yoktur.

Duygusal bir hayatı yaşamak bize ıstırap verdiği hâlde, bu duygusallıktan kurtulmak da özel bir çabayı ve kendi üzerimizde yapmamız gereken zorlu çalışmalarını gerektirir. Ancak böyle bir çalışmanın, çabanın sonucu bizi iç özgürlüklere, uyuma götürür.

Sözünü ettiğimiz anlamda **duygusal bir yaşam her şeyden önce olaylar karşısında objektif bir tutum içinde olmamıza engel olur.** Çünkü olayın içine her zaman duygularımızı karıştırırız. Olaya yaklaşımımız tamamen duygusal boyutta kalır. Sonuçta olayla olay olur, vermek istediği mesajı alamaz duruma geliriz. Olayı kendimizden ayrı, bizim dışımızda bir olgu olarak ele almak yerine kendimizi o olay zanneder, onunla özdeşleşiriz. Öfkeleniriz, hırslanırız, seviniriz, ağlarız. Oysaki, bir olay içinde bulunduğumuz zaman ben ve o ayırımını yapabilmeliyiz.

Günlük hayat içinde hepimiz için ben ve o biraradadır, bir ayırım söz konusu değildir. Oysa ben'in dışında, kendimizin dışında her şey o'dur. Ben ve o aynı şey değiliz. O dediğimiz şey, kendimizin dışında yapay olan şeydir. O yalnızca bir olaydır ve bize bir mesaj vermek için, bir şeyler anlatmak için karşımıza çıkmıştır. Daha doğrusu ihtiyacımız doğrultusunda biz o olayı kendimize cezbetmiş, çekmişizdir. Ancak çoğu zaman sübjektif duygularımızla hareket ettiğimizden dolayı, her ne kadar olayı çeken biz olsak da vermek istediği mesajı alamayız. O olayın detayları arasına gömülür, dış şartları suçlar, şimdiki bu olayın zamanı mıydı gibi takıntılara saplanırız. Duygusal hayat aynı zamanda da takıntılar dünyasıdır.

OLAYLA OLAY OLMAK

Olayla olay olmaktan kurtulmanın en pratik yolu, Gurdjieff'in kendini hatırlama metodudur. Bu metot, bir anlamda, insana öfkelerini denetlemeyi öğretmeye çalışan bir metottur.

Diyelim ki hoşumuza gitmeyen bir olayla karşılaştık. Böyle bir durumda olayın içinde hemen kendimizi fark etmeli, kendimizi o olaydan ayrı tutmalıyız. Böylece olayın içinde kendimizi fark etmiş olur, ben ve o ayırımını gerçekleştiririz.

layla olay olmamanın diğer bir yolu da, önyargılarla davranmamak ve duygulara hâkim olmaktır. Böyle bir insan, ne türden bir olayla karşılaşarsa karşılaşsın, o olaydan hiçbir şey olmamış gibi sıyrılmayı bilir. Çünkü duygularına hâkim olan insan hem kendisinin hem de çevresindeki insanların ne yaptığını kontrol etmeye başlar. Farkındalık duygusu artar. Buna eskiler "rikkat hâli" demişlerdir.

Televizyonda bir filmi seyrederken genelde tüm sübjektif duygularımızla birlikte seyrettiğimiz için filmin her sahnesine kendimizi kaptırır gideriz. Acıklı bir sahnede ağlar, filmin kötü adamına öfkelenir, bir an önce yakalanmasını gönülden diler, yakalanmadıkça da hırslanırız.

Oysa o yalnızca bir filmidir ve vermek, aktarmak istediği mesajlar vardır. Bu mesajı alabilmemiz için o filme bütünsel bir açıdan bakmalı,

Kendimizin ne derece uyumlu olduğunu anlayabilmek için olayları yaşarken bize yönlendirilmiş etkilere ne tür tepkiler verdiğimizize bakmamız gerekir.

vermek istediğini kavramaya çalışmalıyız. Yaşadığımız olaylar da aynı bunun gibidir. Sürekli değişken bir hâlde olan sübjektif duygularla yaklaşırız olaylara. Sonuçta da olayla olay oluruz. Olayın yalnızca belirli bir karesine takılı kalır, o kareyi yaşarız. Oysaki o, çok daha başka anlamlar taşımaktadır.

ŞUUR DARLIĞI

Bizi duygusallığa, olaylarla ve her şeyle özdeşleşmeye iten nedenlerin başında şuuru-muzdaki darlık gelmektedir. Bizler, tüm insanlık genelde dar şuur içinde, otomatik olarak hareket etmekteyiz. Bunun nedenlerinin başında maddeye olan bağıllığımız gelmektedir. Zaten maddî bir bedene büründüğümüz için icaplar gereği şuurumuzda bir daralma olmaktadır. Bir de üstüne üstlük bulunduğumuz maddî ortam içinde maddeye olan zaafımız, çoğu zaman kendimizi maddeyle bir tutmamız, kendimizi ona eş koşmamız şuurumuzdaki darlığı artıran başlıca nedenlerdendir.

Dünya insanlığının içine düştüğü en bü-

yük yanılığlardan biri **çaba ve sevgiden uzak şursuz bir hayat yaşamasıdır**. Bu nedenle kendini uyandıracak sert uyarılara, şoklara karşı bir anlayışsızlık şaheseri olarak bencilliğine tapınmaktadır. Hiçbir vicdanî ve ruhî uyarana önem vermemekte, içinde bulunduğu şaşkınlığın verdiği tamamen maddeci bir hayat modeline inanmaktadır. Bu tabii ki böyle gitmeyecektir. Çarpıcı olaylar, yaşadığımız şoklar, seller, depremeler, hortumlar, kasırgalar, art arda uçak kazaları, trafik kazaları, savaşlar, işte dünyanın hâli. Neden? İnsanlığı şuurlandırmak için, uyandırmak için. Adına ıstırap dediğimiz, şok dediğimiz şey insanlığın yakasını hiç bırakmadığı gibi her geçen gün artan bir hızla kendini yaşatmaya devam ediyor. Eğer bizler ıstıraplara, şoklara bir son vermek istiyorsak, şuurlanmak ve uyanmak için olanca gücümüzle çaba harcamalıyız.

DUYGUSAL BİR YAŞAMIN GETİRDİKLERİ

E örüldüğü gibi duygusal bir yaşam bizi birçok açıdan rahatsız etmekte, gerginliklerimize neden olmakta, en önemlisi de tekâmülümüzü yavaşlatan, olumsuz bir adım olmaktadır.

Demek ki, duygusal bir yaşamın bize yüklediği birtakım olumsuzluklar söz konusu. Bu olumsuzlukların en görünür sonuçlarını öncelikle bedenlerimizde gözleyebiliyoruz. Yani duygusal bir yaşamın bedende oluşturduğu zararlar var. Çünkü **duygularını kontrol edemeyen insanın bedenini de kontrol etmesi zorluklarla doludur**. Mide ekşimesinin, gastritin, kalp spazmının, astımın, damarlarla ilgili rahatsızlıkların ve daha birçok rahatsızlığın arkasında kontrol altına alınmamış duyguların olduğunu görüyoruz. "Keskin sirke küpüne zarar" sözü boşa söylenmiş bir söz değildir. Gerçekten de zararları önce kendimize veriyoruz. Ama yalnız kendimize değil. Aynı şekilde çevremizdeki insanlara da bir zarar vermemiz söz konusu. Ancak zararın büyüğü fark etmek de etmesek de kendimize oluyor.

Duygusal bir yaşamın beden sağlığına olan olumsuz etkilerinin yanı sıra psikolojik rahatsızlıklara da yol açtığı bir gerçek. Psikosomatik rahatsızlıklar adı altında toplanan deri döküntüleri, zona gibi hastalıkların temelinde indi-

ğimizde de duygulara hâkim olamayışın yattığını görüyoruz.

Tüm bunların yanı sıra, duygusal bir yaşamın bizi vicdanî davranışlardan uzaklaştırdığını, daha çok kendimizi düşünür kıldığını gözlemek mümkün değil.

Vicdanın bize emrettiği şeyler sevgi, iyilik, dostluk, şefkat gibi elci davranışlardır. Bildiğimiz gibi vicdan, ruhsal varlığımızdan gelen direkt uyarılardır.

Vicdanımızın sesini duyabilmek için, yaptığımız davranışlarda başkalarına zarar verip vermediğimizi derin bir ruhî tahlille incelememiz gerekir. Kendimizi bir başkasının yerine koyabilmemiz gerekir.

Duygusal bir insan olaylar karşısında heyecana kapıldığı, üzüldüğü, kırıldığı ya da sevindiği için vicdanî kararlar alabilmesi zorlaşır. Hadi aldı diyelim. Bu kararı bir de uygulamak var. O daha da zor. Yine duyguların hükmü altındayız çünkü. Tevil mekanizmalarımız bize hiç hissettirmeden öyle güzel devreye girer ki, bir de bakmışız sonuçta yine duygularımızın istediği yönde bir tutum ve davranış içine girmişiz.

UYUM

Duyguların bizi kontrol etmesini engelleyip bizim onları kontrol edebilir hâle gelmemizin sonucu esneklik ve uyum kapasitemizde bir artış meydana gelir. Esneklik ve uyumu artırdığımız sürece de duygulara olan hâkimiyetimizde bir artış söz konusu olur. Demek ki, esneklik ve uyumun duyguların kontrolünde önemli bir yeri var.

İçinde bulunduğumuz dönem hepimizin bildiği gibi bir **değişim** dönemidir. Sosyal kurumdaki değişimler, örf ve âdetlerdeki değişimler, anlayışlardaki değişimler hepsi bunun birer göstergesi. Bizler biliyoruz ki, görünürde ne oluyor ise onların hepsi görünmeyen birer göstergesi, yansıması. Dışarıda ne oluyor ise içimizde de aynı oluyor. İçsel olarak hepimiz

Olaylara uyum sağlayabilmek için sabıra, esnekliğe, hoşgörüye ve sevgiye ihtiyaç duyuyoruz.

bir değişimin içindeyiz ve bu değişime mecburuz. Çünkü var olan bilgilerimiz bizleri, insanlığı bir noktaya kadar getirdi. Bu noktadan sonrası için yeni bilgilere, yeni anlayışlara ihtiyacımız var. İçsel olarak bir şeylerin bizlerde eksik kaldığını, yetmediğini anlıyoruz. İhtiyacımız olan şey ise **değişim**. Tüm dünya insanlığı olarak şu anda o değişim çarkının içindeyiz aslında. İşte bu de- ➤

ğişim sırasında hepimizin en çok ihtiyacı olan şey **uyum ve esneklik**. Uyum ve esneklik kapasitelerimizi artırmadığımız sürece bu değişime ayak uyduramazsak mümkün değil.

Ayak uyduramazsak ne olur? Aman canım, ne yapayım istiyorum ama olmuyor, bir türlü şu işe uyum sağlayamıyorum demekle hiçbirimiz için içinden çıkamayız. "Her koyun kendi bacağından asılır" felsefesi artık çok gerilerde kaldı. Birlik ve beraberlikten, insanlığın bir bütün olduğundan söz ediyoruz. Bu bütünlüğün içinde ayrılık, gayrılık yok. Ne olacaksak hep birlikte olacağız. Onun için hepimiz birbirimizden sorumluyuz. Dikkat edelim, hangi taraftan şok geliyorsa o tarafımızın esnemesi, uyum sağlaması lâzımdır.

Kendimizin ne derece uyumlu olduğunu anlayabilmek için olayları yaşarken bize yönlendirilmiş etkilere ne tür tepkiler verdiğimizize bakmamız gerekir. Hangi seviyeden oluyor tepkilerimiz? Duygusal seviyeden mi, otomatik seviyeden mi, şuurlu seviyeden mi? Bunu çok iyi tespit etmemiz gerekir. Çünkü uyum seviyesi varlıkların şuur seviyeleri ile ilgilidir. Demek ki, uyum sağlayabilmek için şuurlu tepkiler verme yolunda çaba harcamalıyız. Bunu nasıl yaparız? Uyum sağlamadığımız olaylar karşısında anti alanlar yaratarak yaparız. Bu şuurlu bir harekettir. Diyelim ki, bir olay yaşıyoruz ve bu olay herhangi bir nedenle bizi rahatsız ediyor, gerilim yaratıyor, öfkelenendiriyor, hırslandırıyor. Bunu fark ettiğimiz anda o olaya karşı bir anti alan yaratabilmemiz söz konusudur. Şu anda şöyle bir olay yaşıyorum, bu olay beni öfkelenendiriyor, geriyor, ama şu an için bu durumu değiştirebilmek benim elimde değil. Bu durumdayken yaptığım işten de hayır gelmiyor. O zaman bir yürüyüşe çıkabilirim, müzik dinleyebilirim, beni bu alandan uzaklaştıracak, kafamı dağıtacak neler yapabilirsem onu yaparım. Sinemaya giderim, alışverişe çıkarım, aklımıza ne geliyorsa, bizi ne rahatlatırsa o. Ama bu alanın içinde kalmamalıyım. Çünkü o alanın içinde kaldığımız sürece o büyür. Ufacık bir şeyken bir bakarız o öfkeyle olmayacak şeyler yapmışız. Bu alandan uzaklaşmak ise bizim elimizde. İşte bu anti bir alan yaratmaktır.

Olaylara uyum sağlayabilmek için sabıra, esnekliğe, hoşgörüyü ve sevgiye ihtiyaç duyarız. Esnek olmak demek, uyar oğlu olmak, nereye çekersen oraya giden demek değildir. **Duygula-**

rımıza yapılan basınca karşı gösterilen tahammül gücü, dengeleme gücü esnekliğimizin ölçüsüdür. Demek ki, esneklik tahammül gücüyle, sabırla ilgili. Diyelim ki, bir olay yaşadık, duyularımıza bir basınç geldi ve gerildik. Öncelikle o duyguyu, gerilimi reddetmememiz lâzım. Gerilimi kabullenmeli, içimizde hissetmeliyiz. Bu sabretmektir. Sabır, esneklik ve uyum kapasitesini artırma yolunda en çok ihtiyacımız olan şeydir. Ancak burada sözünü ettiğimiz sabır, bağrına taş basıp beklemek tarzında değil, aktif, chehtkâr ve olabildiğince nefissiz bir sabırdır. Bu tarz bir sabırla gerilime karşı kendi içimizde bir anti gerilim alanı yaratmış oluruz ki, bunun sonucu uyum ortaya çıkar. Demek ki uyum sağlayabilmek için sabretmek şarttır. "Sabreden derviş muradına ermiş." atasözünün de anlatmak istediği budur. Sabre demediğimiz noktalar bizim esnememizi gerektiren noktalar.

inamik bir sabır anlayışı bizim zaman ve mekâna uygun davranmamızı sağlar ki, bu da esnekliğin temel şartıdır. Her zamana uygun bir mekân, her mekâna da uygun bir zaman vardır. Her istediğimizin anında gerçekleşmesi mümkün değildir. O isteği gerçekleştirme liyakatimiz de olsa zaman ve mekâna uymak bizi hem sabır hem de uyum yönünden çok geliştirir.

Esnek olmak, dejenere olmak değil, varlığın duygu ve düşüncelerini kontrol edebilmesi demektir. Esnekliğin temelinde bizi kabuklarımızdan uzaklaştırma amacı vardır. Sabırla, hoşgörüyü bağlantılı olarak varlığın, kendisinde, dışarıda oluşan basınca karşı anti bir iç basınç oluşturmaya esnekliktir.

Olayların taşıdığı mesajları alabilme isteği içinde olmak, o olaya uyum sağlama isteği içinde olmak demektir. Böyle bir durumda olan insanın ise, önce kendisiyle uyum içinde olması, kendi iç çelişkilerinden kurtulmuş olması gerekir. İç uyumu olmayan bir insanın başka insanlarla uyum içinde olması yani ortak alanlar kurması çok zordur. Çünkü ortak alan kurmak ve geliştirmek esneklik ve uyum kapasitesindeki artışla direkt alâkalıdır. Bizler esneklik ve uyum kapasitemizi artırmadan ortak alanlarımızı arttıramayız. Uyum sağlamak ve ortak alanlar kurmak ise, hayatın temel ilkelerindedir. ■

KADİM GELENEK ve İNANÇLARDA

"AĞAÇ" SEMBOLÜ

GELENEKSEL sembollerin en esaslılarından biridir. Sembolik ağaç, belirli bir ağaç türüyle ilgili olmamakla birlikte, bazı belirli türler, bazı uluslarca kutsal sayılmıştır. Örneğin, kavak ağacı Keltlerce, incir ağacı Hintlilerce kutsal kabul edilir. Tanrılarla ağaçlar arasında mitolojik birleşim, oldukça sık bir şekilde söz konusu olagelmıştır. Apollon ve defne; Jüpiter ve kavak; Osiris ve sedir, birlikte ele alınırlar. Bir bakıma bunlar, aralarında, bir tür seçici bir bağlantıya sahiptir. Ağaç sembolizmi, sürekli olarak büyümesi ve tomurcuklanmasıyla, en genel anlamda kozmosun yaşamını belirtir. O, bitip tükenmek bilmeyen yaşama karşılıktır, bu durumuyla da ölümsüzlüğün simgesine eşittir. Eliade'ye göre "ölümsüz yaşam" kavramı (ontolojik açıdan) aşkın realiteye karşılıktır. Bundan dolayı da ağaç, bu aşkın realitenin simgesi olmuş olur. Bu aşkın realite, "dünyanın merkezi"dir. Çünkü, ağacın uzun ve dikey bir şekli vardır ve "dünyanın merkezi" sembolizmi de dünya eksenine ifade edilir. Kökleri toprağın içinde, dal ve yapraklarıyla gökyüzüne doğru yükselen bir ağaç; yukarı doğru bir eğilimi sembolize eder. Bu durumundan dolayı da öteki sembollerle ilgilidir; örneğin, merdiven ve dağ gibi, ki bunlar da "üç dünya" (cennet, cehennem ve ikisinin arası) arasındaki genel ilişkinin sembolizmine sahiptirler.

Hristiyan sembolizminde ağacın öneminin iyi bir şekilde kavranmış olduğunu görüyoruz. (Özellikle Roma mimarî tarzında bu

böyledir.) Hristiyan sembolizminde ağaçla ilgili bu önem, ayrı dünyalar arasında bir eksen olmasıyla ilgilidir. Bunun yanı sıra, Rabanus Maurus'a göre (*Allegoriae in Sacram Serip Turam* adlı eserinde) ağaç, aynı zamanda insan (beşer) doğasını da sembolize eder. Bu sembolizmin, dünya insanının (mikrokozmos olarak) makrokozmosa benzemesiyle de bağlantısı vardır. Ağacın aynı şekilde, çarpmıha geriliş ve haçla da ilgisi vardır: Hristiyan ikonografisinde haç, sık sık "Hayat Ağacı" olarak resmedilmiştir. Kuşkusuz ağaç, haçın düşey koludur. Bu dikine kol, aynı zamanda dünya ekseninin sembolüdür. Dünya eksenini sembolizmi de Neolitik zamanlara kadar iner ve daha başkaca imaları da vardır. Bunlardan biri, kozmostaki merkezi nokta olmasıdır.

Açıkça görülüyor ki ağaç (ya da haç), oluşturdukları kozmosun merkezinde buldukları zaman, üç dünyayı birleştiren bir eksen-

dir. Burada, ağaç sembolizminin üç dünyasının, ağacın üç ana kısmını (kök-gövde, dallar ve yapraklar) yansıtması da kayda değer ilginç bir durumdur. Gerek dünya eksenini, gerek (büyüme ve gelişimle ilgili) yaşam süreçleri açısından ağacın genel önemi; farklı mitolojiler ve farklı folklorlar ona üç ya da dört ayrı anlam vermişlerdir. Bunların bir kısmı, temel sembolizmin sadece veçheleridir; ötekiler ise sembole zenginlik veren konunun incelikleriyle ilgili elemanlardır.

En ilkel düzeyde "Yaşam Ağacı" ya da "Ölüm Ağacı" vardır. Daha sonraki düzeylerde "İyi ve Kötünün

Bilgisinin Ağacı" ve "Kozmik Ağaç" söz konusu olmuştur. Fakat bu iki ağaç, aynı fikrin sadece farklı şekilde temsilidir. Doğu sanatında "ağaç dikme günleri"ne de sık sık rastlanır.

Birbirine yüz yüze bakan iki hayvan ya da dev insan arasına çizilen ağaç, dekoratif amaçlı ve Mezopotamya kökenli bir tema olup, Batı'ya ve Uzakdoğu'ya İranlılar, Araplar ve Bizans tarafından taşınmıştır. Roma mimarî tarzında, Hayat Ağacı'nın yaprakları üzerinde çok durulmuştur ki, bu da onun sembolik anlamının değişmediğinin bir işareti olmaktadır.

Burada başka önemli bir nokta da, "koz-mik ağaç" sembolünün köklerinin yukarıda (cennette), dalları ve yapraklarının dünya üzerinde olmasıdır. Bu durum, emanasyon doktrinlerinden kaynaklanan tekâmül fikrinin ifadesiyle ilgilidir: Yani her fiziksel gelişim süreci sonunda spiritüel bir eser söz konusudur. Bu konuda Blavatsky şöyle diyor: "Başlangıçta onun kökleri cennetten çıkmıştı ve o, tüm varlığın Köksüz Kökü'nden büyüdü gitti... Gövdesi, Pleroma düzlüklerinden geçerek büyüdü, geliştirdi ve gür dallarını dört bir yana yaydı; önce çok zor değişime uğramış madde üzerine doğru, sonra da kökleriyle yukarı, dallarıyla aşağı. Bundan dolayı onun köklerinin yukarı, dallarının aşağı doğru uzadığı söylenir. Bu yaklaşıma Upanişadlar'da da rastlanır. Upanişadlar'da ağacın dalları; eter, hava, ateş, su, topraktır. Yahudi tradisyonunun Zohar'ında Yaşam Ağacı yukarıdan aşağıya doğru sarkar ve tamamen güneş ışınları altındadır. Dante bile gök kürelerini, bir ağacın yeşil dal ve yapraklarıyla süslü olarak tanımlamıştır ki, bu ağacın kökleri yukarıdadır (Uranüs'tedir). Öte yandan başka tradisyonlarda böyle bir baş aşağı ağaç söz konusu edilmemiştir ve bu sembolik veçhe, yukarı doğru gelişim sembolizmine yol açmıştır. İskandinav mitolojisinde kozmik ağaca Yggdrasil denir ki, bu ağaç köklerini cehennemde bulunduğu yer olan dünyanın merkezine kadar gönderir.

Tüm bunlardan sonra İncil'deki iki-ağaç sembolizmini ele alabiliriz: Aden Cennet Bahçesi'nde bir Yaşam Ağacı, bir de iyi ve kötü bilgilerin ağacı vardı. Bunların her ikisi de, Aden Cennet Bahçesi'nin ortasında bulunuyordu. Bu bağlamda, Schneider şöyle diyor: "Allah, Adem'e Yaşam Ağacı'ndan niçin söz etmedi?

Onun ikinci bilgi ağacı olmasından dolayı mı, yoksa kendi kendine bulacağı güne kadar onu Adem'den sakladığı için mi?" Biz ikinci hipotezi tercih ediyoruz. Yaşam Ağacı bir kez keşfedilince, insana ölümsüzlük bahşedilir. Ama onu keşfetmek bu kadar kolay değildir. O, Gılgames'in denizin dibinde aradığı ölümsüzlük otu gibi gizlidir ya da Hesperides'in altın elmaları gibi canavarlar tarafından koruma altındadır.

Söz konusu iki ağaç, tahminlerin üzerindeki bir sıklıkla karşımıza çıkar. Örneğin, Babil cennetinin doğu kapısında Gerçeğin Ağacı ve Yaşam Ağacı bulunur. Ağacın çift oluşu, sembolün temel önemi üzerinde bir değişiklik yapmaz, ama Gemini'nin (ikizler'in) ikili doğasıyla bağlantılı sembolik çağrışımları da değiştirmez: Ağaç, iki sayısının sembolizminin etkisinde olarak, yaşam ve bilme dünyalarını yansıtır (Yaşam Ağacı ve Bilgi Ağacı). Sık sık sembollerin başına geldiği gibi, buraya kadar özetlenen ağaç sembolizminin üzerine pek çok özel anlamlar geliştirilmiştir. İşte onlardan birkaçı:

Birincisi, üçlü ağaç. Schneider'e göre; Yaşam Ağacı, Merih Dağı'ndan yukarılara doğru uzadığı zaman, cennetin sütunu olarak kabul edilir. O, ağaç köklerinden ve gövdelerinden oluşturulmuştur. Ya da, bir merkezi gövdeden çıkmış iki ana (kalın) dal olarak kabul edilir. Bunlar Merih Dağı'nın iki zirvesi ya da Janus'un (*) iki yüzüdür. Burada merkezi gövde, iki-ağaç sembolizminde ifadesini bulan düalizmi (iki-lem) birleştirir. Onun Ay veçhesinde, o Yaşam Ağacı'dır ve Ay'ın olaylar âlemiyle olan özdeşliğini vurgular. Güneş veçhesinde ise, bilgi ve ölümü iletir ki, bunlar sembolizmde sık sık birlikte ele alınır. İkonografide Yaşam Ağacı (ya da çift ağacın Ay ile ilgili yüzü) açmış çiçek olarak resmedilir. Ölüm ya da Bilgi Ağacı ya da çift ağacın Güneş veçhesi kurudur ve ateş işaretlerini içerir. Jung'a göre, ağacın iki cinsiyetli (hümsa) bir sembolik doğası vardır. Lâtincede de görüleceği gibi, tüm ağaç isimleri erkek bir takı ile sonlandırılır. Söz konusu erkek ve dişiliğin birarada olması, kozmik ağacın birleştirici önemini doğrular. Öteki semboller, genellikle ağaçla bağlantılı olarak ortaya konur (bazen gerçek du-

(*) *Başlı iki yüzü bir ilâh.*

rumlar içeren analogi ile, bazen de psişik imajların yan yana sıralanmasıyla). Sonunda ortaya çıkan birleşik (kompoze) sembolizm; kuşkusuz daha zengin, kompleks ve bunun sonucu olarak da daha az spontandır. Ağaç, genellikle üzerinde yetiştiği bir kayaya ya da dağa bağlanır.

Öte yandan, Yaşam Ağacı, Göksel Kudüs'te bulunduğu şekliyle, üzerinde 12 meyve ya da güneşe benzer objeler (belki Zodyak'ın sembolleri) taşır. Birçok resimde; Güneş, Ay ve yıldızlar ağaçla birlikte ele alınmak suretiyle, onun kozmik ve astral karakteri vurgulanmıştır. Hindistan'da üç güneşli "üçlü ağaç"ı görüyoruz

ki, bu trimurti'nin resmidir. Bunun benzeri, Zodyak'ın 12 güneşiyle birlikte olan bir ağaç vardır. Alşimideki Ay'lı ağaç, Ay müziğine karşıdır. Güneşli ağaç ise, Güneş müziğine karşıdır. Yedi gezegenin işaretleriyle birarada çizilmiş ağaç ana (esas, temel, orijinal) maddeye karşıdır ki, tüm farklılıklar bundan oluşmuştur.

Yine Alşimi'de Bilgi Ağacı'na "arbor philosophica" denir ki, bu, tekâmülün ya da bir fikrin gelişimidir. ■

Kaynak: A DICTIONARY OF SYMBOLISM,
J. E. CIRLOT

Çev: Selman GERÇEKSEVER

DÜNYA DIŞI YAŞAM

Nuray MINES

DÜNYA, yaşamın var olduğu tek gezegen mi? Evrenin büyüklüğünü düşünmek bile hayal gücünün sınırlarını zorluyor. Bağlı olduğumuz güneş sistemi Dünya'dan başka dokuz gezegeni kapsıyor. Peki sadece bir güneş sistemi mi var? Ya diğer güneş sistemleri, onların içindeki gezegenler? İnsanoğlu bilim sayesinde bazı bilgileri alabilmiş, bu kuşku götürmez bir gerçek. Bilimin analitik yapısında her şeyi en ince noktasına kadar ayırarak inceleme olanağı bulmuşuz. Peki, bilim bize madde ile ilgili birçok bilgiyi vermiş olmasına karşın, bunların hepsi yeterli midir?

Gezegenler dünyamızdan milyarlarca ışık yılı uzaktalar ve bunların hiç birinde hayat yoktur demek ya da böyle bir olasılığı dahi kabul edemeyecek, olabilirlikleri düşünemeyecek kadar kapalı olmak insanın kendi dışında bir varoluşu kabul etmemesi, büyük bir kibir ve gururun eserinden başka bir şey olamaz. Kendi güneş sistemimiz içindeki gezegenlerde hayatın var olmadığını kabul etmek bile, sınırsız bir evrende milyarlarca gezegen üzerinde hiçbir hayat eseri olmadığını iddia etmek gerçekten insanın ego-sal düşüncelerinden, yanılmasından öte bir anlam ifade etmez. "Körler ışığı göremese bile, ışık var olmaya devam eder", bizlerin bakış açısı buna benziyor.

Televizyonda yayınlanan bir programda dünya dışı canlılarla iletişim kurmak için 1960'lı yıllarda yoğun şekilde gönderilen radyo dalgalarının, oradaki ışık yılı farkı nedeniyle onlara ancak ulaşabileceğinden bahsediliyordu. Kimbilir, o mesajlar belki gerekli yerlere ulaşmışlardır bile.

Mars'ta yaşam olasılığı ise 7 Ağustos 1996'da NASA tarafından açıklandığında tüm dünyada büyük yankılar yarattı. Bu haber insanoğluna dünya dışı hayat olasılığını düşündürüyordu. Mars'tan düşen bir gök taşından elde edilen bilgilerle, bir zamanlar bu gezegende hayat olduğuna dair ikna edici bilgiler ortaya çıktı. Üstelik tek kanıt bu değildi, karbon bileşikleri, ilkel mikroorganizmaların ürettikleri mineral fazlaları ve mikroskobik fosiller bunları destekliyordu.

Dünya Dışı Yaşam gerçekten var mı? Ya da bize neler çağırıyor? Yaşayan tek akıllı canlı türünün insan olmadığını ve bizim bedensel formumuzda canlılığın dışında da canlı türleri olabileceğini bilmek bile heyecan verici.

Evren baştan sona sayısız formlarda hayat enerjileri ile dolu ve yaşamın sürekliliği her yerde vardır diye düşünürsek, bir gün bu gerçeklikle somut olarak karşılaştığımızda her şeye belki daha iyi uyum sağlayabiliriz.

Ne dersiniz? Düşünce yapımızda daha fazla olabilirliklere yer açmanın ve ışığın tayfları olabileceğini kabul etmenin zamanı gelmedi mi? ■

KONFERANS DUYURUSU

ULUSLARARASI PSIKOSENTEZ

KONFERANSI: "İRÂDE"

18-23 Haziran 2000

"...insanlığın ruhsal psikolojik ve dışsal bütünleşmesine değerli bir katkıda bulunmayı ümit edebiliriz. Böylesi bir bütünleşmeye acilen ihtiyaç vardır ve sadece böyle bir bütünleşme şu an onu tehdit eden tehlikelere karşı koyabilir ve yepyeni ve gerçekten insan olan bir uygarlık ve kültürün, yepyeni bir yaşama biçiminin oluşturulmasına yardımcı olabilir."

R. ASSAGIOLI

Su ana dek irade sadece felsefi ve varıksal bir bakış açısından ele alınmış ama bir psişik işlev olarak ya görmezden gelinmiş ya da inkâr edilmiştir. İnsan psişesinin hiçbir unsuru böylesine az anlaşılmiş ve böylesine az değerlendirilmiş değildir.

Psikosentezin kurucusu olan Roberto Assagioli, iradeyi psikosentetik yolun tam merkezine koymuştur. Belirli eğitimlerle iradeyi nasıl geliştirebileceğimizi ve gücü gereği her insana bahşedilmiş olan yaratıcılığın nasıl ortaya çıkarılabileceğini göstermiş ve iradenin, kendini gerçekleştirme sürecinin bir ön şartı olduğunu açıklamıştır. İrademizi kullanmayı öğrenirken, insani deneyimiz şuurun dış kenarlarından merkezine doğru hareket eder ve kendimizi içsel kaostan çıkarıp fiziksel, duygusal ve mental düzeylerimizin uyumlu biçimde ifade edilmesine ulaştırır; böylece evrende yaşamı düzenleyen yasalarla aynı çizgide bulunma hâlini destekleriz.

Yeni binyılın şafağında Istituto di Psicosintesi (Psikosentez Enstitüsü), sadece bilgede değil yaratıcı faaliyette de yeni bir kültürün to-

humlarını atacak olan "İrade Kültürü" konulu uluslararası bir konferansa sizleri davet ediyor.

Bu konferans, irade ile ilgili potansiyel konuları ve bilmeceleleri de kapsamayı hedeflemektedir. Bu konferans sayesinde,

- dünyanın her yanından irade hakkındaki son gelişmelerle ilgili bilgi alışverişinde bulunmak, tartışmak ve sentez yapmak,
- irade ile ilgili direnç ve zorluğa neden olan yanlış imge ve kavramların tanınması ve böylece yeni algılamaya, vizyon ve tavırların ortaya çıkması,
- bir İrade Kültürü oluşturmak üzere yeni araştırma deneyler ve çalışma projeleri üstünde durmak mümkün olacaktır. ■

Mariagrazia G. Sassi
Istituto di Psicosintesi Başkanı

Ayrıntılı bilgi için:

I&C srl

Via A. Costa, 2
40134 Bologna
İtalya

GELİŞİMDE LİYAKAT

İsmet YALÇIN

DÜNYA üzerinde varlıklar her zaman gelişme yolunda ilerlemektedirler. Aslında sadece dünyada değil, bütün evrendeki varlıklar aynı şekilde gelişme isteği içindedirler. Bu istek varlığın özünden gelen bir istektir. Çünkü tekâmül aşamalarını katedebilmek için ilerlemekten başka çaremiz yoktur. O zaman şu soruyu sorabiliriz: Nasıl gelişebiliriz?

Bu soruya cevap vermeden önce varlıkların karşılaşmak durumunda oldukları tesirlerden bahsetmek yerinde olacaktır. Sadıklar Plânı tebligatında belirtildiği gibi varlıklar dört ana tesir kuşağına tâbidirler. Bunlardan birincisi, otomatizma ile ilgili, idrakin ve determinizmanın kavranılmadığı bir tesir kuşağıdır. Burada varlıklar, içindeki kâinat sistemi ile daima bir uyuşma hâlinindedirler. Bu uyuşma bir dışı çark sistemindeki değişik dişlilerin, ana volandan aldıkları hızla dönmelerinden meydana gelen ahenge benzer. İkinci tesir kuşağı, otomatizma ile mantıklılık arasındaki tesir kuşağıdır. Mantıklılıktan maksat, hareketlerin, düşüncenin ve gayenin determinizmaya doğru kaydığının müşahedesidir. Burada varlık, hikmet ve sebep araştırır. Üçüncü tesir kuşağı, aklın ve determinizmanın hâkim olduğu tesir kuşağıdır. Varlık bu noktada, hürriyetinin farkına varmış, sorumluluklarını anlamış ve asıl amacı doğrultusunda fonksiyon icra etmeye başlamıştır. Dördüncü tesir kuşağı ise, tam bir determinizma içinde, yüksek sezginin idaresi altında,

vazifeli olarak yaşamaktır.

Sonuncu olarak bahsedilen tesir kuşağının ancak siklus sonlarında ortaya çıktığını vurgulamak gerekir ki aslında bu tesirler bir bütündür ve onları kesin sınırlar ile birbirinden ayırmak çok zordur. Bu ayırım ancak kişinin tekâmül seviyesiyle ortaya çıkar. Yani bütün enkarnasyonları, bütün cehitleri ve bütün hassasiyetiyle almış olduğu bilgiler, sindirmekte olacağı bilgiler, o varlığın tesir mekânını tayin eder.

LİYAKAT ve HAK ETME

Liyakat ile hak etme aynı anda meydana gelmez. Yani geçmiş hayatlarda elde etmiş olduğumuz bir bilgi, bizim onu derhal tatbik etme liyakatimizi de peşinden getirir. Liyakat gerçekten pek zahmetli devrelerin sonunda elde edilen bir kudret, bir bakıma bir tasarruf yetkisidir. Çeşitli cehit devreleri esnasında elde ettiğimiz bilgiler, çeşitli kombinezonlar altında birleşmek, birikmek, bir enerji yoğunlaşması meydana getirmek mukadderindedir. Sonuç olarak, hayatlarımızın icaplarına göre, ruhî tesirlerin, ruhî devrelerin zaruretlerine göre, bizler bu hazır, vaktiyle hak edilmiş olan bilgilerimizi kullanmak gücüne sahip oluruz ki, işte bu anda bir liyakatin sahibiyiz demektir.

Öyleyse bir varlık, iki ve üç numaralı vasıfları taşıyan bir tesir manzumesinin malı olmasına rağmen, pekâlâ daha geri ve aynı zamanda daha yüksek tesir plânlarından da tesir alabilir. Bu hiçbir zaman kök itibarıyla o varlığın zayıflığını ve kudretsizliğini ifade etmez. ➤

Liyakat pek zahmetli devrelerin sonunda elde edilen bir kudrettir.

Bunların hepsi, hayat şartlarının mukadder olan icaplarından başka bir şey değildir. Kötüsü ve iyisi, gerisi ve yükseği, zayıfı ve kudretlisi ile bütün varlıklar bir kütle olarak belli bir merhaleyi katedeceklerdir. Öyle tesir sınırları ve öyle tesir dönüşüm noktaları vardır ki, varlıklar oraya geldiği zaman, bütün geçmişlerinin hesabını görebilirler, kendilerini müşahade edebilirler. Bu bir bakıma, böyle bir liyakate ulaşmanın sonucudur.

TESİRİN KULLANILMASI

Bir tesirin bir varlık tarafından kullanılabilmesi ve alınabilmesi, onun ana tesir kuşağı ile ilgilidir. Genel bileşke olarak, tâbi olduğu tesir plânı onun ihtiyaçlarını göz önünde tutarak, onun sarsılıp yıkılmaması, dağılmaması, sapmaması için uygun olan tesirleri ona sevk eder. Buradan anlaşılabilir; bahsedilen tesir kuşaklarının bir bakıma ruhsal tesir plânlarının izni ve tasarrufu ile ortaya çıkmasıdır. Öyle varlıklar, öyle tasarruf altında bulundurulur ki, bunların toplu gücü, bir tesir kuşağının meydana gelmesine sebep oluyor. Siklus sonlarında meydana gelen dört numaralı tesir için de durum yine aynıdır. Yani bu Vazife Plânı ile irtibat kurabilecek derecede vicdani gelişmiş varlıkların müşterekliği, kendiliğinden bir tesir kuşağı meydana getirecektir. Hatta denilebilir ki, tesir kuşaklarının yaratıcısı bizzat varlıktır. Sadece bunların bir terip ve nizam içinde olması ruhsal tesir plânları tarafından temin edilir.

KARŞILAŞTIĞIMIZ OLAYLAR İHTİYAÇ VE LİYAKATLE İLGİLİDİR

Sizlerin de bildiği bir söz vardır: "Herkes gelmez belâ, erbabı istidad arar". Yani, ancak tabiat kanunları çerçevesinde kendi tekâmülleri ile ilgili safhaların gerçekleşmesi için, varlıkta veya varlıklarda ruhsal bir beyan ve arzu vardır. Bu ruhsal beyan ve arzu, varlığın o devre içindeki tekâmül ihtiyaçlarının ifadesidir. Bu bakımdan, herhangi bir varlığın karşılaşılabileceği ve karşılaşmakta olduğu olaylar %90 onun ihtiyaçları ve liyakatıyla ilgilidir. Fakat olayların, varlığın yakınında meydana gelmesi ve de onun şuur sahasında, onun dahilinde meydana gelmesi, tekâmül hızı bakımından ümit verici bir durumdur. Çünkü yine bir söz vardır ki, "Yürüyen at arpasını artırır" derler. Bu ruhsal faaliyetini, devresine ait tekâmül türü yönünde, tekâmülün

manası istikametinde devam ettiren bir varlık için, daima bu devamı muntazam bir tempo içerisinde tutacak olan ve hep iyi, verimli sonuçları elde ettirecek olan imkân ve yardımlar, sürekli olarak yapılır. İnsanların, varlıkların bu türde olanları azdır. Genellikle belli bir otomatizma içerisinde ve çoğunlukla nefsanî etkilerle hareket eden varlıkların, kendi devreleri içinde belirli olan tekâmülleri seviyesinde ileri gitmeleri, o yönde faaliyet göstermeleri zor, çoğu zaman da beceriksiz ve hatta başarısızdır. Böylece, devrelerine ait tekâmülün istikametinde ruhsal bir basiretsizlik göstererek ağır ve tembelce hareket ederler. Atalete düşerler. İşte böylece bütün kozmik, yani kâinata ait her türlü faaliyetin içerisinde kendini gösteren lâhî Kamçı, burada da gitgide şiddetini artırmaktadır. Yani buna bir bakıma tekâmülün süratini artması, ataletten kurtulmak, şuurlanma yolunda faaliyet gösterilme noktasından memnuniyet duymamız gerekir. Objektif görünüş ile yüzeysel görünüş içinde, şüphesiz bunlar birer felâket, kötü durumlar olarak nitelendirilir. Fakat perdenin arkası, başka bir şey ifade eder.

Buradan tekâmül sürecinin çok değerli bir sonucu ortaya çıkıyor. Uyarılma, harekete geçirilme vakti gelmiş olan varlık veya varlıklar, kendi bilgi seviyelerine göre tabiat kanunlarının ve tabiat hadiselerinin birçoklarını kendilerine çekerler. Böylece kendi seviyelerinin liyakatini tada tada, daha şuurulu ve daha derinden bir faaliyete geçme ihtiyacı içinde çırpınırlar.

İşte böylece, gitgide tazyik altında bırakılmak suretiyle yabancı olan, şartlanmış ve kendisini bağlamış bulunan dogmatik her türlü bilgi, düşünce ve inançtan sıyrılmak gerekmektedir.

LİYAKAT

Kendi şahsî irade ve şuru ile hareket ederek, kendi tekâmülünü sağlamak ve içinde bulunduğu devrenin icaplarını yerine getirmek mukadderi ile dolu bulunan beşer için, her türlü yardımdan istifade edebilmek, yani ona sağlanan imkânları kullanabilmek, onun liyakatı ile sıkı sıkıya ilgilidir. Liyakat teşekkül etmeyince imkânlardan istifade edilemez. Liyakatın teşekkülü insanın samimî, duyarak, anlayarak geçirdiği tecrübelerin sonunda elde ettiği bilgi ve bu bilginin taşıdığı kudret ve bu kudrete sahip olmaktan dolayı, bizatihi insanın irade ve tasarruf sahasının genişliği demektir. ■

Not : Bu çalışma "Sadıklar Plânı" tebliğatından derlenmiştir.

ÖLÜMDEN SONRA BİZE NELER OLMAKTADIR?

Martin EUSER

(Geçen Sayıdan Devam)

DEVACHAN hâli, aynı zamanda, spiritüel unsurların tekrardoğan egonun karakterinin içine dalgalanarak girdiği bir durumdur. Ana Monad'ın bir ışını (Yüksek İnsan Monadı). Şimdi üç Yüksek Ego kama ru-pa'dan tamamen ayrılmıştır ve kişisel benlik Yüksek İnsan Monadı'nın bağrında uyumaktadır. Yüzlerce yıl sürebilecek bir uyku. Kama ru-pa, artık astral bir cesettir.

Kişisel Ego, bir sonraki dünyasal yaşamına gelişmiş bir karakterle başlayacaktır. Böylece bunları bilmenin neden önemli olduğunu öğrenmiş oldunuz. **ŞİMDİ ektiğiniz tohumlar, sonraki yaşamınız içindedir. Sonraki yaşamımızın karakterini, bugün yaptıklarımızla, bugünkü yaşantımızla kısmen belirleriz.** Bütün bunlar nasıl oluyor? Kendi yaptıklarımızdan nasıl farklı olabiliriz? Olamayız. Elbette, Kolektif Karma bizim yaşamımız sırasında önemli bir rol oynar ve bizim sonraki yaşamımızda da bu böyle olacaktır. Bununla birlikte, bu kişinin kendi zihin güçlerinin egzersizini yapmamasının özrü olamaz veya bu diğerlerinden çok farklı olmayacaktır.

Dünyanın kadim toplumların hepsi tekrardoğuş gerçeğine inanmışlardır ve bu dünyadakilerin çoğu da inanmaktadır. Budistler, Hindu-dular, Druidler, Keltler, Bretonlar, Galliler, Platoncular, Pisagorcular, birçok gnostik Hristiyan bu doktrine inanan insanlardan sadece bazılarıdır. İnkâ ve Maya uygarlıklarını, eski Mısırlıları, Roma şairleri Vergil, Lucretius, Horatio, Stoacıları ekleyin; liste hâlâ tamamlanmamıştır. Aynı zamanda ünlü Kabalacı kitap Zohar tekrardoğuş konusunda ibareler içerir.

Hristiyan İncil'inde bu doktrinle ilgili bazı imalı pasajlar vardır (Yuhanna İncili 9'a bakınız). Ünlü kilise babalarından Origen, bu doktri-

Ötelemde geçerli olan yasalardan biri sevgi-sempati yasasıdır.

ne hiç de yabancı değildi. Eusibus, tekrardoğuş doktrinini) ilâ aslında bir tür mezhepler koleksiyonu olan) Hristiyan inancından çıkarmaya yardım eden kilise papazlarından biriydi. Tabiatın bu karara uymadığını söylemeye gerek yok herhalde...

Tekrardoğuş, toplumumuzun düşünüşündeki kayıp halkadır. Bu yaşam anahtarını Karma ile birlikte anlayabilmek, yaşam tarzımızı kökten değiştirecektir. Bu anlayış, bu kaotik dünyaya biraz düzen getirecektir.

Tekrardoğuş hakkında sıkça sorulan "Geçmiş yaşamlarımızı neden hatırlamıyoruz?" sorusu burada kısaca cevaplandırılmıştır. Önemli nokta, bizlerin yeni yaşamımızda, yeni bir beyin edinmemizdir. Bu beyin, geçmiş yaşamların hatırasına sahip değildir. O zaman, "Bu hatıralar nerede tutulmaktadır?" diye sora- ➤

bilirsiniz. Cevap: Aurasal Yumurta (alan) denilen insan yapısının belirli bir kısmında ve aynı zamanda dünyamızın astral ışığında.

Astral şık, birçok mistik arasında (Boehme, Swedenborg vs.) ve önceki yüzyıllardaki bilim adamları ve elbette çağımızdaki hassas insanlar tarafından bilinen her şeyi kaplayan bir akışkandır. O, bütün tabiat güçleri arasında ilişkili kuran, düşünce akımlarımızı, tabiat unsurlarını ve daha fazlasını taşıyan "büyülü etken"dir. İnsan iradesi bu ışığın üstünden ve içinden çok güçlü bir tesiri alabilir ve kullanabilir.

Aurasal Yumurta, Kozmik-Akaşa eterinden, görünmez ışıktan meydana gelmiştir. Bu suurlu bir maddedir.

Aurasal Yumurtanın daha spiritüel kısımları, ruhumuzun yapı maddesi olan semavî ışıktan meydana gelmiştir. Daha az spiritüel kısımları psişemizi oluşturan madde olan astral ışıktan meydana gelmiştir. Aurasal Yumurta, temel yaşamdır. O aynı zamanda bizim bütün düşüncelerimizin ve fiillerimizin karmik kayıtlarını barındırmaktadır. Hiç şüphesiz bu, okuyucuyu daha başka sorular sormaya götürecektir.

Önceki yaşamlarla ilgili bir diğer soru da tekrardoğuş terapisi veya ipnoz bu hatıraları geri almamıza yardım edip etmeyeceğidir. Ezoterik öğretisi bu konuda son derece nettir: Hayır! İnsanların tekrardoğuş terapisi sırasındaki deneyimlerinin hatıraları çoğunlukla, muhtemelen astral ışıktan gelen izlenimlerdir veya terapistin müşterisinin aurasına şuuruzca yansıttığı ve regresyon hâlindeki müşterinin şuuruzca ondan aldığı izlenimlerdir. (Çevirenin Notu: Regresyon veya ipnoz yoluyla, geçmiş yaşamları hatırlama mümkündür.)

Ezoterik literatürde, ipnozun kişiler için tehlikeli olabileceği belirtilmiştir. İpnoz bizim yapımızdaki yüksek prensipler (düşünce melekkesinin yüksek görünümüleriyle) ve alçak prensipler arasında geçici bir ayırma meydana getirir. Bu sağlıksız bir hâldir. Birçok insan ipnotik şovlara gönüllü olarak katıldıklarından dolayı acı çekmektedirler. Terapistin mesmerik güçlerini, müşterinin aurasına saf olmayan düşünceleri sokmadan deneyebilmesi için terapistin, iyi niyetli bir bilgi olması gerekmektedir.

Bizler böylesine aktivitelere başlamadan önce neden ilk olarak kâinatın ve özellikle insanın yapısı hakkında bilgi edinmeye çalışmayız? Aynı tavsiye ötenazi için de geçerlidir. Biz tabiatın daha mı bilgeliyiz? Hayır! Ölme periyodunu kısaltan ağrı kesicilere evet, ama bir başkası-

nın yaşamını öldürücü bir iğneyle bitirmek başka bir şeydir.

Bu bölümü bitirmek için, kendimize ikinci ölümden sonra kama rupa'ya, astral cesede ne olduğunu sorabiliriz? İkinci ölümden sonra geriye bu cesetten çok az şey kalmaktadır. Elektrik ocağının elektrik düğmesinin kapatıldıktan sonra sönmesi gibi, alçak arzular yavaşça dağılmaktadır. (Çevirenin Notu: Astral Beden yani perispri yok olmaz).

O çözümler ve onu meydana getiren unsurlar kendi âlemlerine geri dönerler, bu unsurlar ait oldukları âlemlere doğru dönüşlerini tamamlarlar.

Alt arzular onların form görünümünde yok edilmiştir. Buna rağmen karmik akibetler, mikroplar (tohumlar), izlenimler astral ışığın içinde veya üstünde kalmıştır. Tekrar bedenlenen ego kendisini tekrar bu dünyada tezahür ettirdiğinde bu mikroplar tekrar faaliyete geçerler.

VERİLEN BİLGİYİ NASIL DOĞRULAYABİLİRİZ?

Sorulacak uygun sorular şunlar olabilir: "Siz bütün bunları nasıl biliyorsunuz?" veya "Bu bilginin doğru olduğunu nasıl biliyorsunuz?" "Bu bilgi sadece kitaplardan veya öğretmenlerden mi gelmektedir?" Elbette ki insanlığın büyük öğretmenlerinden elde ettiğimiz bilgiler vardır ama bu yeterli değildir. Herkes bu öğretilerin doğruluğunu ve değerini kendisi deneyimleyebilir. Bizler şuur akıntısıyız. Bizler, şuurumuzun odaklanışını kişisel olandan daha spiritüel olana doğru değiştirebiliriz. Bizler anlayış denilen içsel ışık için, daha şeffaf olabilmek için düşünce melekemizi kullanabiliriz (Ay-dınlanma Prensibi).

Bizler kardeşlik uygulaması yapmalı, en azından yüksek ideallerimizin birazının farkına varmaya çalışmalıyız. Bu, şuurumuzun özelliklerini değiştirecektir. Kardeşlik, öyle başkalarına karşı kibar olmak demek değildir. Bu diğer varlıkların özelliğine saygı duymak ve birbirimiz hakkında bir şeyler öğrenmeye çabalamak demektir. Bizler bir başkasının duygularını anlayabilme melekkesini kullanarak (empati), kendimizi bir diğerinin özü olarak, özde bir olduğumuzu düşünmeyi denediğimizde, başkalarından bir şeyler öğrenebiliriz. Böylece, bizim diğer kimselerle olan ilişkilerimiz derinleşmiş olur. Spiritüel gelişim süreci bazen ıstıraplı olurken,

ki bunun bir sebebi kendi içimizdeki (ve diğerlerinin içindeki) şiddetli dirençtir, bu aynı zamanda güzeldir de! Bizler diğer kimselerle olan ilişkilerimizde daha fazla derinlik, sıcaklık, insanlık ve daha az otomatizma deneyimleyeceğiz. Elbette ki bazen, içsel mücadelelerimiz olacak ve kimbilir, dışsal mücadelelerimiz de. Bütün değerli şeyler fethedilmelidir!

Bizler düşüncenin anlayış, ilham vs. yüksek görünümlerini ifade etmeye başladığımızda, içsel tabiatımız, Kişisel Can ve Yüksek İnsan Ruhı (Canı) arasında şuurlu bir bağlantı, köprü kurarak buna eşlik etmektedir. Teozofi öğrencileri için güzel bir kitap olan H.P. Blavatsky'nin *Sessizliğin Sesi* adlı kitabında bu köprüye "antaskarana" denmektedir. Zihin birkaç hâlde dönüp doluşur. Önce, belirli bir süre bir kama loka hâlini, sonra bir saadet hâlini deneyimler. Bu içteki spiritüel enerjinin akışına zihnimizi açtığımız anlamına gelir. Bu aynı zamanda, uyku sırasındaki şuurumuz üstünde de bir tesire sahiptir. Bizler şuurumuzu (düşünce) şuursuz bir aşamaya saplamak yerine düşünmemize devam ederken, bedenimiz uyur. Zihin, ölüm sırasında veya sonrasında olanlara benzer bir şekilde, belirli şuur aşamalarında hareket eder.

(Bizim fark edebileceğimiz bir fenomen: Bizler bazen, derin bir şekilde uyur ve tazelenmiş olarak ve yaşamdan hoşnut bir şekilde uyanırız, hatta beyin-şuurumuz uyku sırasında deneyimlediğimiz bu şuur hâlinen ne elde etmiş olursa olsun, biraz mutluluk ve sevinç de hissedebiliriz. Benzer bir şekilde, bazen kötü bir hâlde kalkarız. Tahminen bu derin uykudan fazla bir şey elde edilememiştir!)

Uyku araştırmaları, uyku sırasında değişen bu şuur hâllerini doğrulamaktadır. REM uykusu ve derin uyku. Ben bu gerçek ve ezoterik öğretilerden, ölüm ve uyku süreçlerinin benzer olduğu sonucunu çıkarıyorum (Yunanlılar, "Ölüm ve uyku, ikiz kardeşler." demişler) çünkü ölüm ve ölüm sonrası süreci, benzer bir şuur hâli değişikliği (şuursuzluk daha iyi bir terim olabilir) meydana getirebilirler. Bildiğim kadarıyla, ezoterik literatürde bu süreçlerle ilgili kesin detaylar hakkında çok az bilgi verilmiştir. Öyleyse, analogi (benzetme) ve uyku sürecinin doğrudan deneyimlenmesi yoluyla, bunu kendimiz deneyimlemeliyiz.

Ezoterik öğretilerle ilgili olarak eleştirel bir araştırma ve doğrulama her zaman için gereklidir. Ben, şahsen, en iyi felsefi tetkik güçlerimi uygulamadan ve bu öğretileri kendi yaşamımda test etmeden asla kabul etmem. Çünkü

test etme kişinin kendi bünyesiyle ve kendi tabiatıyla, dünyayla olan ilişkisiyle yakınlaşmayı içerir.

Değişmiş şuur hâlleri sağlayan hiçbir ilaç, kişiyi asla yüksek şuur hâllerine ulaştıramaz. Bu tür maddeleri kullanımı, sadece astral ülkenin bazı kısımlarına kapı açar. Sonra elementaller, auranıza girebilir ve size sağlıksız şekilde tesir edebilirler.

Hatta meditasyon bile sizin farkındalığınızı çok fazla artırmayacaktır. Neden böyledir? Çünkü biz sadece düşünce melekemizle meditasyon yaparız ve sadece bir mantrayı tekrar ederiz vs.; bu da zihnimizin sakinleşmesine yol açan vibrasyon yollarında gezmesine yol açar. Ama bu bizim karakter yapımızı değiştirmez! Bunun yerine, sizin için, hayatın kendisi meditasyon olsun. Gizemin kendisi olan şefkat ve yumuşaklığın temel yaklaşımının dışında hareket etmeyin.

Ezoterik bilgeliğin biraz çalışılması hiç kimseyi rahatsız etmeyecektir.

Eski bilgelik dini, spiritüel yoldaki yol gösteren şeyleri sunmaktadır. O kendi kendisini seçenlerin Yol'daki yolculuklarına başlamaları içindir. Bu yol; arayanın güdüsüyle karakterize olan, belirlenen bir yoldur. ■

Bibliyografi:

- 1- *After Death-What?* (Ölümden Sonra-Ne?)
Leoline L. Wright
- 2- *What Death Really is: Questions We All Ask*
(Ölüm Gerçekte Nedir: Hepimizin Sorduğu Sorular)
G. de Purucker
- 3a. *Death and the Circulations of the Cosmos*
(Ölüm ve Kozmosun Doluşımı), G. de Purucker
- 3b. *Esoteric Teachings IX.*
Correlations of Cosmic and Human Constitutions
(Ezoterik Öğretiler IX-Beşeri ve Kozmik Yapıların Bağlantıları), G. de Purucker
4. *Fundamentals of the Esoteric Philosophy*
(Ezoterik Felsefenin Temelleri), G. de Purucker
5. *The Astral Light: Nature's Amazing Picture Gallery*
(Astral Işık: Şaşırtıcı Tabiat Resimleri), H. T. Edge
6. *Theosophy and Christianity* (Teozofi ve Hristiyanlık)
H. T. Edge
7. *Echoes of the Orient, Vol.1* (Doğunun Akisleri, C.1)
W.Q. Judge
8. *Isis Unveiled Volume I, II*
(Gün Işığında Çıkmış İsis, Cilt 1-2), H.P. Blavatsky
9. *The Key to Theosophy* (Teozofinin Anahtarı)
H.P. Blavatsky
An excellent intro to Theosophy (Teozofiyeye eşsiz bir giriş)
10. *The Ocean of Theosophy* (Teozofi Okyanusu)
W.Q. Judge

Çeviren: Burak Erker

YARAR HAYYATIN

Kapela Ksistina'nın bulanık damında, Michela Angelo'nun ölümsüz eserlerinden biri ile buluşmasının belki de en temsili şekilde resme dönüştürülmesidir. Yaradılışı mı gibi hayatın tanrısal nefesini ve bununla birlikte de sonsuzluğu genişletme hedefi

Frenta MARANTU

YARATICILIK nedir? İnsan gayretinin çamurundan yaratılıp maddeye, esere dönüştürülen fikirler nereden gelmektedir acaba? Yaratıcılık yeteneği çok az kişinin tekelinde midir, yoksa her birimiz gerçek ve eşsiz bir sanatçı mıyız? Ruhsal anlayışımızı geliştirerek, yaratıcılığın özünü oluşturan ilhama, iç bilgiye doğru bir yol almaktayız!

Dünyanın, Yaratıcının kendini ifade etmek isteme arzusundan ortaya çıktığı söylenir ve bu aynı arzuya her insan ruhu sahip bulunmaktadır. **Sonsuz Tanrısal Benlik'in yayılma ihtiyacı, insanın içinde maddi seviyede yaratıcı enerji olarak ifadesini bulur ve bu da sırasıyla sonsuz gelişme şekilleri ve bizzat hayatın devamı için sorumluluk taşır.**

Yaratıcılık insanın içinde bulunmaktadır. Atlantisliler, bireysel varlık olmazdan önce daha düşünce biçimindeyken, yaratıcı atılımlarını direkt olarak çıktıkları yaratıcı zihinden alıyorlardı. Sonradan, düşünce plânlarında aldıkları şeyi gelişen bir dünyada ortaya koydular ve buna da bir maddi boyut kattılar. Zaman içinde insanlar kendi eserlerine ve şekillerine taptılar. Bu eserlerin esas geldiği Tanrısal Yaratıcı kaynağı unuttular ve aşamalı olarak da bundan koptular. Böylece insan gayreti başladı. Maddi gerçekliğin yeraltı geçitlerinde bir tür zorunlu iş olarak... Ve bu ortamda ise karanlık hâkim idi, çok arzulanan "altın" nadiren avlanabilmekteydi. Maddi alanın yaratıcısı olarak ger-

çekleşmesinde, Ruhun mutlu dansını oluşturmaya yönelen şey, insan ellerinin tükenmez çabasına dönüştü ve yakinen de varoluşun ve yaşamın bedeliyle bağlantılı oldu. Yaratıcı kaynak ile ilişkiyi sürdüren çok az insan, dünya tarafından acayip, doğaüstü, ulu ve istisnai ilân edildiler ve fânilerden mesafelerini arttıran bir çeşit gizem ortamına sokuldular. Eski Yunanlılara göre bu çeşit insanlar, sanatçılar, ilham sahipleri ve "Tanrısal Deliliğe" sahip kişilerdi. Bu gibi kişiler Roma'da ise "vates" diye adlandırılıyordu.

Sanatın ve uygulayıcılarının kutsallaştırılması ise, istisnasız bütün çağlarda ve bütün toplumlarda ortak özelliktir. İktidar olarak ortaya çıkan sanatın bizzat kendisine, yazılmamış kanun gereği, bütün iktidarlar tâbi oluyordu ve bu da sanatın uygulayıcılarına toplumsal olguları değerlendirme ve eleştirme hakkını veriyordu ve bunun sonunda da her sanat uygulayıcısı zamanının tarihini kendi bireysel imzasıyla ortaya koyuyordu. Sanatçılar ile fâniler arasında bir çeşit ahlâk duvarı yükseliyordu. Birinciler içlerinden tanrısal ilhamın konuştuğu kutsal, yetenekli kişilerdi, diğerleri ise basit halktı; bu basit halkın tek isteği ise "yakından" ve çok defa da kavrayış penceresinden idollerinin hayranlık uyandıran tanrısal - ilhamlı âlemini seyretmekti.

Bu anlayış asırlar boyunca hâkim olmuştur. Sadece son elli yıl içinde bilim ciddi olarak yaratıcılığı araştırmaya başlamıştır ve bunu da psiko-bedensel sağlık ile ilgili görmüştür. Ortaya çıkan odur ki, sağlıklı insan yaratıcıdır ve bunun tersi ise bir hastalığı ve normal dışı bir durumu gösterir.

YARATICILIK

İN ŞARKISI

olan Adem'in Yaradılışı adlı eseri bulunmaktadır. Bu eser, yaratıcı güçlerin insan ru-
m ilk anında, hâlâ uyuyan oğul, Tanrı-Babanın parmak uçlarından, elektrik kıvılcı-
e ve temsil yetkisini almaktadır! Yaratıcının ortağı insan böylece doğmuş oluyor!

Bu gerçeğin tespitine rağmen, dünya, ciddi olarak yaratıcılığın gelişmesi ile ilgilenmiyor. Sadece sonuçları ile ilgileniyor. Yaratıcılığın gerçekleşmesinde ilhamın değeri hiçbir zaman yadsınmamış olsa da, kaynağına ulaşma, fânilerin gözlerinden ve bilgisinden, fânilerin toplumsal-sanatsal ve ruhsal gelişmelerini yönlendirenler tarafından büyük bir kıskançlıkla gizlenmiştir. Bu görüşün koruyucusu olan geleneksel eğitim sistemleri, doğuştan bulunan insan yaratıcılığı karşısındaki yok edici eylemlerinden dolayı, tekrar tekrar aydınlık anlayış tarafından eleştirilmişlerdir. Ruhsallığın içsel olanaklarının bilinmesinin gölgelenmesinin açık amacı, yaratıcılığın gelişmesini umutsuzluğa düşürmektir. **Yaratıcı ruh, özgür bir ruhtur. Dinlemesi, yönlendirilmesi ve eyleme geçmesi için emir alan bir topluma acaba ne kadar özgür ruh sığabilir?** Bu ortamda çok az kişi göze bataabilir ve parlamaz; çoğunluk ise tam bir sürü özelliğini taşır. Bu konu üzerindeki araştırmalar şu sonuca ulaşmıştır: Birsürü yaratıcı ruh, dış bilgilerin toplanmasını ve ezberlenmesini teşvik eden tutucu bir eğitimin esiri olmaktadır. Bu aynı sistem,

sanatçıların ve yaratıcı insanların sistemler karşısında gösterdikleri özgür ruhu ise, neredeyse cezalandırmaktadır. Bilinçli ya da bilinçsiz ve yüksek kavrayış göstergesi hayranları olarak eğitim sistemlerinin çoğunluğu, içsel olarak yönlendirilen insanı ortaya koyacak kriterlere ulaşmış görünmemektedir. Yani "içsel eğilim" gücü tarafından hareket geçirilen insanı, sanat-

"Bir sanatçı, dehasının sesini, ayarsız bir kemanda ortaya koyamaz. Büyük ilkeler, ifade araçları en üstün disiplin ve sadelikte bulunduğu anda gerçekleşebilir."

çıyı, buluş yapanı, yetenekli tedaviciyi, yaratıcıyı. Bütün testleri ve özel kurumların ulaştıkları sonuçları geçersiz kılıp ilhamlı eserin en üst uçlarına tırmanmayı başaran, insan medeniyeti arabasında arabacı rolünü üstlenmeyi başaran kişiyi. Çağımızın en değerli yaratıcılarından biri olan, Amerikalı besteci, mimar ve heykeltıraş Robert Wilson, Atina'daki bir gazeteyle şöyle bir beyanda bulunmuştur: "Farkına varmadığımız yetenekli insanlar bulunmaktadır. Sebabi de yeteneği seçme konusunda güçsüz olmamızdır... Kısacası yeteneğin var olduğunun farkına varmak için daha büyük yeteneğe ihtiyaç vardır." Öyle görünüyor ki, **birsürü büyük yaratıcı ruh, sanat alanındaki ilk adımlarında bu toplumsal zayıflığa çarpmış bulunmaktadır.** ➔

Liste uzun olmasına rağmen biz bir tek örneğe başvurarak Walt Whitman'ın durumunu dile getireceğiz. Bu kişi, insan özgürlüğünü, uluslararası birliği ve bireyin değerini yüceltmıştır. Onun bu görüşleri, çağının tutucuları tarafından, yok edilmesi gereken hedefler olarak ilân edilmiştir.

Özgür ruhu, diğer tipleri yadırgaması ve çağının tutucu görüşlerine göre ilerici olan görüşleri, onu, yerleşik görüş ile karşı karşıya getirmiştir. Bu yerleşik görüş onu önemsiz görmüş ve sade bir şuurdan özgürce çıkmış olan büyük eseri kabul edilmezden önce, zor bir yaşama mahkûm edilmiştir.

İLHAM ALIYORUM!!!

İnsanı tek, tamamen değişik ve kişisel bir eserin gerçekleşmesine davet eden bu iç kaynak, varoluşun sesi; yaratıcı eserin seçilmiş bir hareket değil de tanrısal bir eğilim, içsel bir dürtü olduğu şuuruna ulaşmış olan her uyanmış kişi için gereklidir. Fakat olaylar hakkındaki yerleşmiş görüşlerden uzaklaşabilecek ne kadar genç insan bulunmaktadır acaba? Gerçek yaratıcı ruh, özgürlük iblisi tarafından hüküm altına alınmış görünüyor. Ve bu onu kalıplaşmış anlayışların ötesine götürüyor. Semanın sonsuzluğunun, dünyada sürekli bir ifşa şeklinde ortaya konduğu sürekli bir oluşum ortamına. Bol yaratıcı ışığın ortaya çıktığı büyük yaradılış mücevherinde, küçük bir prizma köşesi olduğunun şuuruna varan insan ortamına; orada her şey bulunmaktadır, bir kimsenin bir şey icat etmesine gerek yoktur! Bu tür bir şuarsallık İsidora Dangan'ı, dansin en büyük varlıklarından birini, ifadeci ve özgür dans hareketinin öncüsü yapıyor. Bu dansçı şöyle diyor: "Dansı ben icat etmedim. Benden önce de vardı fakat uyuyordu ve ben de onu uyandırdım." Dans hocası olarak İsidora Dangan, hiçbir zaman bir sistem ve teknik uygulamamıştır. Sistemi, denebilir ki,

ruhun uyanması uğraşydı. Şöyle diyordu: "Sadece akıl ile kavramak; boş, sıkıcı ve anlamdan yoksun hareketlere götürür. Mantık aracılığıyla anlayışa yönelen dans sistemleri bunu yaparlar. Savunmasız olan çocuğu bu tür eğitime tâbi tutmak cinayettir." Öğrencilerine şunu öğretiyordu: "Müziği ruhunuz ile dinleyiniz ve içinde derinde bir yerde bir iç benliğinizin uyanmakta olduğunu, kafanızın hafifleyip yükseldiğini ve ellerinizin yükselerek yavaş bir şekilde ışığa doğru ilerlediğini hissedeceksiniz."

İsidora Dangan, ruhun şarkısına bırakılan bir dans öğretiyordu. Çocuk ruhlarından ilhamı çekiyordu ve diğerlerini de buna teslim ediyordu.

Herkesçe kabul edilen, sanatçı yaratan eğitim ve öğretim sistemleri yok mu acaba? Robert Wilson'un buna cevabı hayır. "Eğitim sistemlerine inanmıyorum." diyor. "Sokrat'a göre, bebek her şeyi bilecek doğar... ve öğrenim işlemi, bilginin açığa çıkarılması işlemidir." Amerikalı sanatçıya göre, sanatın değeri için bile hazır sonuçlar yoktur. Tek ölçü, bunun yaratıcıyı ne ölçüde "gerçeğe yönelttiğidir." Bir iç ağırlıktan onu ne ölçüde uzağa ve yükseğe atmaya çalıştığıdır. Yaratıcı olarak sınırsız olan insanın görüntüsü, birçok okur-yazar insan için, sıkı bir şekilde iç özgürlük anlamıyla bağlantılıdır. Kostas Varnalis Estetik-Kritik-Soloman adlı kitabında şöyle yazıyor: "İlham, aklın durgun sularını harekete geçiren canlı bir düşüncedir. Olayları statik bir şekilde gören çoğunluğun ruhlarında oluşan ise bir fiziksel kazadır. Gerçekten yaratıcı insan, içsel bir ihtiyaç tarafından işgal edilir ve bu onun çorak dogmalarla bağlantısını kesmeye yönelir. Statik insan ise temel olarak geçmişi görür ve bundan hazır sonuçlar çıkartır ve bu geçmişe dayanarak şimdiki zamanı reddeder ve geleceği göz ardı eder."

(Devam Edecek)

"Yaratıcı güçler, Yaratıcı Varlığa ait olan yaratıcı enerji kümelerinde bulunur. Bestecilik, yazarlık, resim çizme, sanat atılımı işte buradan fışkırır."

E. Caisy

DERİN GEVŞEME ve RÖLAKSASYON TEKNIKLERİNİN KULLANILMASI

Sofroloji; telkinbilim, derin gevşeme, ipnoz, yoga, zen, meditasyon gibi şuur seviyesini değiştirmeyi amaçlayan tüm metotları kapsayan, sade ve özentsiz tekniğe sahip, gözlem sahası çok geniş bir bilim dalıdır.

Fulya AYKAÇ

GÜNLÜK hayatın insan üzerindeki zorlaması ve baskısı, stres, psikolojik gerilim ve fizyolojik kasılmalara, bedenin genel ahenginde olumsuz durumların ortaya çıkmasına sebep olurlar. Psikomatik rahatsızlıkların çoğunun asıl sebebi çeşitli gerginlikler ve streslerdir. Kapasitemizin dışına çıkmamızın bedelini psişik ve fizyolojik düzenimizdeki dengesizliklerle öderiz.

Dinlenme, oturma, uyuklama ve gevşeme anlarımızın gerçek Derin Gevşeme-Rölaksasyon ile alakası yoktur denilemez. Fakat bilinmesi gereken bir husus var. **Derin gevşeme, kuralları belirlenmiş bir bilim dalıdır.** Bu konuda *İpnozun Gerçek Yüzü* isimli yayınıımızda yeterince ön bilgi verilmiştir.

Kaslarımızı kurallı olarak serbest bıraktığımız ölçüde gerçek bir zihinsel dinlenme elde edebiliriz. Sıkıntı duygusunun kaslardaki gerilimle birlikte geldiği bilinmektedir. Uygulamalar bunu göstermektedir.

Hareketi irademize bağlı kasların gevşetilmesi, sinirsel gevşemeyi sağlar. Sinirsel tepkilerin artışı insanların gergin oldukları devrelere

rastlar. Aksine gevşek durumlarda sinirsel tepkiler pek gözükmez.

Günlük hayatımızda yaptığımız işlerde gereksiz gerilimlerden sakınmak ancak bilerek yapılan "derin gevşeme" çalışmalarıyla mümkündür. Bu çalışmalar sadece gereksiz gerilimi ortadan kaldırmak için değil, kendi kendine yapılan telkinlerle eğitimi de içerirler. Burada telkin ve tahayyül, konsantrasyonla beraber mükemmel başarılı sonuçlar verebilir.

İdeal gevşeme, dolaysız ve otomatik olarak fiziksel ve zihinsel dengeden ortaya çıkan gevşemedir.

Sahip olduğumuz enerji ile tamamlayacağımız fiil arasında bir denge mevcut olunca gevşeme meydana gelir. Zihinsel alanda da böyledir: Çalışma gücü istenilen işe uygun durumda olunca denge sağlanır.

Dengeli bir kişilik, şuur ile şuuraltı arasında kurulmuş olan ahenk ilişkileri gerektirir. Yetersiz kişilik korkuyu doğurur; bu korku, tek başına, birçok ruhî ve bedeni gelişme ve kasılmaları oluşturur.

Yabancı dil eğitim kurslarında ya da Yüksek Performans Eğitim Seminerlerinde uygulanan gevşeme ve rölaksasyon teknikleri bir bakıma da insan zihnini yaşamın her alanında es-

nek, uyumlu, anlayışlı kılmayı amaçlar. Sezgilerini ve aklını birarada kullanan insan, yaşamın her alanında başarılı olan ve kapasitesini arttıran insandır.

Pozitif ve yapıcı bir şekilde kullanılan olumlu telkinler; hem insan sağlığında hem eğitim uygulamalarında hem de yabancı dil eğitiminde çok yararlı sonuçlar oluşturmaktadır.

1956'da S. Serov ve A. Troskin adlı doktorlar, Sverdlovsk'taki laboratuvarlarında, bir hastaya yapılan olumlu heyecanlara ilişkin basit bir telkinin, onun beyaz kan hücre sayısının bin beş yüz civarında yükselmesine sebep olduğunu ispat ettiler. Olumsuz heyecanlara ilişkin telkin ise beyaz kan hücrelerini bin altı yüz civarında düşürmüştü. Amerikan bilim adamlarının yaptığı deneyler, eşi ölen kişinin beyaz kan hücre sayısının altı ay içinde dikkat çekici şekilde düştüğünü göstermiştir. Beyaz kan hücreleri (lökositler), vücudun hastalıkla savaşan temel mekanizmalarından biri olduğundan bu keşifler, **düşünce ya da heyecanların bedeni iyileştirici etkileri olduğunu ya da en azından şifa bulma sürecinde rolü olduğunu** deneysel olarak doğrulayan bir kanıt olmuştur.

Bulgar bilim adamı Dr. Georgi Lozanov ise "telkinbilim" dediği öğrenme teorisine dayalı tam bir okul geliştirmiştir. Dr. Lozanov'un keşifleri uykuda öğrenme çalışmalarından sonra ortaya çıktı. Lozanov'un uykusu sırasında ders bantlarını dinleyen öğrencileri vardı. Bir gece Lozanov uyumakta olan bir öğrenci grubunun hoparlörlerini çıkardı. Ertesi gün her iki grup da sınavlarda normalin üstünde puan tutturdu. Bunun üzerine Lozanov, belki de sadece daha iyi öğreneceklerine dair verilen telkinin bile ideomotor anı hatırlamasını faaliyete geçirebileceği sonucuna vardı. Lozanov, Bulgar okullarında çok büyük bir başarı elde etmiştir. Dünyanın her tarafında (Avrupa, Japonya, Amerika Birleşik Devletleri, Kanada) öğretim görevlileri, öğrenme alanında telkini nasıl kullanacaklarına dair kendisine talepte bulunulmuştur. Ortalama bir insan, normal şartlar altında eğer geleneksel bağımsız çalışma yöntemini kullanıyorsa, günde yaklaşık olarak yirmi ya da otuz yabancı kelime öğrenebilir. Berlitz ya da diğer yoğun öğrenme teknikleriyle kişi günde seksenle yüz arası kelime öğrenebilir. Berlitz Lisan Okulu

Telkin kişiyi nasıl etkiliyorsa, sofroloji de temelde aynı etki ile öğrenmeyi hızlandırır.

günde iki yüz kelimeyi son derece başarılı kabul eder. Telkinsel öğrenme tekniklerini kullanan Lozanov'un lisan öğrencileri 1966'da günde beş yüz kelime öğreniyordu. 1977'de ise bazı öğrencileri yoğun lisan kurslarındaki öğrencilere nazaran hatıralarında daha uzun süre kalacak şekilde, günde üç bin kadar kelime öğreniyordu. Lozanov'un sistemindeki farklı ve etkili unsur öğrencinin tutumu ve inançlarıdır. Daha önce bahsettiğimiz, düşük zekâ derecesine sahip olduğunu zannetmeden önce hep yüksek not alan öğrencinin durumunda olduğu gibi, inanç, performansı etkiler. **Telkin şifa bulmayı nasıl etkiliyorsa öğrenmeyi de etkiler.**

SOFRONİK EĞİTİMDE TELKİNBİLİM YABANCI DİLİ ÖĞRENMEDE KOLAYLIK SAĞLAR

Öğrenim süratini 5 mislinden 50 misline kadar baskısız ve stressiz olarak arttıran jet süratindeki öğrenim, her yönü ile yüklü bulunan asrımız için "her derde deva" gibi görünüyor. Doktor ve psikiyatrist Georgi Lozanov tarafından geliştirilen bu yeni çabuk öğrenme metodu, hafıza genişletme, hafıza geliştirme, autogenics, yogi teneffüs metodu, rölaksasyon, sınırlı yeteneklerin telkinle geliştirilmesi ve bugünkü en iyi öğretim metotları ile koordine edilme esasına dayanır. Lozanov önce metodu lisan öğrenmek için kullandı, aslında Telkinbilim birçok konulara adapte edilebilir. Sofya'da bu metot üzerine öğrenim yapan iki okul yıllık öğrenimi-

ni iki buçuk ay zarfında tamamlamıştır.

Rusya'da Moskova Yabancı Diller Pedagojik Enstitüsünde telkinle ilgili kurslar yönetilmektedir, Çin yakınında Kırgız Cumhuriyetinde kurulu Frunze Askerî Akademisinde keza bu sistem uygulanmaktadır (Kuzey kutup yöresindeki Norilsk Üniversitesi dahil). Budapeşte, Laipzic ve Doğu Berlin gibi, batı Avrupa'da, Viyana'da kurulu merkezler vardır. Lozanov'un etütleri *Psychic Discoveries Behind Iron Curtain*'de kısaca ifade edildikten sonra telkinbilim kuzey Amerikalılar tarafından da keşfedildi. Kanada ile Bulgar hükümetleri arasında imzalanan kültür mübadelesinin bir kısmı olarak, bir yıllık kompleks görüşmelerden sonra, 1972 yılında Kamu Hizmetleri Komisyonu müdürü Gerard Duclos, Lozanov sisteminin kullanma hakkını almaya muvafak olmuştur. 1975 baharından itibaren öğretmen kadrosunu telkinbilim konusunda Bulgaristan'da eğiten yegâne enstitü budur.

Kanada'da Lozanov metodu ile Fransızca öğretmek için 1975 yılında yarım milyon dolar sarf edilmiştir. Duclos'un ifadesine göre bu kesin deneme metoduna göre yabancı dil öğrenimine katılanların, normal yabancı dil öğrenimine nazaran kabiliyetleri iki misli artmıştır. Yine Duclos'un eğitim ile ilgili Ontario Enstitüsünde, 1975 Martında yaptığı bir konuşma esnasında belirttiğine göre bu metodun lisanla ilgili olarak çok iyi neticeler sağladığı, 66 saatlik bir eğitimden sonra (alıştırmalar ve ev ödevleri hariç 22 gün üç saat) öğrencilerin normal öğretimde elde ettikleri başarıya eşit bir başarı sağlayabildiklerini ifade etmiştir. (Lozanov tekniğinden adapte edilen Elizabeth Philipov öğretim metodu kullanmak suretiyle San Diego'da kurulu Kalifornia Üniversitesindeki Slovak dilleri üzerinde yapılan testlere göre sözlü meslekî dil başarısının normal öğretime nazaran çok üstün olduğu sonucuna varılmıştır.)

ATLETLERDE UYGULANAN TELKİNBİLİM

Atletlerle yapılan modern araştırmalar, kişinin muhafaza ettiği zihinsel "resmin" fiziksel gelişme kadar önemli olduğunu göstermiştir. 1976'da Rus psikologlar çok karmaşık zihinsel eğitim usulleri geliştirdi. 1980 Olimpiyatla-

rı'ndan önce birbirine denk dört grup atlet hazırladılar. Birinci grup geleneksel olarak eğitildi, yani sadece fiziksel hazırlık yapıldı. İkinci grup zamanlarının yüzde yirmi beşini zihinsel prova ve gözde canlandırma ile geçirdi. Üçüncü grup eğitim zamanlarının yarısını, dördüncü grup ise yüzde yetmiş beşini zihinsel hazırlık yaparak geçirdi. Hem Lake Placid'deki Kış Oyunları'nda, hem de 1980'de Moskova'da yapılan Yaz Olimpiyatları'nda, kendilerini yüzde yetmiş beş zihinsel eğitimle hazırlayanlar en fazla madalya kazanan atletler oldu.

SOFROLOJİ BİR BİLİMDİR

Sofroloji; telkinbilim, derin gevşeme, ipnoz, yoga, zen, meditasyon gibi şuur seviyesini değiştirmeyi amaçlayan tüm metotları kapsayan, sade ve özentsiz tekniğe sahip, gözlem sahası çok geniş bir bilim dalıdır.

Sofroloji ekolünün kurucusu nöropsikiyatrist Dr. A. Caycedo, sinir fizyolojisinde meydana gelen yeni gelişmelerin ipnozun etki alanını genişlettiğini fark eden açık fikirli bir bilim adamı olarak, telkinbilim uygulamalarının sınır ve imkânlarını çağdaş uygun şekilde yeniden belirtmemize yardımcı olmuştur.

Sofroloji, telkinbilim konusunda tedavi edici, eğitici ve koruyucu bir amaca bağlı olarak tüm fiziksel, zihinsel ve ruhsal şuur hâllerini ve değişikliklerini inceleyen bir bilimdir.

Sofrologlara göre üç şuur seviyesi vardır: uyanıklık hâli, uyku hâli ve soфро-liminal hâl. İdeal bir sofronik şuur hâli, rüyanın ve uykunun tüm avantajlarını içerir. Sükûnet hâli, gevşeme, kaslarda rahatlama gibi. Sağladığı psikolojik imkânlar iyi kullanıldığında, organizmamızda gayet belirgin etkiler meydana gelir. Tüm kaslar gevşer, yüzeysel ısı artar, rektum ısısı düşer, atardamar tansiyonu azalır. Ayrıca kalbin ve damarların işleyişinde de bir değişim olur. Solunum normalleşir ve kolesterol düşer. EEG'ler de bu değişimi fiziksel olarak tespit eder. EEG grafiklerinin tespit ettiği beyin dalgalarına göre gevşeme hâlindeki bir insan alfa dalgaları yayar.

(Devam Edecek)

Düşünmek

Varlık: ANDRE LUIZ

Düşünce bizim yaratıcı aksiyon kapasitemizdir. Bunu hiçbir zaman unutmamak gerekmektedir.

Fikir, şartları; şartlar etkiyi ve etki de kaderi yaratır.

Yaşamınız devamlı düşündüğünüz gibi olacaktır. Yolunuzdaki herhangi bir değişikliğin nedeni, düşüncelerinizdeki değişikliklerdir.

Varlığınızı, olması gerektiği gibi düşününüz ve bu doğrultuda çalışınız. O anda, zamanın, beklediklerinizi gerçekleştirerek size getirdiğini göreceksiniz.

İlahî Yasalar düşündüğünüz her şeyi size geri getirirler. Bu gerçekle, iyi ya da kötü de olsa, hayatımızın her anında karşılaşırız.

Eğer iyi gözlerseniz, sahip olduğunuz her şeyi sizin etki alanınıza çeken ve bunları günlük hayatınızın bir parçası yapanın kendiniz olduğun-u anlarsınız.

Tanrı Sevgi'dir ve hiçbir varlığa ceza vermez.

Kendi içimizde seçme özgürlüğü tamdır; dahil olduğumuz mantal yaratılıştan sonra ona tâbi olduğumuzu ifade etmek gerekir.

Sonsuz İyilik Yüksek Yasadır. Her şeye ve herkese karşı iyiliği muhafaza ediniz. Böylece yaşam kutsal bir kaynağa dönüşecektir.

Bizi yöneten mantal prensipler aracılığıyla, kendimizden başkalarına verdiğimiz yüz mislini alırız.

Medyom: F.C. Xavier İspanyolcadan Çeviren: İsmet Yalçın

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU

Lütfen Sorularınız ve Düşüncelerinizle Yayınlarımıza Siz de Katılın.

META FM
105.6

YENİ ÇAĞ'IN FREKANSINDA BULUŞALIM.

DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ

SAĞLIK İÇİN SES TEDAVİLERİ

Ses titreşimleri her şeye nüfuz eder ve biz farkına varsak da varmasak da hepimizi etkiler.

Bu dizi yazıda sağlığa kavuşmada sesin kullanımı ile ilgili iki ayrı yaklaşımı inceleyeceğiz.

1. TOMATIS METODU GİTTİKÇE YAYGINLAŞMAKTADIR

Alix KIRSTA

EĞÜNÜMÜZÜN tehlikesi ses kirliliğini ne kadar ciddiye almamız gerekir? 1991 yılında, Amerikan Ulusal Sağlık Enstitüsü, 10 milyondan fazla Amerikalının, özellikle diskotekler ve walkman'lerin sebep olduğu, düzenli olarak sağırılığa yol açabilecek derecede yüksek sese maruz kaldığı tahmininde bulunurken, İngiltere'deki çevre sağlık memurları da gürültü hakkında 100.000'i aşkın şikâyet aldı. Aslında potansiyel olarak en zararlı olanlar, bize göre "eğlence" olan, keyif ve kaçış olsun diye bağlandığımız ve bilhassa aradığımız sesler veya sağırlaşıp, etkilenmez hâle geldiğimiz günlük şehir yaşamının gürültüsüdür. İngiltere/Southampton'daki Ses ve Ses Titreşimleri Araştırma Enstitüsünün müdürü Prof. Chris Rice'in da belirttiği gibi gerçek tehlike; gürültüye alışmamız değil, ona karşı sağırlaşmamızdır. Sağırlaşmasak dahi işitme, esrarengiz bir şekilde, daha az belirgin olan yollarla gittikçe zayıflamaktadır.

Avrupa'nın kulak, ses ve zihin arasındaki ilişkiyi araştırma çalışmalarının (İşitsel-Psikoses Bilimi) öncüsü sayılan Profesör Alfred Tomatis'e göre işitme; ilk önce gelişen duyumuz olmasına rağmen, en az anlaşılan ve araştırılan ve hatta işitme problemi olanlar hariç, hepimiz tarafın-

dan en çok suistimal edilen duyumuzdur. Tüm hayatını insan kulağının fonksiyonunu araştırmaya ve geliştirmeye adanmış biri olan Profesör Alfred Tomatis, işitme duyumuzun, tüm duyularımız arasında fonksiyonel açıdan en gelişkin ancak genel olarak da en hassası olduğu sonucuna varmıştır.

Yeni bir çağ açan Tomatis metodu, ilk önceleri tıp biliminden ziyade Yeni Çağ felsefesi olarak algılanıyordu. Örneğin, anne karnındaki bir ceninin dört buçuk aylıktan itibaren annesinin sesini dinlemeye başladığı, onun sesini fonda bulunan diğer seslerden ayırabildiği ve daha sonra bebekliği esnasında gelişecek olan bir tür rahim içi diyaloga bağımlı hâle gelmektedir. Bu gibi, geleneksel tıp bilgilerimize açıkça aykırı düşen Tomatis'in görüşleri; öğrenme, işitme ve davranışsal problemlerin tedavisinde başarı ile uygulandığından, onun 45 yıldır kulak-burun-boğaz (KBB) mütehassısı olarak edindiği tıp bilgilerini yalanlar mahiyettedir.

İlk olarak Paris'te bulunan kliniğinde uygulanmaya başlanan Profesör Tomatis'in "dinleme tedavisi", bugün dünyanın çeşitli yerlerinde bulunan 150 merkezde öğretmenler, müzisyenler, psikologlar ile konuşma, müzik ve meslek terapistleri tarafından çeşitli öğrenme ve iletişim bozukluklarını tedavi etmek amacıyla başarıyla uygulanan bir teknik hâline gelmiştir. Tüm iletişim ve öğrenme bozukluklarının teme-

linde az gelişmiş dinleme becerisinin olduğunu savunan Tomatis tezi, konuşma ve duyma alanında çalışan diğer profesyoneller arasında da gittikçe itibar görmeye başladı. Tomatis'e göre, depresyon, yorgunluk ve utangaçlık gibi genel problemlerin yanı sıra, okuma yazmada bozukluk, kekemelik, disleksiya (dyslexia), lisan öğrenememe, zayıf konsantrasyon ve hafıza, düzgün ve açık konuşamama gibi spesifik bozukluklar da, bizlerin **çevremizle bağlantımızı kesmemize ve dış dünyayla iletişim kuramamıza sebep olan işitsel becerilerimizdeki zayıflığa alâkalıdır.**

Tomatis, kişinin doğal olarak kendini ifade edebilmesi ve iletişim sağlayabilmesinin nasıl ve neden dumura uğradığını veya tamamen koptuğunu anlamının, duymak (sesin alıcı organ tarafından pasif olarak emilmesi işlemi) ile dinlemek (gönüllü olarak belirli seslere odaklanmak) arasındaki kritik farkı anlayabilmekten geçtiğini söyler. Eğer ses dili (konuşma) zayıf bir entegrasyona sahip ise, sesle alâkalı olmayan yazma (seslerin grafiksel formlarda tercümesi) gibi beceriler de buna bağlı olarak zayıflayabilir. Diğer insanlarla rahatça konuşmaya çekindiğinden dolayı çocukluk yıllarının sonlarına doğru Tomatis'e gelen Gerard Depardieu örneğinde de olduğu gibi, bazı çok uç noktalardaki hâllerde, kişilerin normal yaşamdan ve iletişimden koptuğu dahi görülmüştür.

Bir opera sanatçısının oğlu olan Tomatis, doğuştan müzik kulağına sahiptir. Kronik ses problemlerinin gırtlaktaki yapısal deformasyonlardan değil de, Tomatis'in "kendini dinleme mekanizması" dediği, kişinin kendi sesini dinlemesinden kaynaklandığı inancının yerleşmesi, Tomatis'in KBB mütehasısı olarak çalışmaya başladığı ilk yıllarda, duyma güçlüğü yaşayan fabrika işçileri ve daha da önemlisi Maria Callas da dahil olmak üzere çeşitli opera sanatçıları ile yaptığı çalışmalar sonucu elde ettiği tecrübelerden kaynaklandı. Bu çalışmalar, Tomatis'i, kişinin ancak kendi kulağı ile duyabildiği sesi tekrarlayabileceğine inandırdı. Hastalarının işitme duyularını analiz ederek, herkesin kendine özgü bir işitme eğrisi olduğu gibi (ki bu eğrinin tepe ve alt noktaları, kulağın ses ska-

lasının hangi bölümünü daha net, hangi bölümünü daha az kayıt ettiğini gösterir) çok az ya da hiç duymadığımız frekansların konuşurken veya şarkı söylerken kolaylıkla tekrarlayamadığımız ses aralığına isabet ettiğini de keşfetmiştir. Bu buluş, 1957'de Fransız Bilimler Akademisi tarafından "Tomatis Etkisi" olarak resmen tanındı.

Sağ kulak ile beynin sol yarısı (ki bu yarı mantıksal düşünce işlemleri ve konuşma dahil bu işlemleri ile ilgili aktiviteleri yönetir) doğrudan bağlantıda olduğundan, sağ kulağımızın normal şartlarda baskın veya öncü kulak olması gerekir. Müzisyenlerin ve şarkıcıların deyişle; müzik kulağıdır. Bu sebeple sağ kulak, konuşma ve şarkı söyleme ile dinleme eylemi arasında hayati bir geri besleme döngüsü olarak çok önemli bir rol oynar. Sağ kulağın fonksiyonunda meydana gelebilecek herhangi bir dengesizlik veya engelleme, sesin bozulmasına ve konuşmanın acıklılığını yitirmesine sebep olur.

Tomatis, elektronik ekipmanına ince ayar yaparak, titreşimi saniyede 4000 devirden (Hz) fazla olan yüksek frekanslı seslerin, dinleme ve konuşmada ne kadar önemli olduğunu saptayabilmişti. Ses netliğinin, müzikalitenin veya to-

nun eksikliği; sol kulağın başlıca uyum sağlayabildiği alçak frekanslara maruz kaldığımızda (örneğin, müziğin bası çok yüksek olduğunda) en belirgin hâle gelmektedir. Bu eksiklikler, sağ kulağımızın daha hassas olduğu yüksek frekanslar azaldığında ya da tamamen yok olduğunda daha da fazla ortaya çıkar. İnsan sesinin üst menzili, birçok dilde 2000 ile 4000 Hz arasındaki yüksek frekans bandına dahil olduğu için, sağ kulak tarafından işitilen yüksek frekans kuşağının "kulak ve ses geri besleme teorisi" bakımından önemi açıktır.

Yabancı dil öğrencileriyle ilgili yaptığı keşifler oldukça ilgi çekicidir. Çünkü geleneksel öğretim yöntemlerinin bir türlü değiştiremediği dil öğrenimleri için "iyi bir kulak"tan yoksun oluştaki bilimsel bir ses temeli olduğunu öne sürmektedir. Tomatis'in bulgularına göre, her mil-

Tüm iletişim ve öğrenme bozukluklarının temelinde az gelişmiş dinleme becerisinin bulunduğu savunur.

let etnik bir ortak kulağa sahiptir ve buna bağlı olarak konuşmaya kadar yansıyan duyma menzili de "tercih edilen frekans" tarafından belirlenir. Buna göre Tomatis, Almanların kulağınının 100 ile 3000 Hz arasında, Fransızların 1000 ile 2000 Hz, İngilizlerin 2000 ile 12000 Hz, Amerikalıların da 750 ile 3000 Hz arasında işittiğini söyler. Slavların yabancı dil öğrenme konusundaki bariz kabiliyeti, onların 100 ile 8000 Hz arasında bulunan olağanüstü geniş duyma menziline kaynaklanır. Tomatis, Slavların konuşmaya nazaran duymaya karşı daha yetenekli olduklarını açıklamaktadır. Bu teori, örneğin, Fransızların neden Amerikan İngilizcesine değil de, İngiliz İngilizcesine karşı zorluk çektiklerini açıklayabilir; çünkü Amerikalıların duyma menzili de Fransızlarınkine fazla uzak olmayan 1500 Hz civarındadır.

Bu metodun dilbilimsel bir yardım olarak başarısı, öğrencilere duyma alışkanlıklarını değiştirmeyi ve buna bağlı olarak konuşma tarzlarını da kullandıkları dilin frekans aralığına denk getirecek şekilde adapte etmeyi öğretmesinden kaynaklanır. Tomatis'e göre bunu yapabilmeyi en hızlı ve en etkili yolu, öğrencilere o millete ait ses ritmlerinin ve frekanslarının kayıt edildiği kasetleri dinletmektir. Örneğin, Gerard Depardeu "Yeşil Kart" filminden önce, bu sefer de Amerikan konuşma tarzına ve ritmine uyum sağlayabilmek için, bir kez daha Tomatis'e başvurmuştu.

Günümüzde Tomatis'in metodu öğretmenler ve terapistler tarafından, dilin ve sesle ilgili becerilerde performans geliştirilmede, çocukların disleksiya ile zayıf konsantrasyon ve hafızadan başlayarak, kekemelik ve hatta sağırlığa (ki Tomatis bunu, çocuğun dinlemeyi reddetmesinin maksimum göstergesi olarak ifade ediyor) kadar varan bozukluklarını tedavi etmede yaygınlaşarak uygulanmasına rağmen, bu metodun ana prensipleri olan pek çok önemli teori hâlen anlaşılammıştır. Örneğin meslektaşları, Tomatis'in kulağın yalnızca işleme ve denge sağlayan bir organ değil, aynı zamanda sesin titreşimsel enerjisini de kullanarak kemikler, iç organlar ve sinirsel dürtüler aracılığı ile tüm bedenimize enerji şarj eden, özellikle de beyinsel enerjiyi ve beyin faaliyetlerini uyar-

mak suretiyle konuşma, iletişim ve öğrenmeye motivasyon sağlayan bir jeneratör olduğu görüşüne karşı çıkarlar.

Tomatis, iç kulaktaki işitmeyi sağlayan ince tüycüklerin yüksek frekansı algılandığı bölgede, alçak frekansın algılandığı bölgeye nazaran çok daha sık olması sebebiyle, niçin veya hangi seslerin enerji şarj etme özelliğine sahip olduğu konusunun pek de sır olmadığını iddia eder. Tomatis bana, "İşitme organının enerji şarj edici bir dinamo gibi hareket ettiği herkes tarafından çok iyi bilinir." dedi ve beyni beslemek için akım sağladığını söyledi. Tomatis, metodunun tüm aşamaları ve uygulamaları esnasında Mozart'ın müziği ile Gregoryen ilâhilerinin bir kombinasyonunu kullanır. Ona göre, bu müziklerin zengin ve armonik yapısı ile bariz bir şekilde baskın olan yüksek frekans alanları, müstesna bir yaratıcı güç içerir.

Tomatis'in inandığı gibi, gerçekten de **kulak, diğer vücut fonksiyonları için bir regülatör görevi görüyor** olabilir mi? Beyinle alâkali neredeyse tüm sinirlerin kulağa doğru gitmesi, bu fikrin belki de sanıldığı kadar gerçek dışı olmadığını gösterir. Tomatis, müzik dinlemek ya da şarkı söylemek ile kendini daha iyi ve enerjetik hissetmek arasındaki bağlantıyı keşfeden ilk insan değildir. İngiltere'de bulunan ses terapisti Jill Purce de çok önceden bunun farkına varmış ve Tibetlilere ait yüksek frekanslı dinsel müziği kullanarak, sesin tedavi edici faydalarını fiziksel ve psikolojik hastalıktan mustarip kişileri iyileştirmek için uygulamıştır. Tomatis'e göre bütün bu pozitif etkiler içerisinde en akla yakın olanı, beyinsel sınırlara olan bağlantısından ve bu bağlantının kılcal sinirler vasıtasıyla kulağa ulaşmasından dolayı tüm hayatı organ ve süreçlerin, bu organ tarafından etkilenmesidir. Alışılmışın dışında olabilir ancak, kulak fonksiyonuna bu perspektifle bakarsak, pek çok "kötü dinleyicinin" neden yalnızca konuşma ve öğrenme problemi değil de, bunun yanı sıra düz ve monoton sesleriyle beraber yorgunluk ve depresyonun daha genel belirtileri, koordinasyon, denge ve davranış bozuklukları çektiklerini de açıklayabiliriz. Bu aynı zamanda eğitim programı esnasında ilk önce fark edilen etkilerden birinin, neden ruhsal durumda ve enerji seviyesindeki iyileşme olduğunu da açıklar. Eğitim programlarında Tomatis'in icadı olan "elektronik kulak", "mükemmel" işitmeyi em-

poze ederek hastanın müzik, konuşma ve kendi sesini dinlemesini sağlar. Hastalar bu yüksek frekansları kendi kulakları ile doğal olarak işitecek şekilde şartlanana kadar elektronik vurgulama devam eder.

Fakat her şeyden önce, pek çoğumuz nasıl ve neden kötü dinleyiciler oluyoruz? ABD, Arizona-Phoenix'teki Ses, Dinleme ve Öğrenme Merkezi müdürü Billie Thompson'a göre "iyi dinleme"; geçirilen bir kaza, duygusal bir şok, hastalık, hayat tarzında bir değişme veya doğum öncesi, sonrası ya da esnasında yaşanan ve böylelikle anne ile çocuk arasında işitme-ses bağığını zayıflatarak çocuğun daha sonra konuşma ve iletişim becerilerinde ortaya çıkacak problemlerinin temelini oluşturacak bir travma sayesinde de her yaşta kaybedilebilir. Billie Thompson, **küçük bir bebeğin, annesinin doğal sesini duyamamaktan ötürü travmatik ölçüde duygusal etkilere maruz kalabileceğini** açıklıyor ve bunun bebeğin gelişimi ile ilgili bir gecikmenin sebep olduğu fizyolojik bir zorluluktan veya annenin belli bir süre evlâtlık verme, hastalık ve hatta ölüm gibi sebeplerle çocuğundan ayrı kalmasından kaynaklanabileceğini de belirtiyor. Böyle bir tecrübe, bundan sonra bebeğin konuşma dahil, belli seslere karşılık vermesini engelleyebilir. APP uzmanları bunu çok yüksek veya travmayla ilgili seslere karşı geliştirilmiş içgüdüsel bir korunma mekanizması olarak açıklıyor.

Fizyolojik olarak, bu korunma mekanizması, *stapedius* ve *tensor timpani* diye bilinen orta kulaktaki çekiç ve üzengi kemikçiklerine bağlı iki küçük kasın giderek elastikyetini kaybetmesiyle ve neticede ses frekanslarını algılamak ve ayırt etmek için gerekli tonun kaybolması şeklinde kendini ortaya koyar. Elektronik kulağın esas fonksiyonu, bu kasları tüm frekanslara daha etkin cevap vermesini sağlayacak şekilde şartlamak ve sağ kulağı baskın fonksiyonunu yerine getirmesi için desteklemektir. Öğrencilerin, kendileri arzulan sesleri doğal olarak üretecek duruma gelene kadar, elektronik olarak iyileştirilmiş olan kendi seslerini dinlerler ve dinleme becerileri geliştikçe konuşma, okuma ve şarkı söylemeye daha aktif olarak katılırlar. Dinleme geliştikçe konuşmaların kalitesi, tonajlama, berraklık ve akıcılık da gelişir.

Bu metodun, şarkıcılara, müzisyenlere, dil uzmanlarına, aktörlere ve düzgün iletişime

gereksinim duyan herkes için geçerli olan bariz avantajlarının yanında, özellikle öğrenme zorluklarını gidermek açısından önemi vardır. Uygulanacak olan programların yapısı, içeriği ve uzunluğu değişkendir; genellikle, 30 günlük dinleme dönemi birkaç aya dağıtılmaktadır. Ancak hemen hemen tüm dönemler, geçmişte yaşanan travmaların yarattığı engelleri ortadan kaldırmak için işitsel ve dil gelişiminin tekrar yapılandırılmasıyla başlar. Bu, çocuğun dış dünya ile ilişki kurma arzusunun kıskırtan anne sesinden (mümkünse) fıtrelenerek elde edilmiş rahim içi ve doğum esnası seslerin taklidi olan ses kayıtlarını dinlemekle sağlanır. Öğrenciler daha sonra gittikçe daha yüksek frekanslarda çalan ritm, ilâhî, folk müziği, ses alıştırmaları ve dili inşa etmeye yardımcı olan ses kayıtlarını dinlemeye başlarlar. Son olarak öğrencinin kendisi işitme ve ses kontrolünü pekiştirmek için elektronik kulak eşliğinde okuma yapar veya şarkı söyler.

Tüm bunlar, çabuk kavramaya, rahatlamaya ve motivasyona yardımcı olan Mozart tarzı uygulamalardır. Neden Mozart? Çünkü, onlarca yıllık araştırma bulguları gösteriyor ki, tüm güzelliklerine rağmen diğer kompozitörlerin eserleri işitme becerilerini, konsantrasyonu ve dikkati geliştirmiyor. Meselâ tam aksine, Chopin, kişiyi öğrenme güçlüğü ile alâkalı hayalperestliğe ve dalgınlığa özendirilmeye meyillidir; Beethoven depresyon duygusunu ve melânkolik içe kapanma duygularını körükleyebilirken, Paganini, Wagner ya da askerî marşlar çocukları huysuz, agresif ve hiperaktif bir hâle getirebilir. Ancak diğer ses bilimcilerin de belirttiği gibi Tomatis, her şeye rağmen en yıkıcı seslerin, kulağı ve fonksiyonlarını bozarak alçak perdeli uyarıcı etkileri sayesinde bizi ipnotize eden ve bedensel heyecanı artırarak bizi çevremizden soyutlayan ve iletişim kurma isteğimizi gölgeleyen yüksek sesli rock müziği veya walkman gibi yeni moda "sonik uyuşturucular" olduğu konusunda bizleri uyarır. Bu şekilde **dünyaya kapılarımızı kapama eğilimi içinde olduğumuzda, bu kaçışın bize olası maliyetini hatırlamak faydalı olacaktır.**

Nexus dergisi Aralık 96-Ocak 97 sayısından çeviren: Yeşne Karaca (Devam Edecek)

YENİ İNSAN

Ahmet HIZVEREN

İNSANLAR birarada yaşamalarına rağmen birbirlerine yabancı değiller midir? İnsanlar iradelerini gerçekten kullanıyorlar mı? Şayet böyleyse nedenleri nasıl açıklanabilir?

İradenin oluşumunda maddenin tesirleri ruhun serbestiyetinden daha baskındır. Çünkü insanın gelişimi tedricen ve zorlanmak suretiyle olmaktadır. Bu konuda başarılı olmak için dikkat edilecek hususlar ise şöylece sıralanabilir:

- 1 - Varlığın, çevresinde bulunan eşyanın hüviyetine verdiği değer,
- 2 - Varlığın kendi hakkında elde ettiği mana ve inanç,
- 3 - Varlığın almakta olduğu tesirlerin kalitesi.

Bu hususları yaşama geçirmek için ise, realiteyi akıl ilkeleriyle anlamak ve vicdan sesine yer vermek gerekir.

İrade farklılıklarına rağmen, insanların bir ortak alan yaratabilme güç ve şansları her zaman vardır. Belirsizlik İlkesi açısından bakıldığında nelerin farkına varılabilir? Belirsizlik İlkesine antirealist bir yorum getirilebilir. Çünkü Belirsizlik İlkesi, belirli hiçbir şeyin sabit bir yerde var olduğunun söylenemeyeceği; her şeyin bir olasılıklar denizinde yüzdüğü ve yeni bir dünya görüşünün ortaya çıkmasına hizmet edecek bir teoridir, denilebilir. Bu ilke için yapılan ortak tanımlama şöyle: saçma, garip, akıl oynatıcı, inanılmaz, inanç ötesi.

Maddenin organik düzeyini hazırlayan evren kimyacıları (ruh varlıkları) diğer ruh varlıklarının tekâmül ihtiyaçlarına göre bu aracı yenileştirmek, eğitmek, yetenekli hâle getirmek için sürekli etki değişimi uygularlar. İhtiyaç sahibi ruh varlığı da değişen her araçta gücünü, bilgisini dener ve özündeki bilginin kullanılabilirlik oranını artırır ve maddeyi geliştirmeye devam eder.

Işık dalgaları gibi hareketinden ötürü adına "dalga" denilen süptil karakterde ve "parçacık" adı verilen kaba karakterde olmak üzere iki önemli unsura sahip olan elektron

İnsan yaşamında bir anda, eş zamanlı ve her yönde olmak üzere olasılıklar yığını vardır.

parçacıkları, ayrı olmalarına karşın her biri zaman ve mekân içinde kendilerine özgü kesin bir yer kaplamaktadırlar.

Maddeyi oluşturan, parçacıklardır ve Newton fiziğinde de parçacıklar temel unsur olarak düşünülmüştür. Dalga paketi olarak bilinen bu Dalga/Parçacık ikilisinin adı, Kuantum gizemidir. Dalga paketi üzerinde yapılabilmesi en ümit edilecek şey; paketin, pozisyon ve hızının belirsiz okunmasıdır. Yani hiçbir şey, sabit ve ölçülebilir değildir: belirsiz, hayaletimsi, kavrayış dışı...

BELİRSİZLİK ANLAYIŞINDA YAŞAM GÖRÜŞÜ NASIL ELDE EDİLİR?

Kuantum dünyası, bilinen sabit gerçeklerden çok bilinebilecek bütün gerçeklikler ihtimaliyetlerini içerir ve Dalga/Parçacık ne kadar gözlenirse de süptil hâle girerek elden kayıp gider.

Sayırsız olasılıkların içinden biri, bir safhada kendini dünya yaşamında sabitleyip gerçek şeyler olarak yaşama girmektedir. İnsan yaşamında da bir anda, eş zamanlı ve her yönde olmak üzere olasılıklar yığını vardır. Seçilecek yörlümler, etkenler dizisi altında yapılırsa ama bu bile sanal bir geçiştir denilebilir. Seçimin tersi bir durum her an olabilir.

Bedensel ve düşünsel
tepkilerin dönüşüm nokt.

İnsan, yaşamını, yaşama bakış açısıyla oluşturur. Elektronu niteleyen Parçacık açısından değerlendirildiğinde yaşam, kaba ve sert; Dalga açısından değerlendirildiğinde yaşam, daha süptil ve girişken duruma dönüşür. Her varlığın gerçeği, içinde bulunduğu durumla tanımlanabilir. Yani bir şeyin varlığıyla, onun ortamının tamamı arasındaki bağıllık, *anlamlılık* olarak adlandırılabilir.

Dünyada tüm olup bitenler, esneklik ve uyum yeteneğinin artırılmasına yöneliktir. Çünkü dünya insanlığını fizik evrenlerle olan ilişkilerinde meydana gelecek değişik yapıdaki tesirlerle tahammülünü artırması gerekmektedir. Bu, içinde bulunulan tekâmülün gereğidir ve anlamı, kozmikleşme sürecidir.

Araştırmalar sonucu, elektronun sadece kendi dalga paketindeki bilgi ve anlama duyarlı olmadığı; aynı zamanda, durum içinde görülmeyen elektron hareketlerine, şuurlu niyetlere de tepki verdiği gözlemlenmiştir. Bunun anlamı ise, elektronla elemanter şuur farkındalığı olduğudur. Belirsizlik İlkesinin ortaya koyduğu bu olasılık gerçek yerini bulduğunda yeni bir fizik anlayışının, insanın dünya ile olan ilişkilerinde değiştirici ve yenileştirici bir rol oynayacağı söylenebilir. Anlayış motivasyonlu bir inancın, 21. yüzyıldaki ihtiyacı ve bilgisizliği yeni insanın ortaya çıkmasında katkısı olacaktır denebilir.

Belirsizlik İlkesi sisteminin sürekli değişim içinde bulunmasından ötürü, varlık benliğinin bütünleşmesi de değişim içindedir. Bununla beraber varlıktaki dikkat mekanizması benliğin bir tarafına daha çok enerji göndermekle tutarlı konumda olur. Fakat yine de varlığın içinde bulunduğu negatif hâller, geçici de olsa alt benliklerin devreye girmesi sonucudur.

Belirsizlik İlkesindeki benlik, içsel ve dışsal olarak değişir, kayar, belirsizdir. Bu benliğin gerçekliği illüzyon olarak nitelendirilebilecek kısa bir gerçekliktir. Bu benlik, alt benliklerin, şimdi öncesi benliklerin, yeni deneyimlerle gelen girdilerin bileşimidir.

Geçmişin, an ile değerlendirilmesi, geleceğin doğru ve iyi anlaşılması sonucunu verir. Gelişim ve değişim bakımından bu durum sürekli dinamik tutulmalıdır.

Duyular dünyasında sebep-sonuç birbirine bağlı doğrusal olarak açıklanmıştır. Belirsizlik İlkesinde ise sebep-sonuç kaotik çalışır görünümündedir.

Maddesel olmayan "düşünce"yle, maddesel olan arasında doğrudan bir bağlantı yoktur. Yani düşünceyi moleküle çeviren bir dönüşüm söz konusu olmaktadır. Düşünce ile beden arasındaki uyumu sağlayan çizgi altı dönüşüm noktası neresidir? Bunun cevabı hiçbir yerde'dir. Çünkü şuurun bedenle iletişimi bir bütün hâlinindedir ve moleküle dönüştüğü bağlantı noktaları her yerdedir. Zaman almaz ve hiçbir yerde ortaya çıkmaz bu durum sadece sinir sisteminde bir uyarandır. Yani çizgi altı dönüşüm alanında, sinir sistemindeki 15 trilyon hücrenin tümü, An'da, tam ve kesin olarak koordine edilmektedir.

Dönüşüm noktasında neyin olup bittiği bilinmemektedir. Buraya mucizevi tedaviler noktası da denebilir. Dalga ya da Parça'yı etkileyici her türlü eğilim insanda, mucizevi veya dünyevi yönde sonuç meydana getirebilir.

Elektron boyutunda ve enerji farklılıkları ile bir ortak alan kurmuş olan Dalga/Parçacık ilişkilerini yönlendiren varlıklar olarak bunu hem geniş boyutlara ve hem de üst boyutlara taşımak mümkündür.

Bırakılan yanlış alışkanlıkların, kazanılan erdemli davranışların, klâsik mantıkta cevabı verilse de Belirsizlik İlkesinde cevabını vermek mümkün değildir. Çünkü seçimi mantık yapmaz. Özgür ve belirsiz seçimler mantığı doğuran etkenlerdir. Sürekli pozitif ve yüksek titreşimli duygu hâli içinde bulunmak önemlidir. Çünkü, bu takdirde hem bilen ve hem de hisseden varlık olabilme durumu meydana gelir. Yani enerji yaratan olumlu iletişimlerin çoğalması ortaya çıkar.

Dünya insanı, sonsuz ve gerçek olanı bir sis perdesi arkasından anlayabildiği kadar anlayacaktır. İnsanın objektif bakışı elde edebilmesi için, şuurunun tam özgür olması ve kendisini problemin dışındaki bir konumda tutabilmesi önemlidir.

Yeni evren anlayışında, her an yaratıcı ilişki içinde olmak ve insan varlığının önemli vazifeler üstlenmesi derin anlamlar içerir. Sürekli gelişim ve değişimden başka bir şey olmadığını anlayan insan kendisini de anlayacaktır. ■

DÜŞÜNCE ve RUH HÂLLERİ

Maurice VITALIS

MANTALDE aynı türden düşünceler tekrar tekrar meydana geldikçe, bunlar, enerjisi insanın duysal merkezlerini etkileyen ve ona farklı izlenim ve duygular veren özel bir titreşim biçimi meydana getirmektedir. Bu izlenim ve duygular, bu enerjilerin mahiyetlerine göre farklılık arz etmektedir.

Her yeni itiş ve baskı ile tekrar tekrar yenilenen bu izlenimler, bizde kristalleşme (belirginleşme) ve kök salıp yerleşme ve de -ürettikleri benzer etkilerin sürekliliği nedeniyle- ruh hâlleri görünümü altında üreme, çoğalma eğilimi göstermektedir.

Bu ruh hâlleri, insanın heyecan ve duygusal kaynaklı eğilimlerinin belli başlı işaretleri durumdadır. İnsan, bu ruh hâllerinin içine, onları tayin eden nedenlerden habersiz şekilde düşmektedir.

Korku, bizi avucunun içine işte böyle almakta ve süreklilik arz eden bir niteliğe yine böyle bürünmektedir. Bu nitelik de bizi, bu heyecana özgü ruhsal hâl içinde muhafaza etmekte ve de faaliyetlerimizin tümünü kendine özgü renge boyamaktadır. İçimizi bu eğilim kapladığı zaman ise onun, insanı bunaltacak ölçüdeki derin etkilerine aynı ölçüdeki bir pasiflikle katlanmaktayız. Ve söz konusu bu eğilim, doğamızın ayrılmaz bir parçası olduğuna dair olan inancımızdan kaynaklanmaktadır. Bu doğal eğilimin kaynağı, anlayış ve kavrayış menzilimizin ötesinde yer aldığı için, bu ruh hâlinde biz, bu yanlış inancın basit bir etkisi diye söz etmekteyiz.

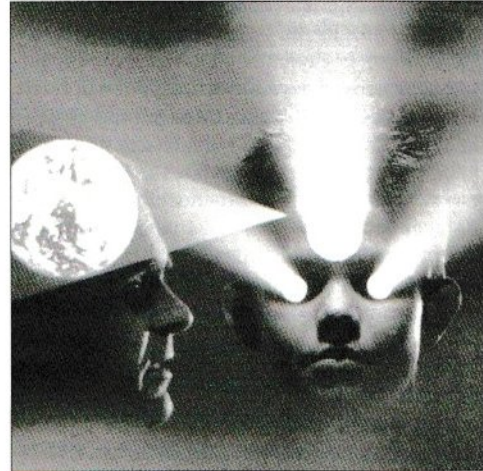
Çekingen ve korkak insan hâline işte böyle geliriz; korkaklığımızı işte böyle sürdürüp götürürüz. Bu eğilimi tahrik eder niteliğe sahip bulunan ve hatta durumlara ve olaylara uyarıcı

bir görünüm -ki bu görünüm kavramı, şu yaygın anlamdaki eğilim kavramının damgasını taşımaktadır- kazandıran her şeyle temasta yine aynı şekilde davranırız.

Ürettiğimiz mental enerjiler iki çeşittir: Pozitif olanlar, negatif olanlar. Demek ki biz, her biri belirli ve de enerjilerinin niteliğiyle özdeş iki türlü enerjiyi harekete geçirebilecek güç ve yeteneğe sahip bulunmaktayız.

Pozitif güçler, aynı türden itiş ve baskılarla orantılı bir şekilde büyüyüp genişleyen ahenkli etkiler meydana getirmektedir. İçerdikleri ahenkli öğeler sayesinde bu etkiler de mutlu ruh hâllerinin vücut bulmasına zemin hazırlamaktadır.

Negatif güçler ise genişleme enerjisinden mahrum buldukları için, kesik kesik işleyen yapıda, kasılabilir özellikli bir güçten ileri gelen ve de bozucu etkiler meydana getiren düzensiz girdaplar hâlinde yoğunlaşmaktadır. Bozucu et-

Mutluluğun sürekli şekilde bulunduğu bir yer, bir adres yoktur; onu şuur hâlleri yaratmaktadır.

kiler de, uyumsuz vibrasyonları yüzünden, mutsuz ruh hâllerinin doğmasına yol açmaktadır.

Bizde negatif güçler ayrıca, merkezi ocaktan yayılan ısı vibrasyonlarına cevap vermeye elverişli her türlü cisme özelliklerini ileten bir ateş ocağının sergilediği işleme benzer bir işlemle de oluşmaktadır. Böylece de, bizde kıpır kıpır hareket hâlinde bulunan tüm negatif güçler, içlerinden herhangi birine uygulanan dürtüden etkilenivermektedir. Demek ki süreklilik arz eden negatif bir yapının faaliyeti sonucunda oluşturulup biriktirilen tüm enerji de negatif nitelikli olmaktadır. Bu da bize, negatif bir faaliyetten vazgeçme ve de daha önce harekete geçirdiğimiz bu türden enerjilerle savaşıma zaruretinin, zekâ tarafından dile getirildiği anda karşılaştığımız direncin ne kadar şiddetli olduğunu pek güzel ifade etmektedir.

Negatif yapılu ruh hâlleri, iltihaplanmış merkezleri andırmaktadır; apse, fizik beden için ne anlam taşıyorsa, bu tipteki merkezler de psikik ögeler için o anlamı taşımaktadır. Bu tip ruh hâlleri, şiddetli acılara neden olmakta ve küçücük bir temasta bile feci bir ıstırabın ve şiddetli bir tepkinin meydana gelmesine yol açan bir tür ülslerleşmeye zemin hazırlamaktadır.

Tüm bu psikik bozukluklar ve karışıklıklar fizik bedeni etkilemekte, böylece organların faaliyetlerinde aksama ve kargaşa meydana getirmekte ve de sinir sisteminde aşırı uyarılmanın doğmasına -tüm sinir hastalıkları bu aşırı uyarılmanın ürünüleridir- neden olmaktadır. Bazı organlarda görülen bu tipteki kötü işleyiş biçimleri -tüm sinirsel bozukluklar gibi- hep yersiz kaygıların ve de negatif heyecan ve duyguların ürünüleridir. Bu işleyiş bozuklukları kısa sürede ortadan kaldırılabilmektedir ama tabi ki hasta, sürekli şekilde negatif enerji yaymaktan vazgeçmeye razı olursa ve de devamlı surette huzur ve sükûn içinde bulunan vicdanına ve şuuruna, ondurucu güçlerin küçük bir bölümünü sürekli olarak tezahür ettirme imkânını tanımaya katlanırsa...

Bizim için mutlu ruh hâlleri yaratmak, mutsuz ruh hâlleri yaratmaktan daha kolaydır; yeter ki harekete geçireceğimiz pozitif enerjiler güçlü ve etkili olabilsin. Bu alışkanlık elde edildikten sonra, pozitif enerjilere ait ögelerin özünde bulunan itici güç sayesinde, çaba, hissedilir ölçüde kolaylaşmaktadır. Ayrıca bu pozitif güçlerin etkileri de, üstün düzeyli vibrasyonlara ulaşamayacak ölçüde âciz bulunan karşı güçle-

rin karşı tepkisinden korunabildikleri ve de yükselen eğri hâlindeki hareketleri nedeniyle bütün hâlinde herhangi bir gerileme gösteremedikleri için sürekli olmaktadır.

Faaliyetlerimizin kumandaları elimizin altında bulunmaktadır ve biz bunları mutluluk veya mutsuzluk yönünde hareket ettirme yetkisine sahibizdir. Zekâ, insanların faaliyetlerini yönlendiren yasaların ışığında aydınlandığı zaman, bu seçimi başarıyla gerçekleştirmektedir. Bu yasalardan habersiz olduğumuzda bu kumandaları yararıma olacak şekilde kullanmayı başaramamak belki aklın kabullenileceği bir şeydir, ama kısmen de olsa bu bilgiyi edinmiş bir kimsenin, ondurucu ve mutluluk getirici faaliyetinin etkisiyle kendisine çok büyük avantajlar sağlayan bir gücün yardımına sırt çevirmesi akıl alacak şey değildir. Düşüncelerinin, arzularının, heyecanlarının ve duygularının, birbirlerine karışmaları, birbirlerini etkilemeleri ve de değişken yapılu izlenim ve duygular vücuda getirmeleri nedeniyle insanın genel faaliyeti karmaşık bir niteliğe bürünmektedir. Bu genel faaliyet, harekete geçirilmiş enerjilere göre derece derece farklılık arz eden vibrasyonlardan oluşan bir bütündür. Titreşme tarzları, bütünü içinde, ahenkli bir ritm kazandıkça bu enerjilerin yoğunlukları da artmakta ve gürleşip yayılmakta ve de -direncili etkileri sonucunda- gitgide mutluluk ve süreklilik kazanan ruh hâllerinin oluşumunu belirlemektedir.

 u ahenk, negatif bir faaliyet sonucunda -bu faaliyet aslında vicdan ve şuurun temel prensiplerine aykırı bir davranıştan başka bir şey değildir- meydana gelmiş her türlü uyumsuzluğun giderilmesiyle ve de zihni ve manevi enerjilerin, en üstün hâllerıyla harekete geçirilmeleriyle -ki bu, yeteneklerimizin gelişimi yönünde gösterilmiş bir çaba demektir- elde edilmektedir.

İleriye yönelik yürüyüşünü hızlandırmak üzere, şuurlu olarak işlerliğe konmuş muzaffer ve görkemli evrim yasaı budur ve bu yasa, insana önüne serilmiş sonsuz-sınırsız alanları, yani düşünce, zekâ ve duygu hayatına özgü alanları görme, kendisi hakkında derin bir şuura ulaşma ve de geri düzeyli içgüdülerini -ki bu içgüdüler, vibrasyonlarının düzensiz ritimleri nedeniyle üstün yeteneklerimizin filizlenmesini cid-

dî şekilde engellemektedir- disiplin altına alma ve onlara egemen olma imkânı sunulmaktadır.

Kendi kendinin vekili olma hâli -ki tüm çabaları buna yöneliktir- sayesinde insan kendi öz güçlerini ortaya çıkarmakta, pekiştirmekte ve de gönlüne ve varlığına özgü yeteneklerini filizlendirmektedir; bu yetenekler de onu, karşı konulmaz bir şekilde, bilginin ve gücün birbirlerine karıştığı, yaratıcı zekâ ile duyguya özgü gücün birbirlerine kavuştuğu ve sıkı bir birlik oluşturacak şekilde birbirlerine kaynaştığı yüce zirvelere doğru sürüklemektedir.

Psikolojik varlığımızda seferber hâle getirilen bu yönetim birliği, yani bu aktif ögeler sentezi, bitmez tükenmez evrim yolundaki şu durmak bilmez yürüyüşümüzü hızlandırma imkânını sunmaktadır bize. Evrim denen şey de, ahenkli bir biçim altında kendilerini ortaya koyan ve de derin sevinçlere ve içlerinden etrafa mutluluk kıvılcıklarının saçıldığı ruh hâllerine kavuşmamızı sağlayan şuura özgü şu canlı güçlerin tedricî tezahürüdür zaten.

Bunun içindir ki, mutluluğu şöyle tanımlamaktayız: Sürekli bir tatmin içeren ruh hâli. Ve mutluluğu biz, şuurun mevcut olduğu her yerde, yani ezeli-ebedî hâl içinde gerçekleştirebiliriz.

Şu yüce hakikati hiçbir zaman gözden uzak tutmayalım: Mutluluğun sürekli şekilde bulunduğu bir yer, bir adres yoktur; onu, şuur hâlleri yaratmaktadır. Bu mantıklı sonuca da şöyle varmaktayız: Mutluluk, şuurun güçlerini değerlendirmenin kaçınılmaz sonucudur. Ve bu güçler, genel faaliyetimizin ahenkli bir yapı hâlinde kendini ortaya koyuşuyla orantılı olarak gerçeklik kazanmaktadır. Bu ahenkten de, gitgide mutlu nitelik kazanan ruh hâlleri meydana gelmektedir; bu ruh hâlleri ise yükselme dönemlerinin sonunda sürekli bir tatmin içerir hâle dönüşmektedir.

DÜŞÜNCENİN HAREKETE GEÇİRİLME OLAYINA HAZIRLIK

Düşüncenin etkisini belli bir noktaya kadar anladıktan sonra, şimdi de bu bilgiyi hangi işte kullanabileceğimizi ve ondan hareketle ne gibi pratik görüşlere ulaşabileceğimizi görelim. Bu verilerin, mutluluğumuza, evrimimize ve onları diğer insanlara karşı, özellikle sevdiklerimizle karşı hayırlı şekilde kullanma çabamıza ne ölçüde bir katkıda bulunabileceklerini bir göz-

den geçirelim.

Şu apaçık bir gerçektir ki, düşüncenin ve ondan kaynaklanan sonuçların işleyiş biçimi konusunda yapılacak metotlu bir inceleme, güzel perspektiflerin bize sadece evrimimizi hızlandırsınlar diye değil, -genellikle zihnimizde bile canlandıramadığımız oranda- önemli avantajlar sağlasınlar diye de sunulmakta olduğunu ortaya koymaktadır.

Kendimize ait düşünce gücümüzü yerli yerinde kullanırken, yaşamakta olduğumuz ortamda yaratıcı ve şifa verici bir kaynak hâline gelmekteyiz. Diğer insanlara iyi düşünceler yollamak, gerçekten de sadaka vermek kadar reel bir iyilik yapma biçimidir ve de bu yardıma ve imdadına koşma biçimi en fakir ve en zavallı bir insanın bile başarabileceği bir iştir. Aydın ve görgülü bir insan bu iyi sonuçları belirli bir niyetle meydana getirmektedir, çünkü aynı anda hem diğer insanları ve hem de kendimizi etkileyen bu gücü iyi tanımaktadır.

Gerçekten de bu güç, fakirin de, zenginin de, gencin de, ihtiyarın da, sağlamin da, sakatın da sahip olduğu bir güçtür; onu şuurlu bir şekilde kullanmayı bilmek yeterlidir ve de bu güç herkesin erişebileceği bir yerdedir.

Bu gücü hepimiz belli bir ölçüde kullanmaktayız, fakat değerini ve getireceği sonuçları bilemediğimiz için, onu şuursuz bir şekilde kullanıp, kaş yaparken göz çıkarmaktayız; sözün kısası, hayat yolu üzerinde yer alan çeşitli etapları katettiğimiz sırada, mutlu veya mutsuz durumlar ve olaylar görünümü altında kendi karşımıza kendi ellerimizle diktiğimiz güçleri harekete geçirmektediriz.

Bu gücün, bize geniş ufuklar açabilecek kadar uzun menzilli sonuçlar meydana getirebilmesini sağlayabilmek için, onu belli şartlara uygun olarak harekete geçirmemiz şarttır; onu üstün nitelikli biçimiyle kullanmamız ve verim gücünü hatırı sayılır ölçüde artırmamız, ancak böyle mümkün olmaktadır.

Bunun için de yeteneklerimizi geliştirmek bakımından, düşünce ayıklama ve de mantali eğitime ve egemenliğimiz altına alma işlemlerinin nasıl yürütüleceğini bilmemiz gerekmektedir.■

(Le Merveilleux Pouvoir de la Pensée, s.41-48)

Çeviren: Yavuz KESKİN

LEY ÇİZGİLERİ

1921 yılında Alfred Watkins İngiltere'yi geziyordu ve ülkesinin kutsal yerlerini, atalarının en önemli ve genellikle de dinsel yapılarını, ilk kiliselerini, gömütlerini, kutsal kuyularını, dikilitaşlarını vb. hangi amaç veya nedenle belli yerlere inşa ettiklerini inceliyordu. Eski Düz Yol adlı kitabında bu yapıların düz hatlar üzerinde uzanan yollarla birbirlerine bağımlı gibi göründüklerini belirtir. Watkins bu düz çizgileri **ley çizgileri** veya **ley'ler** adını vermiştir. Onun çalışmasını izleyen ley avcıları haritalar üzerinde işaretledikleri "hizalanışları" daha sonra ayrıntılı biçimde "sahada inceleyerek", ley çizgilerinin antik yollar olarak kullanılışlarını saptamaya başladılar. En kutsal yerler, örneğin Stonehenge veya Glastonbury, bu gibi çizgilerin birkaçının keşiştiği yerlerde kuruludur.

Watkins aslında sadece, bu yolların ülkeyi baştan aşağı dolaşmak için çok etkin araçlar oldukları konusunda spekülasyonda bulunmuştur. Ancak, bu spekülasyon hızla, bu düz çizgilerin enerji çizgilerini yansıttığı ve ilk insanların, sezgisel veya amaçlı olarak, kutsal yapıları bu enerji noktaları üzerine kurduklarını ifade eder bir hâle geldi. Birçok radyestezist leyler tarafından temsil edilen enerji çizgilerini çubukları ile saptayabildiklerini gördü.

UFO araştırmacısı John Michell, 1960'larında, UFO gözlemlerinin leylerin keşişme noktalarında ve kutsal alanların yakınlarında meydana geldiğini öne sürmüştü. Leyler, böylece uçan daireler konusuna dahil olmuş oldu. Michell söz

konusu enerjilerin manyetik olduğunu ve uçan dairelerin yolculuk veya hızlanma için bu çizgileri kullandıklarını iddia etmekteydi. Uçan Daireler ve Düz Çizgilerin Gizemi adlı kitabında ise Aime Michel, UFO gözlemlerinin bu düz çizgiler üzerinde oluştuğu ile ilgili haritalar sundu. Daha yakın zamanlarda ise tarlalardaki izleri araştıranlar, bu garip izlerin ley çizgileri boyunca meydana geldiklerini öne sürdüler.

Ley çizgileri ile ilgili tartışma, bir leyi tanımlamak için gerekli kriterden kaynaklanmaktadır. Araştırmacılar, bir araştırma başlatılabilir için belirli birkaç millik yol üstünde belirli sayıda kutsal alan olması gerektiğine inanmaktadır ancak ne kadar mil uzunlukta kaç tane kutsal alan olması gerektiği konusunda bir fikir birliğine varılamamıştır.

Düz patika yollar İrlanda'da (orada bu yollar "peri çizgileri" diye adlandırılmaktadır) ve diğer Avrupa ülkelerinde de mevcuttur. Dünyanın her yanında haritaları çıkartılmaktadır, örneğin Güney Amerika, Peru ve Bolivya'da "ruh çizgileri" adı verilen bu yolları incelemek üzere birçok çalışma yapılmaktadır.

Kısa bir süre önce İngiliz araştırmacılar "ejderha çizgileri" denilen yollara yoğunlaştılar. Araştırmacılarından biri olan Mike Wooten şöyle diyor: "Eğer ley çizgileri A sınıfı yollar ise, o zaman ejderha çizgileri süper otoyollardır." Glastonbury; Cornwall'dan East Anglia'ya uzanan ve Avebury dikilitaşlarını da içeren ve yoğun şekilde araştırılan "ejderha yollarından" biridir. ■

*"The World's Greatest Unsolved Mysteries"
adlı kitaptan çeviren: Sally Bradbrook*

...İşte insanlar tarafından meçhul olan tabiatüstü hadiselerin bir kısmı, anlayan insana mucizeden daha nettir. Gözünüz açık olsun, ille kaya parçasının ağaç olması mı sizi imana getirecektir, yoksa gören bir göz için böyle ufak telâkki edilen ve büyük kıymetler arz eden işler mi?..

24/6/1953 "Kadri"

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 114

09.02.1968

Tekâmülde Yardım Sorumluluğu

“Kâinat içinde hiçbir maddî ve ruhî realite sistemi yoktur ki, birbirine karşı sorumlu olmasın. Daima birbirlerini daha yükseğe çekmek, vazifeleridir. Tekâmül, etap etaptır. Yüksek bir dağa tırmanan dağcılar, her bin metrede dinlenmek ve beklemek mecburiyetindedir. Zira, atmosferin yeni hususiyetlerine intibak etmelidirler. Orası bir düzlüktür, bir hazım ve hazırlık yeridir. Sonra, dağın yamaçlarından yollar bulunarak ikinci bir düzlüğe, ikinci bir yaylaya çıkılır. Orası da hazım ve hazırlık yeridir. Bu, şu demektir ki, varlık için her tekâmül devresinde tek bir realite mevcuttur. Bu realiteyi tamamlamak ve itmam etmek için defaatle doğulur, defaatle Din Günleri'nden geçilir. Nasıl ki Tanrı bir ise, varlığın da katedeceği realite birdir. Meselâ, arz insanının itmam edeceği en büyük realite bir tanedir. O da, aklının ve vicdanının rehberliği altında sevgi realitesini itmam etmektir. Ancak bunu itmam eden varlık, kevsert bir hâl içerisinde cennet hayatının namzedi olmuştur. Bunun temini bakımından, kendinden üstte bulunan bütün varlıklar vazifedar olarak çalışırlar.”

SÖZLÜK

İtмам: Bitirme, tamamlama

MARGITTA WIGREN

VAKASI

● Ruhsal Aktüalite ●

Jan-Ove Sunberg, gazeteci

G SVEÇ, Soderhamn'lı 37 yaşındaki Margitta Wigren ve 29 yaşındaki Patrick Rudberg birçok insan gibi UFO fenomenine meraklıdır ve evrende yalnız olmadığını ihtimaline karşı açık fikirlidir. 1990 kışında Margitta henüz boşanmıştı ve aynı ilkbaharda Patrick'le tanışmıştı. O sıralarda garip bir felç Margitta'yı etkilemekteydi ve bu tahminen daha garip bir deneyimin habercisiydi.

"Bu felç olma hâli, ben 14-15 yaşındayken başlamıştı." diyor Margitta. "O zamanlar bunun büyük bir acı olduğunu düşünmüştüm, bir tür sinir bozukluğu ama çok sonraları, zaman geçtikçe bunun başka bir şey olduğunun farkına vardım."

Bir yaz sabahı, erkenden, saat 2:00 ve 3:00 arasında, bugün yaşadığı yer olan Soderhamn'ın 4,5 km kuzeyinde küçük Sandarne köyündeki evinde yalnız başınayken, tamamen

felç olmuş bir şekilde uyanmıştı.

"Gözlerimi bile açamıyordum! Odamda olduğumun, Patrick'in ve diğer her şeyin farkındaydım ama bir adalemi bile hareket ettiremedim."

Margitta yatağının kenarında iki küçük yaratık görmüş. Kısa boylu, gri-kahverengi renkli ve büyük siyah gözlü, sıra dışı biçimde geniş kafalıydılar. Delip geçici bakışlı gözleri ona bakıyordu ve Margitta, onlardan yayılan müthiş bir enerji hissetmişti.

"Orada beni izleyerek ne kadar kaldıklarını bilmiyorum ama sonunda felç hâli son buldu ve yardım için Patrick'e bağırabildim." diye devam ediyor Margitta. "Sahip olduğum bütün gücümle, bağırabildiğim kadar yüksek sesle bağırdım, ses her tarafı sardığında Patrick sonunda uyandı." Yaratıklar o bağırmaya başladığında görünüşe göre gözden kaybolmuşlardı ama Margitta onların varlığını ve garip kokularını hâlâ hissedebiliyordu. Sanki evde büyük bir elektrik şarjı olmuştu. Margitta ve Patrick hâlâ Sandarne'de oturuyorken, ziyaretçiler 1991'de geri döndüler. Karşılaşmalar; Margitta daima felç durumundayken gerçekleşti. Hiçbir şey görünür olmamasına rağmen, Margitta net bir şekilde onların varlığını hissedebiliyordu. Ona ve tahminen Patrick'e yaptıkları şeyler, onun hafızasında kilitli. Bir gece Margitta onun en vahşi fantezilerini ortaya çıkaran bir şey gördü.

"Felç olmuş bir şekilde uyandım ama bu sefer gözlerimi açabiliyordum. Patrick sırtı bana dönük olarak uyuyordu. Aniden bir yaratık onun vücudundan dışarıya kaydı, sanki onun içindeymiş gibi!"

Margitta felçten kurtulmayı başardı ve Patrick'i uyandırmak için mücadele etti ama başaramadı.

1992 kışında karanlık bir gecede Margitta'nın yaşamını ebediyen değiştiren bir şey ol-

du. Onun hikâyesini sansasyon yaratmak için anlattığına inanmıyorum ama o bunu bastıramıyor da, asla olmamış gibi davranmıyor. Margitta Wigren, aynı zamanda İsveç ve başka yerlerde onun durumunda olanların da farkında.

"Uyandım ve vücudumda olmadığını ama onun üzerinde uçtuğumu hissettim." diyor Margitta. "Yüz üstü yatıyordum. Sanki biri bacaklarımı açıyormuş gibi hissettim ve bir şey onların arasına girmek üzereydi. Çok korkmuştum! Çok dehşet verici bir şeydi, zihnim dönüp duruyordu ve düzgünce düşünemiyordum." Kendini kurtarmak için inanılmaz bir şekilde mücadele etti ve odada kimse olmamasına rağmen Margitta Wigren bir uzaylının kendisine cinsel tacizde bulunduğuna ikna olmuştu.

"Aniden gene sırtımın üstündeydim, bacaklarım biraraya geldi ve her şey beni terk edip normale döndü. Bu korkunç bir deneyimdi, dehşetli bir şiddet..."

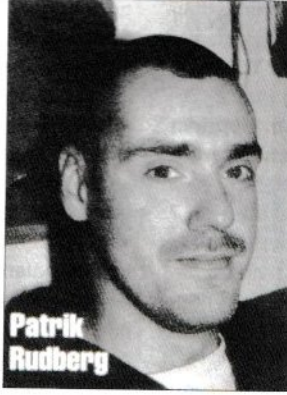
Bir gece sonra hamile olduğunu biliyordu: "Bana nasıl olduğunu sormayın, sadece biliyordum. Korktuğum bir hamilelikti. Çünkü vücudumda doğurmak istemediğim bir çocuk taşıyordum!"

Bir ay sonra, gecenin tam ortasında uyanmıştı ve görünüşte davetsiz misafirlerle konuşuyordu: Telepatik mi, sözlü mü nasıl olduğunu bilmiyor. "Bir şekilde bir diyalog vardı ama ne söylendiğini söyleyemem. Sadece dünyama getirmek zorunda olmadığım bebeği doğurmak-tan kurtulmuştum."

Belki cevap David Sacob'un *Gizli Yaşam: UFO'ların Kaçırıldığı Kişilerin Anlattıkları* adlı kitabında bulunabilir. Bu kitapta, Western Michigan Üniversitesinde doğal bilimler profesörü olan Dr. Michael Swards uzaylıların DNA'larını bizimkiyle birleştirmesinin (eğer DNA'ları varsa), insanların hayvanlarla birleşmesi gibi biyolojik olarak imkânsız olduğunu belirtiyor.

Uzaylılarda cinsel organların olmaması, onların bizim gibi çiftleşmediklerini gösterir. "Sanki genetik bir değiş tokuş varmış gibi görünmektedir." diyor David M. Jacobs.

Ona göre bu şöyle yapılmaktadır:

1. Yumurta ve sperm alınmakta.

2. Döllenmekte.

3. Döllenmiş yumurta genetik olarak değiştirilmekte.

4. Yumurta kadının vajinasına yerleştirilmekte.

5. 10-20 haftalık hamilelikten sonra cenin çıkarılmakta.

6. Cenin dışarıdaki bir yumurta makinesine yerleştirilmekte.

Çocuk doğduğunda bir insan ve uzaylı arasında bir şekilde görünmektedir. Bu, gerçekten Margitta Wigren'e olan şey miydi ?

"Olmuş olabilir, bilmiyorum, hatırlamıyorum... ama şiddet çok tiksindiriciydi, sanki bir tecavüzmüş gibiydi." diyor. "Bu tamamen tiksindirici bir şeydi ve yaşadığım böyle bir şeyin ilk ve son olmasını dilerim."

"Olmuş olabilir, bilmiyorum, hatırlamıyorum... ama şiddet çok tiksindiriciydi, sanki bir tecavüzmüş gibiydi." diyor. "Bu tamamen tiksindirici bir şeydi ve yaşadığım böyle bir şeyin ilk ve son olmasını dilerim."

undan sonra benzer bir şey olmadı ama davetsiz misafirler odaya geri gelmeye devam ettiler. Bir 1993 sabahı gün doğmadan önce Margitta felçli bir hâlde uyandı, "bu önceki kadar kötü olmamıştı ve onun için hiçbir panik yoktu."

"Sol kulağımda üç yüksek patlama sesi duydum," diyor, "sonra birinin yatak örtümün çektiğini hissettim ama asla panik yapmadım." Aniden yatağının ayak ucunda iki uzun boylu yaratık görmüş. "Başları çüppeyle örtülü rahiplere benziyorlardı. Onlar kapının önünde yok olmadan önce Patrick'i uyandırmayı başardım." Sonraki ziyaretçileri daha insan görünüşlüydüler. "Yatakta, bizi izleyen, karşımda oturan bir şekil hatırlıyorum! İlk başta çok korkmuştum ama beni merak kapladı ve sessizce birbirimizi inceledik." Onu büyük adaleli ve saçları ortadan ayırmış, sarışın olarak tarif etti. Margitta da Patrick de yarattığı fiziksel olarak gördüklerine inanmıyorlar ama bir içsel vizyonda gördüklerine inanıyorlar. "Deneyimlerimizin çoğu içsel vizyonlar oldu." diyor Patrick. "Bu sınır fiziksel ve mantal arasında ve bunu başkalarına tarif etmek çok zor. İnsanların bize inanmamaları gayet mantıklı."

1990 ve 1993 arası bir gece Patrick de kaçırılmıştı. Bunun nasıl olduğunu söyleyemiyor. ▶

"Duyularıma geri döndüğümde soyunmuş hâlde kenarları yere kadar uzanan bir masada yatıyordum." diyor. "İçerisi açık griydi. Yuvarlak, büyük bir odaydı, en azından 25x25 metre. Yanımda 4 veya 5 insan daha gördüm. Hepsinin üstü çarşafarla örtülü gibiydi. Yanımda sarışın bir 'kız' vardı."

Patrick bazıları 1.5 metre boyunda olan 7 yaratık gördü. "Etrafıma yerleştiklerinde benzer görünüşlü ama daha uzun boylu bir tanesini daha gördüm. Bu yaratık, vücudunun çeşitli yerlerini diğerlerine işaret ediyordu." diye devam ediyor Patrick.

Uzaylılar çok katlı müzik seti gibi gri renkli bir cihaz getirdiler. İçinden bir hortum çıkarılmıştı ve Patrick'in sağ omuzunun, köprücük kemiğinin hemen altına yerleştirilmişti.

"Ne olduğunu bilmiyorum ama kanla ilgili bir şey olmalı." diyor Patrick. "Hortuma bağlandıktan kısa süre sonra kan basıncım yükselmeye başladı. 15 dakikada birkaç derece arttı ama çok heyecanlı olmama rağmen zihnim çok açıktı ve bu, daha önceden hiç deneyimmediğim bir berraklıktı."

Birkaç gün sonra adaleli yaratık geri döndü. "Alnıma bir şey yapmıştı ve daha sonra aynaya baktığımda içinde fiziksel bir çentik keşfettim." diye iddia ediyor Patrick. "Çocukluğumdan beri gördüğüm vizyonlar bundan sonra daha da güçlendi."

Patrick Rudberg dünyanın durumu, doğal afetler ve savaşlar hakkında vizyonlar görmüştü. Sonradan Körfez Savaşında doğrudan bir şey olan, Saddam Hüseyin'in füzeler sakladığını da görmüş. Aynı zamanda Rusya'da komünist partisinin düşüşünü, depremleri ve volkanik patlamaları da görmüş. "Patrick bunu gören tek kişi değildi," diyor Margitta, "ortak rüyalarımızdan birinde Göteborg yangınına gördük. Sanki ziyaretçiler ikimizde de yeni bir duyu açmıştı."

Margitta ve Patrick kendilerinden önceki bütün kaçırılanlar gibi buna tepki gösterdi. Meydana gelen olaylardan korkmuşlardı; özellikle de bunu çok negatif bir şey olarak gören Margitta.

"Biz içsel eğitim için hedeftik." diyor Mar-

gitta bugün. "Bugün yaşamım, bunlar olmadan öncekine göre daha iyi ve daha olacak çok şey olduğuna inanıyorum. Bir şey için hazırlandık."

Ben de öyle ama bir gazeteci olduğum için o kadar ikna olmadım. Birkaç ufolog, İsveç'teki kaçırma araştırmalarını yürütmektedir. Şimdiye kadar 45 vakayı araştırdım ve tahmini olarak 200 tane vaka daha biliyorum. Bunların birçoğu hayvanlar üzerinde yapılan ameliyatların ve diğer karşılaşmaların meydana geldiği Batı kıyısında konumlanmıştır ama ülkenin her yanında görülmektedir. Kaçırma vakalarında analiz edilecek çok şey var ama bu alanda benden daha vasıflı insanlar olduğu için bunu burada yapmayacağım. Kaçırma vakalarındaki ana soru; bu vakada olduğu gibi, çiftleşme ve hamilelik meydana geldikten sonra bebeklere ne olduğudur. David M. Jacobs onların kaderi hakkında kötümserdir. Bu konuda şunları belirtiyor:

"Kaçırılmalar 50 yıldır devam ettiğine göre, ilk evlât yaklaşık olarak 50 yaşında olmalıdır. Ama neredeler? Başka bir yerde olduklarını kabul etmiyoruz. Bazı kaçırılanlar bebeklerin, başka bir gezegende ikamet etmek için alındıklarını söylemekte. Birçok defa ipnotize edilen Karen Morgan (38) gibi diğerleri, ki ben onun güvenilirliği-ne inanıyorum, başka bir hikâye anlatmaktadır."

İpnoz altında Karen Morgan'ın söyledikleri şudur:

DMJ: O bebeklerle ne yapıyor?

Karen: Onlar bebekleri "çalışmak" (çalıştırmak) için yaptılar.

DMJ: Çalıştırmak için.

Karen: Evet.

DMJ: Bu çocukları işçi olmaları için mi doğurttuklarını söylüyorsun?

Karen: Evet.

DMJ: Ne tür bir iş yapacaklarını biliyor musun?

Karen: Hayır.

DMJ: Bu işin nerede yapılacağını biliyor musun?

Karen: Dünyada değil.

DMJ: Başka bir gezegen?

Karen: Başka bir kâinat.

DMJ: Bizim kâinatımız değil mi?

Karen: Hayır. ■

UFO Magazine/Ocak-Şubat 1997 sayısından çeviren: Burak Erker

• UFO Aktüalite •

DÜNYA DIŞI BİR YARATIKLA KARŞILAŞMA

DENİZ kuvvetlerinden emekli bir albay ve bir süre pub sahipliği yapmış olan Ernest Scott, kısaca "Scottie", 32 yıl önce bir "UFO" gördüğünde henüz teğmendiydi. Durumu üstlerine anlattığında, ona, eğer meslek hayatını seviyorsa bu olayı unutmasını söylediler.

Scottie, bu yüzden, on yıldan fazla bir süre olaydan kimseye bahsetmedi. Aradan geçen uzun süreye rağmen, Scottie, bugün olayı hâlâ ayrıntılarıyla ve büyük bir özenle anlatabilmektedir. Evinde, yemek masasının üzerine açtığı bir haritada, Daily Mail gazetesi muhabirlerine, garip ışıkları gördüğü noktayı gösterdi.

Kıbrıs'tan izinli olarak yeni dönmüş, İngiliz Hava Kuvvetlerinde görev yapan, Frankie adlı bir hemşireye aşık olmuştum. Bir gün Frankie'yle bir şeyler içmek için, Elstree Havaalanı yanındaki Letchmore Heath'de "Üç Nal" adlı bir bara gitmiştik. Frankie'nin geceyarısından

sonra dışarıda olması yasaktı. Bardan çıktıktan sonra yeni aldığım M6 Midge marka arabamla onu kışlasına götürüyordum. Ormana yakın bir yerde, bir golf kulübünün girişinin yanında, Frankie'yle biraz lâflamak için durduğumda saat 11:05'ti. Mehtaplı ve bulutsuz bir geceydi.

Hava giderek soğuyordu. Bu yüzden arabanın motor kapağını açtım. Ardından bir pipo

yaktım ve Frankie'yi bulduğumuz yere bir mil uzaktaki kışlasına götürmek için yola çıkmaya hazırlandım. Saat 11:40'ti.

Tam arabayı çalıştırıyordum ki, büyük, parlak bir ışık, önümüzden paraşüt gibi süzülerek yere inmeye başladı. O kadar parlaktı ki, zorlukla bakıyordum. Dönerek

ve düzgün kavisler yaparak ilerliyordu.

Korktuğum kadar da şaşırılmış ve meraklanmıştım. Frankie koluma yapıştı. Şaşkınlığımızın yarattığı sessizlikle, ormanda, ağaçların arkasından kaybolana kadar o nesneyi seyrettik. Onu takip etmek istedim.

Fakat bu mümkün olmayacaktı. Araba- ➤

dan çıktığımı hatırlıyorum. Frankie çılgınlık atıyordu. Korkmuş ve çok heyecanlanmıştı. Yolun karşısına geçtim. Kenarlar tel örgüyle çevriliydi. Daha ileri gidemeyeceğimi anladım.

Arından tekrar arabaya binip, o nesneyi takip etmek istediğimi söylediğimi hatırlıyorum. Frankie ise bir an önce oradan ayrılmamızı istiyordu.

Arabayı çalıştırmak istedim ama çalışmadı. Alalı birkaç hafta olmuştu! Tekrar denedim ama gene hiçbir şey olmadı. Işıklar bile yanmıyordu. (İki gün sonra arabayı Stanmore'daki Middlesex Motors'a götürüp kontrol ettirdim. Hiçbir arıza bulamadılar.)

İnip, arabayı itmeye başladım. Yokuş aşağı, bir kavşağa kadar yaklaşık 200 metre ilerledik. Araba birden çalışmaya başladı. Çalışması da durması gibi garip olmuştu. İki dakika sonra Frankie'nin kışlasındaydık. Kapıdaki görevli saatin sabahın ikisi olduğunu söyleyip Frankie'yi azarladı ve cezalandırılabilceğini söyledi.

O an görevlinin saatin iki olduğunu söylemesi dikkatimi çekmemişti. Frankie'yi yolladıktan sonra kapıdaki görevliye, gökyüzünde büyük, parlak bir ışık görüp görmediğini sordum. Saatler önce gördüğünü söyleyince saati sordum. 2:15 diye cevap verince 'aradan iki saat geçmiş olamaz!' diye geçirdim içimden. "

Ernest daha sonra arabasıyla, izni boyunca kaldığı teyzesinin evine gitti. Çok sağlıklı olmasına rağmen, iki hafta boyunca üzerinden ağır bir yorgunluk hiç kalkmadı.

"Olayın ertesi günü, garip ışıkları gördüğüm yere en yakın polis bürosuna gidip gördüklerimi anlattım. Görevli memur birkaç not aldı ama sanırım ahmağın teki olduğumu düşünüyordu. İki hafta sonra Frankie'yle birlikte, benden sonra o garip ışıklar hakkında rapor veren olup olmadığını öğrenmek için polis bürosuna tekrar gittik. Görevli memur, olmadığını söyledi. Sayfaları iyice kontrol ettiğimizde benim raporunun yazılı olduğu sayfanın alınmış olduğunu gördük.

Durumu üstlerime bildirdiğimde, eğer meslek hayatıma devam etmek istiyorsam bu olayı unutmam gerektiğini söylediler. Ben de öyle yaptım."

Bay Scott artık olaydan kimseye bahsetmiyordu. Ama olaydan sonra, hâlâ devam eden

o rahatsız edici rüyaları görmeye başladı. Rüyada, küçük bir yaratık, Scottie'nin uzandığı çelik bir yatağın altında çömelmiş, garip bir sırtmayla ona bakıyordu.

Olaydan beş-altı yıl sonra Bay Scott, bir gün Henley'den Marlow'daki evine doğru gidiyordu. Saat öğlen 13:00'e gelmişti ki, Bay Scott önünde, telefon kulübesi büyüklüğünde, tepesi koni biçimli ve her tarafından göz kamaştırıcı, rengarenk ışıklar saçan bir nesne gördü.

"Nesne havada süzüldü ve benden yaklaşık 20 metre uzakta toprağa indi. Gidip bir bakayım diye düşünerek arabayı durdurduğumu hatırlıyorum. Ondan sonra hatırladığım şey ise, Marlow'a doğru yol alıyordum. Gittiğim yol 40 dakikalık bir yoldu. Ama o gün bu yolu bir buçuk saatte almıştım." Fizik diploması olan 54 yaşındaki Scottie, garip ışıklar ve kayıp saatlerle ilgili hiçbir mantıklı sebep göremiyordu. "Yaşadığım olaydan sonra bunun daha önceki olayla olan benzerliği dikkatimi çekmemişti. Sık sık çıldırdığımı düşünüyordum. İki saat nasıl kaybolabilirdi?"

Dört yıl sonra Bay Scott, sahibi olduğu Sussex Pub'da, UFO'lar hakkında konuşan bir grup insana kulak misafiri olmuştu. Anlattıkları, yaşadığı olayları açıklıyordu. Scottie durumu onlara anlattığında, kendisini ciddiye almalarına çok şaşırmıştı.

Scottie yedi yaşından beri savaş sporlarını öğreniyordu. İkinci dan sahibiydi ve öğretmenlik yapabilecek düzeydeydi. Bu eğitimi sırasında şifa yeteneği geliştirmişti. Ve Bay Scott yaşadığı olaylardan sonra, ruhsal boyutun etkisiyle bu yeteneğinin çok geliştiğine inanıyor.

Kendisi bunun yaşadığı olaylarla ilgisini kanıtlamıyor ama bildiği bir şey var ki o da dokunma yoluyla şifa yeteneği kazandı...

"İkinci kazandan sonraki günlerin birinde bir arkadaşımın ağrıyan omzunu tedavi etmeye gidiyordum. Daha dokunmamıştım ki arkadaşım ağrısının geçtiğini söyledi."

Bay Scott, ateşli iddialarda bulunmamaktadır. Şüpheli insanlar bile onun doğruyu söylediğini düşünmektedirler. "Bu olaydan sık sık söz etmem ve insanlar buna güldüğünde de umursamam. Ne gördüğümü biliyorum." ■

29 Nisan 1996 tarihli Daily Mail gazetesinden çeviren: Özcan Bayrak